SAVE OUR RICE

MEDIA DOSSIER
October 2013- March 2014

Save Our Rice -Media Dossier October 2013- March 2014

Anishida G.V - Documentation Assistant
Save Our Rice Campaign

Published by -
Save Our Rice Campaign

CREATE
2/84,Melachatram Street,Paramakudi,
Tamilnadu,India-623707

Campaign Office:
Thanal ,
OD-3, Jawaharnagar Kawdiar
Thiruvananthapuram-695003
Kerala,India.
www.indianricecampaign.org
Phone: 0471 2727150

Introduction

Save Our Rice Campaign aims to build a movement towards achieving food security and sovereignty, reviving rice culture and sustaining rice ecosytems. Save Our Rice attempts to sustain rice by creating linkage between different sectors, developing capacities to address local/ regional concerns, building alternatives models for sustainable ecological rice cultivation and developing a platform of people with rice culture as a common concern. The campaign was launched in 2004 in the Second International Year of Rice in Kumbalangi, Keralam. The Campaign is coordinated by Thanal and CREATE. The campaign is active in five states - Tamilnadu, Kerala, Karnataka, Orissa and West Bengal, where it is coordinated by partnes in those States. The major campaign objectives are

- Conserving Rice Ecosystems
- Sustaining Rice Culture and Diversity
- Protecting Traditional Wisdom
- Preventing GMOs and Toxics
- Ensuring Safe and Nutritious Food

This dossier is a collection of media reports from October 2013 to March 2014 related to work done in five states, by Save Our Rice Campaign

‘சாப்பாட்டு டப்பாவுடன் மருந்து மாத்திரை டப்பா’

திருத்துறைப்பூண்டி, டிச. 1-

திருத்துறைப்பூண்டி அருகே ஆதிரெங்கம் கிரியேட் இயற்கை விவசாய பண்ணையில் விதை தேர்வு குறித்த கருத்தரங்கம் நடந்தது.

பாரத ஸ்டேட் வங்கி கிளை ஓய்வுபெற்ற மேலாளர் லட்சுமி நாராயணன் தலைமை வகித்தார். கொருக்கை ஜானகிராமன் முன்னிலை வகித்தார்.

தமிழ்நாடு இயற்கை வேளாண் மற்றும் மருத்துவ வல்லுனர்கள் கூட்டமைப்பு தலைவர் சித்தர் பேசியதாவது:

பாரம்பரிய நெல் மருந்தாகவே இருந்தது. அதனால்தான் முன்னோர்கள் உணவே மருந்து, மருந்தே உணவு என்றார்கள். ஆனால் இன்றைக்கு மருந்து, மாத்திரைகளே உணவாக உட்கொள்ளும் நிலையில் சாப்பாட்டு டப்பாவுடன் பெரிய மருந்து, மாத்திரை டப்பாக்களை எடுத்துச் சொல்வோரை பார்கின்றோம். நோயாளி நலனில் இது தீர்வல்ல. நம் முன்னோர்கள் ஆண்டாண்டு காலமாக விவசாயம் செய்து பாரம்பரிய நெல் ரகங்களை கொடுத்து விட்டுச் சென்றார்கள்.

அதை பாதுகாக்க முடியாமல் அதிக மகசூல் அதிக மகசூல் என புதிய புதிய நெல் ரகங்களை பயிர் செய்து ரசாயன உரங்களுக்கும், பூச்சிக் கொல்லி விஷங்களுக்கும் விவசாய செலவு பெரும் பகுதியாகிறது. வரவுக்கும் செலவுக்கும் கணக்கு பார்த்தால் நஷ்டமே முன்னிலை வகிக்கிறது. இதனால் விவசாயிகள் வாங்கிய கடனை திருப்பிச் செலுத்த முடியாமல் மேலும் மேலும் கடனாளியாகுகின்றனர். இன்றைய சூழ்நிலையில் நெல் சாகுபடி குறைந்த மகசூலாக இருந்தாலும், மருத்துவ குணம் கொண்டதாக இருப்பதால் அதிக விலைக்கு விற்க முடிகிறது. மேலும் பாரம்பரிய நெல் ரகங்களை விதையாகவும், அரிசியாகவும், அவுலாகவும் மதிப்புக் கூட்டி விற்பனை செய்யும் போது மூன்று மடங்கு வருமானம் கிடைக்கிறது. விவசாயிகள் பாரம்பரிய நெல் சாகுபடி செய்வதன் மூலம் உழவர்களும் வளமாக இருக்க முடியும். நுகர்வோர்க்கு நஞ்சில்லா உணவளிக்க முடியும், நிலங்களையும் பாதுக்காக்க முடியும் என்றார். கிரியேட் பயிற்சி இயக்குநர் ஜெயராமன், பாரம்பரிய நெல் பாகுபடியில் அதிக மகசூல் எடுப்பதற்கான விதை தேர்வு தொழில்நுட்பம் குறித்து பேசினார்.கருத்தரங்கில் டெல்டா மாவட்டம் மட்டுமல்லாது புதுச்சேரி உழவர்கள் என பதிவு செய்த விவசாயிகள் கலந்து கொண்டனர்.

திருத்துறைப்பூண்டி கரிகாலன், தஞ்சாவூர் தியாகராஜன், மருதவனம் கண்ணழகன் ஆகியோர் பாரம்பரிய நெல் சாகுபடி குறித்த அனுபவங்களை எடுத்துரைத்தனர்.கிரியேட் பயிற்சி ஒருங்கிணைப்பாளர் செந்தில்குமார் வரவேற்றார், கிரியேட் பயிற்சி ஒருங்கிணைப் பாளர் சான்லால் நன்றி கூறினார்.

A seminar on organic farming-regarding seed selection was held at Aadhirangam village near Thiruthuraipoondi.

31.10.2013 • தினகரன் • திருச்சி 19

சம்பா பயிரில் பூச்சி தாக்குதலை இயற்கையாக ஒழிக்க வழிமுறை

ஆதிரங்கம் வேளாண் பயிற்சி மைய இயக்குனர் விளக்கம்

திருத்துறைப்பூண்டி, அக்.31: சம்பா பயிரில் பூச்சி தாக்குதலை பூச்சிக்கொல்லி பயன்படுத்தாமல் இயற்கை முறையில் கட்டுப்படுத்துவது குறித்து ஆதிரெங்கம் வேளாண் பயிற்சி மைய இயக்குனர் விளக்கமளித்துள்ளார்.

திருவாரூர் மாவட்டம், திருத்துறைப்பூண்டி அருகே ஆதிரெங்கத்தில் தனியாருக்கு சொந்தமான வேளாண் பயிற்சி மற்றும் ஆராய்ச்சி மையம் உள்ளது. இதன் பயிற்சிமைய இயக்குனர் ஜெயராமன் விடுத்துள்ள செய்திக் குறிப்பில் தெரிவித்துள்ளதாவது: திருவாரூர் மற்றும் நாகை மாவட்டங்களில் சம்பா சாகுபடி நேரடி விதைப்பு செய்து 45 நாட்களாகிறது. பெரும்பாலும் சிஆர்1009 - நெல் ரகம் விதைப்பு செய்யப்பட்டுள்ளது.

வடகிழக்கு பருவமழை பெய்யாத காரணத்தால் சம்பா பயிரில் பல்வேறு விதமான பூச்சி கள் குறிப்பாக, புது விதமான பூச்சிகள் எல்லாம் தாக்கி பயிர் மஞ்சள் நிறமாக மாறி சில இடங்களில் தரிசாக போயுள்ளது. இதற்கு அடிப்படை காரணம் பயிருக்கு தேவையான மழை இல்லாததும், களைகொல்லியின் பயன்பாட்டின் காலம் அறியாமல் பயன்படுத்தியதின் விளைவாக பயிர் பாதிக்கப்பட்டுள்ளது.

இந்த நிலையில் இருந்து பயிர்களை பாதுகாக்க இயற்கை முறையில் 10 லிட்டர் தண்ணீருக்கு 300மில்லி பஞ்சகவ்யா சேர்த்து ஒரு ஏக்கருக்கு 8 டேங்க் தெளிக்க வேண்டும்.

அல்லது 10 லிட்டர் தண்ணீருக்கு, 10 லிட்டர் கோமியம், 2 கிலோ சாணம், அரை லிட்டர் சூடோமோனஸ் இந்த கலவையை இரண்டு நாள் காலை, மாலை 10லிட்டர் தண்ணீருடன் கலந்து தெளிக்க வேண்டும். அல்லது 1 கிலோ வேப்பங்கொட்டை (இடித்த தூள்) அரை கிலோ இஞ்சல் சுண்ணாம்பு, 10 லிட்டர் கோமியம் இவைகளை ஊற வைக்க வேண்டும். மூன்றாம் நாள் 10லிட்டர் தண்ணீருக்கு அரை லிட்டர் வீதம் இந்த கலவையை ஒரு ஏக்கருக்கு 8 டேங்க் அடிக்க வேண்டும். இந்த வகை இடுபொருளை பயன்படுத்துவது காலை 10 மணிக்கு முன்பாகவும், மாலை 3 மணிக்கு பின்னரும் பயன்படுத்த வேண்டும். இது எல்லா விதமான பூச்சி தாக்குதலையும் கட்டுப்படுத்தும். மேலும் விவரங்களுக்கு 9443320954, 9842607609 ஆகிய எண்களில் தொடர்பு கொள்ளலாம். இவ்வாறு பயிற்சி இயக்குனர் ஜெயராமன் தெரிவித்துள்ளார்.

Pest attack on Samba crops is to be nullified by natural/organic way-Says Director,Agro practice center

21.11.2013 • தினகரன் • திருச்சி

வேளாண் கூட்டுறவு கடன் சங்கம் மூலம்

இயற்கை உரம் விநியோகிக்க நடவடிக்கை

கூட்டுறவு மண்டல இணை பதிவாளர் தகவல்

திருத்துறைப்பூண்டி, நவ. 21: வேளாண் கூட்டுறவு கடன் சங்கம் மூலம் இயற்கை உரங்களை விநியோகிக்க நடவடிக்கைஎடுக்கப்படும் என்று கூட்டுறவு துறை மண்டல இணைப்பதிவாளர் ரவிச்சந்திரன் கூறினார்.

திருத்துறைப்பூண்டி அருகே உள்ள ஆதிரெங்கம் இயற்கை வேளாண்மை ஆராய்ச்சி மற்றும் பயிற்சி மையத்தில் மாவட்ட கூட்டுறவுத்துறை, இிரிப்கோ நிறுவனம், இிரியேட் சார்பில் இயற்கை வேளாண்மையில் கூட்டுறவு துறையின் பங்களிப்பு குறித்த கருத்தரங்கம் நடைபெற்றது. தொடக்க வேளாண்மை கூட்டுறவு கடன் சங்க தலைவர் பக்கிரிசாமி தலைமை வகித்தார். கூட்டுறவுதுறை துணை பதிவாளர் சத்தியமூர்த்தி, கிரியேட் பயிற்சி இயக்குநர் ஜெய ராமன், ஊராட்சி மன்ற தலைவர் அப்துல்முனாப், இிரிப்கோ நிறுவன கள அலுவலர் மாதவன், கள அலுவலர்கள் சிதம்பரம், சவுந்தர்ராஜன் முன்னிலை வகித்தனர். வங்கி செயலாளர் நமச்சிவாயம் வரவேற்றார்.

திருவாரூர் மாவட்ட கூட்டுறவு துறை மண்டல இணைப்பதிவாளர் ரவிச்சந்திரன் பேசுகையில், நீடித்த, நிலைத்த வேளாண்மையே நமக்கு தேவை. வேளாண்மை என்பது உலகம் தோன்றிய காலத்தில் இருந்தே நடந்து வருகிறது. நம் முன்னோர்கள் விவசாயத்தில் சிறந்த அறிவாளிகளாக இருந்துள்ளார்கள். மக்கள் தொகை பெருக்கத்தின் காரணமாக செயற்கை விவசாயத்தை மேற் கொள்ள வேண்டியுள்ளது. தற்போது ரசாயன உரங்களினால் நோய் அதிகம் உள்ளது. நிலம் கெட்டுவிட்டது. எனவே இயற்கை விவசாயம் மேற்கொள்ள வேண்டும்.

முதலில் மண் வளத்தை கூட்ட வேண்டும். அதிக மகசூல் கொடுக்ககூடிய அளவிற்கு இயற்கை உரம் கொடுக்க வேண்டும். தொடக்க வேளாண்மை கூட்டுறவு கடன் சங்கத்தின் மூலம் இயற்கை உரங்களை விவசாயிகளுக்கு கொடுக்க நடவடிக்கைஎடுக்கப்படும். குறிப்பாக நமது நிலத்தை சத்துள்ள நிலமாக மாற்ற வேண்டியது அவசியம். விவசாயிகள் விஞ்ஞான ரீதியான வேளாண்மையை மேற்கொள்ள வேண்டும். மண் பரிசோதனை செய்வது அவசியம். மண்ணில் உள்ள சத்துகளை அறிய வேண்டும். இதற்கு மண் பரிசோதனை நிலையங்களை அணுகலாம். விவசாயம் என்பது நமது வாழ்க்கைக்கு அர்த்தம் கற்பிக்க கூடியது. அதை தொழிலாக கருதி செயல்படுங்கள். உங்கள் சந்ததிகள் உண்மையான மகிழ்ச்சியை அனுபவிக்கும். இவ்வாறு கூட்டுறவு துறை மண்டல இணைப்பதிவாளர் ரவிச்சந்திரன் பேசினார்.

கூட்டுறவு சங்க தலைவர்கள், துணைத்தலைவர்கள் இயக்குநர்கள், ஊராட்சி மன்றதலைவர்கள், துணைத்லைவர்கள், உறுப்பினர்கள், வங்கி செயலாளர்கள், பணியாளர்கள், விவசாயிகள் கலந்து கொண்டனர். முடிவில் ஒருங்கிணைப்பாளர் செந்தில்குமார் நன்றி கூறினார்.

Without the usage of chemical fertilisers,the yield can be increased. With the aid co-operative loan, organic manures would be supplied- says Mr.Ravichandran in a meeting held at Aadhirangam.

TAMIL NADU

The New Indian Express
2 December 2013

Paddy Scales New Heights on Ex-MLA's Farm

by M Ilyas Ahmed

Dharmapuri: Though normal paddy varieties grow up to a maximum height of one foot, K Mathappan's farmland at Kettukottai village of Bikkanahalli panchayat presents a rare sight.

K Mathappan, the AIADMK's former MLA from Palacode, had employed Systematic Rice Intensification (semmai nell) method to cultivate 'Kattuyanam' variety of paddy on his 50 cent farmland. Not only has the crop attained a height of seven feet, Mathappan expects that the yield too would be phenomenal.

K Mathappan standing amid 7-foot high paddy crop at Kettukottai village in Dharmapuri district; (left) the Kattuyanam grains | EXPRESS

At a time when farmers are hard pressed to ensure their crop survives, Mathappan says he uses only organic manure to tend the crops. He adds that traditional varieties could ensure better yield at lower costs.

"Kattuyanam is good for heart and diabetes patients. Not only this, all traditional varieties, including Jeerakasamba, Mappilaisamba, Vellaisamba and Kuthiraival have medicinal properties. These traditional varieties lost favour after the advent of high-yielding varieties," Mathappan says.

Mathappan says he took the decision to cultivate 'Kattuyanam' after his earlier attempt at a modern variety failed miserably.

Stating that the Kattuyanam could be cultivated even in dry areas, he says the crop requires much less water and has high resistance power.

"I expect an yield of at least half a quintal. This variety has a good market value as merchants are ready to pay ₹80 per kg. I expect to reap a profit of at least ₹40,000 from this venture," he says.

Mathappan also thanked Assistant Director of Agriculture Department Mathubalan and joint director Manoharan for their support.

Speaking to *Express*, Manoharan said, "Last year, we had taken around 50 farmers on a tour of Athirangam village in Tiruvarur district under the Agricultural Technology Management Agency (ATMA) scheme.

The organiser had given a kg of traditional paddy seed to each farmer who was on the tour. These traditional varieties are highly-resistant to diseases and pests.

They can also survive in droughts and flood. Mathappan's model has shown that traditional varieties can stand farmers in good stead in difficult times and the department is ready to extend all possible help to those willing to pursue this."

THE NEW INDIAN EXPRESS
TIRUCHY FRIDAY 29 NOVEMBER 2013

Traditional Paddy Makes a 'Trial and Error' Return

by S Deepak Karthik

Nagapattinam: In a bid to revive the lost importance of traditional paddy varieties in the Cauvery delta, organic farmers here are cultivating traditional crops on the basis of 'trial and error' method.

As many as 63 traditional paddy varieties, including Poonkar, Maapillai Samba, Kavuni, Paasilai Samba, Seeraga Samba and Thengapoo Samba have been cultivated in the delta districts through organic farming methods.

Farmers making organic pesticides for the paddy fields near Nagapattinam | EXPRESS

Organic farmers opine that the success of traditional rice cultivation has lured more farmers to their side compared to the previous years. Farmers also reckon that the traditional rice varieties owing to its medicinal value and limited availability are fetching them lucrative returns than cultivating the usual paddy seeds of ADT38 and CR1009. Besides the 600 acres where traditional rice cultivation takes place every year, this year has witnessed an increase of 1,200 acres in the delta districts.

In the tail end district of Nagapattinam, 300 to 350 acres of traditional paddy cultivation is underway. Thalainayar and Valivalam regions of the tail end district are found to have more traditional rice enthusiasts.

According to Jayaraman, a leading organic farmer, "Compared to previous years, due to the friendly atmosphere for agriculture, we are finding more number of people turning to us seeking seeds of traditional paddy types. We are using trial and error method to ascertain and classify the sustainable environment accordingly for the traditional paddy varieties."

A traditional paddy variety of 'Poonkar' with crop cycle of 70 days is said to be the most familiar in the district. An acre of Poonkar cultivation is said to bring a yield of 32 sacks of Poonkar rice with the procurement price per sack touching up to ₹1,800.

CONTINUED ON: P4

4.11.2013 **தினகரன்** **தமிழகம்**

பாலக்கோடு அருகே

10 அடி உயரம் வளர்ந்த நெல் ரகம் 160 நாட்களில் அறுவடை

பாலக்கோடு, நவ.4: பாலக்கோடு அருகே 10 அடி உயரம் வளரும் நெல் ரகத்தை முன்னாள் எம்எல்ஏ சாகுபடி செய்துள்ளார். 160 நாட்களில் நெல் அறுவடை கிடைக்கிறது.

தர்மபுரி மாவட்டம், பாலக்கோடு சர்க்கரை ஆலை பின்புறம் வசித்து வருபவர் மாது(71). முன்னாள் எம்எல்ஏவான இவர் தற்போது விவசாயத்தில் ஈடுபட்டுள்ளார். பாலக்கோடு சர்க்கரை ஆலை அதியமான் கரும்பு விவசாயிகள் சங்க தலைவராக உள்ளார்.

▶ பாலக்கோட்டில் விவசாயி மாது என்பவரின் வயலில் விளைந்துள்ள 7 அடி உயரந்த காட்டு யானம் என்ற நெல் ரகம்.

தானாக வளரக் கூடிய காட்டுயானம் என்ற நெல் ரகத்தை தனக்கு சொந்தமான 50 சென்ட் விவசாய நிலத்தில் விதைத்தார். முதலில் 7 அடி உயரத்திற்கு நெற்பயிர் வளர்ந்தது. ஆனால் கதிர் வரவில்லை. இதனால் மாது ஏமாற்றத்தில் இருந்தார். இந்நிலையில் நெற்பயிர் 7 அடி உயரத்திற்கு வளர்ந்து கதிர் விட ஆரம்பித்துள்ளது.

நெற்கதிருக்கு தேவையான சக்தி கிடைக்காததால், அதன் இலைகளை வெட்டியுள்ளார். தற்போது நெற்பயிர் 7 அடி உயரம் உள்ளது. இந்த அதிசய நெல் ரகத்தை சுற்றுப்புற பகுதிகளைச் சேர்ந்த விவசாயிகள் ஆர்வமுடன் பார்த்து செல்கின்றனர்.

இதுபற்றி விவசாயி மாது கூறியதாவது:

திருத்துறைப்பூண்டி ஆதிரங்கம் கட்டிமேட்டில் உள்ள இயற்கை வேளாண்மை பண்ணையத்திற்கு சென்று அக்காலங்களில் காட்டில் தானாக வளரக் கூடிய நெல் ரகமான காட்டுயானம் என்ற நெல் ரகத்தை ஒரு கிலோ ரூ.50க்கு வாங்கி வந்து ஒரு கழனியில் விதைத்தேன். விதைத்த 25 நாளில் நாற்றை பிடுங்கி 50 சென்ட் நிலத்தில் நட்டேன்.

கடந்த ஜூலை மாதம் 18ம் தேதி விதைத்த நிலையில், முதலில் 7 அடி உயரத்திற்கு வளர்ந்தது. ஆனால் கதிர் வரவில்லை. பிறகு 10 அடி உயரம் வரும் போது கதிர் வந்தது. ஆனால் மேலும் வளர்ந்தால் கதிருக்கு போதிய சக்தி கிடைக்காது என இலைகளை 2 முறை வெட்டியுள்ளேன். தற்போது நெற்பயிர் 7 அடி உயரம் வளர்ந்துள்ளது. இதை விவசாயிகள் ஆர்வமுடன் பார்த்து செல்கின்றனர்.

நெற்பயிருக்கு அடி உரமாக யூரியா, காம்ப்ளக்ஸ், பொட்டாஷ் போடப்பட்டது. இந்த நெல் ரகம் பழங்காலத்தில் காடுகளில் தானாக வளரும்.

கிராமவாசிகள் இதை உணவாக பயன்படுத்துவார்கள். இந்த அரிசி ரகத்தை சாப்பிட்டால் இதயத்திற்கும், சர்க்கரை நோய்க்கும் நல்லது. இந்த நெல் ரகம் 160 நாட்களில் அறுவடைக்கு தயாராகும்" என்றார்.

A paddy variety which grows to the height of 10ft
is harvested within 160 days in Palagod,Dharmapuri Dt

பொங்கல் விழாவில்
உழவன் தாத்தா...

உறங்காத விதைகள்

'உழவன் தாத்தா வந்துட்டேன்...
உழவன் தாத்தா வந்துட்டேன்!

அறிவை வாங்கிப் பரிமாறு...

அழிவை நோக்கிப் போராடு!

உரமான உடலோடு

உரமில்லா பயிரோடு...

உழவன் தாத்தா வந்துட்டேன்!' - வேல்முருகன் குரலில், தாஜ்நூர் இசையில் கணீரென தெருவெங்கும் ஒலிக்கிறது இந்தப் பாடல்!

நம் காலத்தில் வாழ்ந்த இயற்கையின் மனித வடிவமான பெரியவர் நம்மாழ்வார் வேடத்தில் ஒருவர் இந்தப் பாடலுக்கு வாயசைத்தபடி செல்ல... அவருக்கு முன்னே நம்மாழ்வார் முகம் வரைந்த ஓவிய முகத்துடன் பலரும் பாடிக்கொண்டே செல்கிறார்கள். கிறிஸ்துமஸ் தாத்தாபோல, பொங்கலுக்கு கை நிறைய வெல்லக்கட்டிகளுடன் வந்திருக்கிறார் உழவன் தாத்தா. பொங்கல் திருநாளில் சேலம் நகர வீதிகளில் உழவன் தாத்தா உற்சாக நடைபோட்டார். தமிழகம் பார்த்த வித்தியாசமான, வரவேற்க வேண்டிய காட்சி இது.

ஆனந்த விகடனில் வெளியாகும், 'ஆறாம் திணை' தொடரில் மருத்துவர் கு.சிவராமன், "பொங்கல் விழா என்பது, உழவில் உறுதுணையாக இருந்த மண்ணுக்கும், ஏருக்கும், நீருக்கும், சூரியனுக்கும், ஓடாக உழைத்து நமக்கு இன்றும் உணவு ஊட்டும் ஏழை விவசாய வேலையாளுக்கும் நன்றி கூறும் நாள். இந்த நாட்களில் அன்பின் குறியீடாக, விருப்பமான பரிசுகளைத் தரும் 'சான்டா கிளாஸ்' கிறிஸ்துமஸ் தாத்தாபோல், சேலம் ஈசன் சுற்றுச்சூழல் குழுக்கள், பல ஆண்டுகளாக 'உழவன் தாத்தா'வை ஊர்வலமாக அழைத்து வருகிறார்கள். குழந்தைகளுக்கு அந்தத் தாத்தா கம்பு உருண்டையும் இளை மிட்டாயும் தருகிறாராம். நாம் ஏன் தமிழகம் முழுக்கவே ஐயா நம்மாழ்வார் தோற்றத்தில் இந்த உழவன் தாத்தாவை வடிவமைத்து ஊர்வலம் அழைத்துச் சென்று கொண்டாடக் கூடாது? உழவன் தாத்தா நம் குழந்தைகளுக்குக் கொடுக்கும் உருண்டைகள்,

www.vikatan.com

‘உழவன் தாத்தா வந்துட்டேன்!’

நாளைய உழவன் உலகில் மாற்றத்தை விதைக்கும் அல்லவா?” என்று குறிப்பிட்டிருந்தார். அவர் சொன்னதைப்போலவே உழவன் தாத்தாவை அழைத்து வந்திருக்கிறார்கள்.

‘உழவன் தாத்தா’ பாடல் ஒலித்தபடி சேலம் நகரில் உள்ள முக்கிய இடங்களில் எல்லாம் உழவன் தாத்தா வலம் வந்தார். பார்ப்பவர்களுக்கு எல்லாம் எள்ளு மிட்டாய், ராகி மிட்டாய், வெல்லக்கட்டிகளைக் கொடுத்து ‘பொங்கலோ பொங்கல்!’ என்று உற்சாகமாகச் சொன்னார் உழவன் தாத்தா.

இந்த விழாவை நடத்திய, ‘ஈசன்’ சுற்றுச் சூழல் அமைப்பின் நிறுவனர்கள் இளங்கோ, எழில்விழியன் ஆகியோர், “நம்மாழ்வார் இன்று நம்முடன் இல்லை. ஆனால், அவர் விதைத்துவிட்டுச் சென்ற விதைகள் நம் மனதில் விருட்சங்களாக வளர்ந்து நிற்கிறது. விதைத்தவர் உறங்கலாம். ஆனால் விதைகள் உறங்காது. மருத்துவர் சிவராமன் குறிப்பிட்டதைப்போல உழவன் தாத்தா என்றால், அது நிச்சயம் நம்மாழ்வாரைத் தவிர வேறு யாரும் நினைவுக்கு வர முடியாது. நாங்கள் பொங்கல் உழவன் என்ற ஒருவரை உருவாக்கி அவர் ஏர் கலப்பையை சுமந்தபடி பொங்கல் சமயத்தில் மக்களுக்கு வாழ்த்துச் சொல்வதை வழக்கமாக வைத்திருந்தோம். இனி, நம்மாழ்வார் உருவத்தில் உழவன் தாத்தா ஒவ்வொரு பொங்கலுக்கும் ஊரெங்கும் வலம்வரப் போகிறார்.

வருங்காலச் சந்ததிகளை நோய்கள் எதுவும் நெருங்கக் கூடாது என்ற நல்ல உள்ளம் படைத்தவர் எங்கள் உழவன் தாத்தா. சிறு தானியங்களை உட்கொண்டால் நோய்கள் எதுவும் நம்மைத் தாக்காது. இதை எங்கள் உழவன் தாத்தா குழந்தைகளிடம் எடுத்துச் சொன்னார். பல இடங்களில் மக்கள் புரியாமல் விழித்தனர். அவர்களிடம், உழவன் தாத்தாவே சென்று பேசி தான் யார் என்பதை புரியவைத்தார்.

இனி வரும் ஆண்டுகளில் உழவன் தாத்தா பள்ளி, கல்லூரிகள், ஷாப்பிங் மால் என்று அத்தனை இடங்களுக்கும் செல்வார். இது உறவோடு, உணர்வோடு சம்பந்தப்பட்ட விழாவாக நிச்சயம் மாறும்” என்று நம்பிக்கையுடன் சொன்னார்.

உழவன் தாத்தா பாடலை இரவோடு இரவாக கம்போஸ் செய்து தாளம்போட வைத்திருக்கிறார் இசையமைப்பாளர் தாஜ்நூர். அவரிடமும் பேசினோம். “விழா நடப்பதற்கு முதல் நாள் இரவு என்னிடம் இந்த சூழ்நிலையைச் சொன்னார்கள். நம்மாழ்வார் ஐயா மீது எனக்கும் அளவு கடந்த மரியாதை உண்டு. அதனால், இரவோடு இரவாக வேல்முருகனை வரவழைத்து பாட வைத்தேன். இந்தப் பாடலை, நம்மாழ்வார் ஐயாவுக்கு நாங்கள் செலுத்தும் அஞ்சலியாகத்தான் நினைக்கிறோம். நான் இசையமைத்த சினிமா பாடல்களுக்குக்கூட எனக்கு இவ்வளவு தொலைபேசி அழைப்புக்கள் வந்தது இல்லை. ஒரே நாளில் பல ஆயிரக்கணக்கான மக்களிடம் என்னைக் கொண்டுபோய் சேர்த்திருக்கிறது உழவன் தாத்தா பாடல். மாற்றத்துக்கான ஒரு விதையாகத்தான் இந்தப் பாடலை நான் நினைக்கிறேன். நிச்சயம் நம்மாழ்வார் ஐயாவின் கனவு நனவாகும்!” என்றார் நெகிழ்ச்சியாக.

ஊரெங்கும் கேட்கட்டும் உழவன் தாத்தாவின் குரல்!

-ந.அபிநயரோஷிணி

படங்கள்: எம்.விஜயகுமார்

On pongal festival, in the disguise of Nammalvar,
members of Eesan environmental organisation,
distributed traditional sweets to everyone.

காலைக்கதிர்
■ திருச்சி ■ வியாழன் நவம்பர் 21 2013

பாரம்பரிய நெல் சாகுபடி விளக்க பயிற்சி முகாம்

திருத்துறைப்பூண்டி: திருத்துறைப்பூண்டி அருகே ஆதிரெங்கம் கிரியேட் இயற்கை வேளாண் பயிற்சி மற்றும் ஆராய்ச்சி மையத்தில் பாரம்பரிய நெல் சாகுபடி குறித்து விளக்க பயிற்சி முகாம் நடந்தது.

புதுச்சேரி மாநில இயற்கை வேளாண் சங்க தலைவர் கிருஷ்ணமூர்த்தி தலைமை வகித்தார். கிரியேட் ஒருங்கிணைப்பாளர் செந்தில்குமார் வரவேற்றார்.

இதைத்தொடர்ந்து, 'நமது நெல்லை காப்போம்' அமைப்பு மாநில ஒருங்கிணைப்பாளர் ஜெயராமன் பேசியதாவது:

இதற்கு முன் மாதக்கணக்கில் இரவு-பகலாக மழை பெய்துள்ளது. வெள்ளம், புயல் என, இயற்கை சீற்றங்களில் பாரம்பரிய நெல் ரகம் அழியாமல், மகசூல் தந்துள்ளது. இயற்கை வேளாண் தொழில்நுட்ப நெல் ரகங்கள் இயற்கை சீற்றத்துக்கு தாக்கு பிடிக்காமல், பூச்சி தாக்குதலில் பயிருக்கு எதிர்ப்பு சக்தி போதாமல் பயிர் சேதமடைவதில் பாதுகாக்க உதவுகிறது. தற்போது உணவே விஷம் என்னும் நிலை ஏற்பட்டு, நோய் தாக்குதலுக்கு மனிதர்கள் ஆளாகியுள்ளனர். இந்நிலையில் இருந்து மீள, பாரம்பரிய நெல் மற்றும் சிறுதானியங்களை நாம் உணவாக உட்கொள்ள வேண்டும்.

இவ்வாறு அவர் பேசினார்.

Training on Traditional rice harvest based on climate change and organic input production is to be held at create agriculture research and training centre, Aadhirangam village,Thiruvarur Dt on november 16 & 17.

19.11.2013 • தினகரன் • திருச்சி

பாரம்பரிய தானியங்களை உணவாக எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்

பயிற்சி முகாமில் அறிவுரை

திருத்துறைப்பூண்டி, நவ. 19: திருவாரூர் மாவட்டம் திருத்துறைப்பூண்டி அருகே ஆதிரெங்கம் கிரியேட் இயற்கை வேளாண்மை பயிற்சி மற்றும் ஆராய்ச்சி மையத்தில் பாரம்பரிய நெல்சாகுபடி இயற்கை விவசாய இடுபொருள் தயாரிப்பு குறித்த பயிற்சி நடைபெற்றது.

பாண்டிச்சேரி மாநில இயற்கை வேளாண்மை சங்க தலைவர் கிருஷ்ணமூர்த்தி தலைமைவகித்தார். கிரியேட் ஒருங்கிணைப்பாளர் செந்தில்குமார் வரவேற்றார். நமது நெல்லை காப்போம் மாநில ஒருங்கிணைப்பாளர் ஜெயராமன் பேசுகையில், இயற்கை சீற்றங்களில் பாரம்பரிய நெல் ரகங்கள் அழிந்துபோகாமல் மகசூல் கொடுத்துள்ளது. இன்றைய வேளாண் தொழில்நுட்ப நெல்ரகங்கள் இயற்கை சீற்றங்களுக்கு தாக்குபிடிக்க முடியாமலும் பூச்சி தாக்குதலில் இருந்து பயிர்களுக்கு எதிர்ப்பு சக்தி இல்லாமலும் பயிர்கள் சேதமாகி விடுகிறது. மருந்து என்பது நோயை போக்கு கின்றவையாக இருக்க வேண்டும். மாறாக மேலும் நோயை அதிகப்படுத்துவதாகவே உள்ளது. இதிலிருந்து விடுதலை பெற வேண்டும் பாரம்பரிய நெல், பாரம்பரிய சிறு தானியங்கள் உணவாக எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். நோய்வாய்பட்டிருப்பவர்கள் இயற்கை முறையில் பழங்கள், காய்கறிகள், பருப்பு வகைகள், உண்பதன் மூலம் தீர்வு காண முடியும் என்றார்.

பயிற்சியில் அறுபது நாள் முதல் நூற்றி எண்பது நாள் வயதுடைய பாரம்பரிய நெல் ரகங்களில் சன்னரகம், நடுத்தரரகம், மோட்டாரகம், காலப்பருவம், மருத்துவகுணம் கொண்ட நெல் ரகம், இயற்கை இடுபொருள் தயாரிப்பு குறித்தும் பரவி வரும் கோமாரி நோயில் இருந்து கால்நடைகளை பாதுகாக்க இயற்கை மருத்துவ வழிமுறை குறித்து செயல் விளக்கம் செய்து காண்பிக்கப் பட்டது. இயற்கை விவசாயிகள் கரிகாலன், பாண்டிச்சேரி கிருஷ்ணமூர்த்தி, ஒரத்தநாடு தாமரைகண்ணன் மற்றும் ஈரோடு, நாமக்கல், திருச்சி, தஞ்சாவூர், திருவண்ணாமலை, புதுக்கோட்டை, கோயமுத்தூர், நாகை, கடலூர், திருவாரூர் மாவட்டங்களை சேர்ந்த விவசாயிகள் கலந்து கொண்டார். ஒருங்கிணைப்பாளர் சான்லால் நன்றி கூறினார்.

▸ திருவாரூர் மாவட்டம் திருத்துறைப்பூண்டி அருகே ஆதிரெங்கம் கிரியேட் இயற்கை வேளாண்மை பயிற்சி மையத்தில் விவசாயிகளுக்கு பயிற்சி நடைபெற்றது. பின்னர் அவர்கள் அங்கு சாகுபடி செய்யப்பட்டுள்ள பாரம்பரிய நெல் பயிர் வயல்களை பார்வையிட்டனர்.

Traditional cereals should be taken as food- advised by Mr.Jayaraman,state coordinator, save our rice in the training camp held at create agriculture research and training centre.

THE NEW INDIAN EXPRESS
TIRUCHY FRIDAY 29 NOVEMBER 2013

Traditional Paddy Makes a Silent Return

Continued from Page 1

"We would test a traditional paddy variety in an acre of land from the total of 10 acre lands and if the farmer is satisfied with the outcome of the organic farming methods, we would assist him to pursue same methods throughout his fields," Jayaraman added.

The organic farmers in the tail end delta are hosting traditional rice festival by the month of May every year to exchange the paddy seeds available with them. Through the farmers' network such traditional paddy seeds are conserved and spread to their counterparts in various districts. Organic manure and organic pesticides are insisted upon for nurturing the traditional paddy varieties. Excretes of cattle, including cow dung and urine are being used as organic manures. A mixture of ginger, garlic and chilly is also used as pesticides.

Organic farmers said their produce was in demand in Kerala, Karnataka and TN. Motivated by the reception for traditional rice varieties and to propagate the importance of their cultivation by organic methods, farmers here are planning an awareness programme among for improving the farming methods accordingly to the changing conditions.

It is interesting to note that the farmers here recently shipped three tonne of traditional rice variety called 'Maapillai Samba' to Karnataka at a rate of ₹100 a kg.

1.12.2013 • தினகரன் • திருச்சி

மகசூல் குறைந்தாலும்

பாரம்பரிய நெல் சாகுபடியில் அதிக வருவாய் கிடைக்கும்

இயற்கை வேளாண் கூட்டமைப்பு தலைவர் பேச்சு

திருத்துறைப்பூண்டி, டிச. 1: பாரம்பரிய நெல் சாகுபடியில் அதிக வருவாய் கிடைக்கும் என்று இயற்கை வேளாண் மற்றும் வல்லுனர்கள் கூட்டமைப்பு தலைவர் சித்தர் கூறினார்.

திருவாரூர் மாவட்டம் திருத்துறைப்பூண்டி அருகே உள்ள ஆதிரெங்கம் கிரியேட் இயற்கை விவசாய பண்ணையில் விதைதேர்வு குறித்த கருத்தரங்கம் நடைபெற்றது. ஓய்வு பெற்ற பாரத ஸ்டேட் வங்கி மேலாளர் லெட்சுமி நாராயணன் தலைமை வகித்தார். ஜானகிராமன் முன்னிலை வகித்தார். கிரியேட் பயிற்சி ஒருங்கிணைப்பாளர் செந்தில் குமார் வரவேற்றார்.

கருத்தரங்கில் தமிழ்நாடு இயற்கை வேளாண் மற்றும் வல்லுனர்கள் கூட்டமைப்பு தலைவர் சித்தர் பேசுகையில், நம் முன்னோர்கள் ஆண்டாண்டு காலமாக வெள்ளாமை செய்து பாரம்பரிய நெல் ரகங்களை கொடுத்து விட்டு சென்றார்கள். அதை பாதுகாக்க முடியாமல் விட்டு விட்டு அதிக மகசூல், அதிக மகசூல் என புதிய நெல் ரகங்களை எல்லாம் பயிர் செய்து விவசாய செலவு அதிகரித்து வருகிறது. வரவுக்கும், செலவுக்கும் கணக்கு பார்த்தால் நஷ்டமே முன்னிலை வகிக்கிறது. இதனால் விவசாயிகள் வாங்கிய கடனை திருப்பி செலுத்த முடியாமல் உள்ளனர்.

இன்றைய சூழ்நிலையில் பாரம்பரிய நெல் சாகுபடி குறைந்த மகசூலாக இருந்தாலும், பாரம்பரிய நெல் ரகங்கள் மருத்துவ குணம் கொண்டதாக இருப்பதால் அதிக விலைக்கு விற்க முடிகிறது.

பாரம்பரிய நெல் ரகங்களை விதையாகவும், அரிசியாகவும், அவுலாகவும் மதிப்புக்கூட்டி விற்பனை செய்யும் போது மூன்று மடங்கு வருமானம் கிடைக்கிறது. பாரம்பரிய நெல் சாகுபடி செய்வதன் மூலம் உழவர்களும் வளமாக இருக்க முடியும். நிலங்களையும் பாதுகாக்க முடியும். இவ்வாறு இயற்கை வேளாண் மற்றும் வல்லுனர்கள் கூட்டமைப்பு தலைவர் சித்தர் பேசினார்.

கிரியேட் பயிற்சி இயக்குநர் ஜெயராமன், விவசாயிகள் கரிகாலன், தியாகராஜன், கண்ணழகன் உள்ளிட்டோர் கலந்து கொண்டனர். முடிவில் கிரியேட் பயிற்சி ஒருங்கிணைப்பாளர் சான்லால் நன்றி கூறினார்.

'Despite the less yield more income can generated from traditional rice production'- says Mr.Jayaraman, state co-ordinator,save our rice.

தி இந்து
தமிழால் இணைவோம்
செவ்வாய், ஜனவரி 21, 2014

பாரம்பரிய நெல்லைக் காக்கும் கரங்கள்

வி.தேவதாசன்

கார், அன்னமழகி, இலுப்பைப்பூ சம்பா, ஒட்டடையான், மாப்பிள்ளைச் சம்பா, கருங்குறுவை, நவரா, கல்லுண்டை, கருடன் சம்பா. இப்படி ஒவ்வொரு பெயரும் வித்தியாசமாக இருக்கும் அனைத்தும், நம் பாரம்பரிய நெல் வகைகளின் பெயர்கள். இதுபோல இந்தியா முழுவதும் ஒரு லட்சம் நெல் வகைகள் இருந்துள்ளன. தமிழ்நாட்டில் மட்டும் சுமார் 10 ஆயிரம் பாரம்பரிய நெல் வகைகளை நம் முன்னோர் பயிரிட்டுள்ளனர். ரசாயன உரம், பூச்சிக்கொல்லி மருந்துகளுடன் கூடிய நவீன வேளாண்மையின் வரவு ஆயிரக்கணக்கான பாரம்பரிய நெல் வகைகளை நம் மண்ணில் இருந்தே துரத்திவிட்டது.

வெள்ளம், வறட்சி என இயற்கைச் சீற்றங்களையும், பூச்சித் தாக்குதல்களையும் தாங்கி நின்று வளர்வது மட்டுமின்றி, ஏராளமான மருத்துவ குணங்களைக் கொண்டவை நமது பாரம்பரிய நெல் வகைகள். அத்தகைய சிறப்புக்குரிய நெல் வகைகள் வெறும் பழங்கனவாய் போய்விடுமோ என்று பலரும் கவலைப்பட்டு வந்த நேரத்தில், "நமது நெல்லைக் காப்போம்" என்ற பெயரில் உருவான ஓர் இயக்கம், இன்றைக்கு மாபெரும் மக்கள் இயக்கமாக மலர்ந்து தமிழகம், கேரளம், கர்நாடகம், ஒடிசா, மேற்கு வங்கத்தில் 700க்கும் மேற்பட்ட பாரம்பரிய நெல் வகைகளை மீண்டும் உயிர்ப்பித்துள்ளது.

தமிழ்நாட்டில் கிரியேட் என்ற நுகர்வோர் உரிமைகளுக்கான அமைப்பின் சார்பில் 'நமது நெல்லைக் காப்போம்' இயக்கம் செயல்பட்டு வருகிறது. ஆயிரக்கணக்கான விவசாயிகள் மத்தியில் பாரம்பரிய நெல் வகைகளின் மகத்துவத்தை உணர்த்தி, அவர்களைப் பாரம்பரிய நெல் சாகுபடி முறையின் பக்கம் இந்த இயக்கம் திருப்பி வருகிறது.

நமது நெல்லைக் காப்போம் இயக்கம் குறித்து அதன் மாநில ஒருங்கிணைப்பாளர் நெல் ஜெயராமனிடம் பேசினேன்:

“விவசாயத் தொழிலில் அதிகரித்து வரும் நெருக்கடிகள் காரணமாக ஆண்டுதோறும் தற்கொலை செய்துகொள்ளும் விவசாயிகளின் எண்ணிக்கை அதிகரித்தபடியே உள்ளது. இந்தச் சூழலில் இயற்கை வழி வேளாண்மையையும், பாரம்பரிய நெல் சாகுபடி முறைகளால் மட்டுமே விவசாயிகளையும், விவசாயத் தொழிலையும் காப்பாற்ற முடியும் என்று வலியுறுத்தி, சமீபத்தில் மறைந்த ஐயா நம்மாழ்வாரின் கருத்துகளை ஏற்று எங்கள் இயக்கம் பயணிக்கிறது.

கடந்த 2006ஆம் ஆண்டு முதல் ஒவ்வோர் ஆண்டும் மே கடைசி வாரத்தில் திருவாரூர் மாவட்டம், திருத்துறைப்பூண்டி அருகேயுள்ள ஆதிரெங்கம் கிராமத்தில் நெல் திருவிழாவை நடத்துகிறோம். குமரி முதல் செங்கல்பட்டு வரையிலான அனைத்து மாவட்டங்கள், அண்டை மாநிலங்களில் இருந்து இந்தத் திருவிழாவுக்கு விவசாயிகள் வருகிறார்கள். தமிழ்நாடு முழுவதும் இதுவரை 18 ஆயிரம் விவசாயிகளுக்குப் பாரம்பரிய நெல் வகைகளை விநியோகித்துள்ளோம்.

ஆதிரெங்கம் கிராமத்தில் இயற்கை வேளாண் சாகுபடி முறையில் பாரம்பரிய நெல் வகைகளைப் பயிரிடுவதுடன், நேரடி களப் பயிற்சியும் அளித்து வருகிறோம். நடப்புச் சாகுபடி ஆண்டில் மட்டும் எங்கள் இயக்கம் மூலம் ஆதிரெங்கம், புதுக்கோட்டை, தஞ்சாவூர், உளுந்தூர்பேட்டை, நன்னிலம், சிவகங்கை உள்ளிட்ட 13 ஊர்களில் 152 பாரம்பரிய நெல் வகைகள் சாகுபடி செய்யப்பட்டுள்ளன. இதில் உளுந்தூர்பேட்டை 鐠 சாரதா ஆசிரமத்தின் பங்களிப்பு அதிகம்.

ஆதிரெங்கம் கிராமத்தில் மட்டும் கருப்பு கவுணி, சிவப்பு கவுணி, சீரகச் சம்பா, வாசனை சீரகச் சம்பா, மடுமுழுங்கி, வாடன் சம்பா, கருடன் சம்பா, கைவரை சம்பா, இலுப்பை பூ சம்பா, அறுபதாம் குறுவை, பூங்கார், காட்டு யானம், தேங்காய்ப்பூ சம்பா, கிச்சடி சம்பா என 33 பாரம்பரிய நெல் வகைகளைப் பயிரிட்டுள்ளோம்” என்கிறார் ஜெயராமன்.

இயற்கை முறை சாத்தியமா?

பொதுவாக விவசாயிகளின் விளைபொருள்களுக்குக் கட்டுப்படியான விலை கிடைப்பதில்லை. அதிலும் நெல் விவசாயிகளுக்குப் பெரிய லாபம் கிடைப்பதில்லை. இந்தச் சூழலில் இயற்கை விவசாயத்தின் பக்கம் பெரும்பகுதி விவசாயிகளைத் திருப்புவது சாத்தியமா?

“விவசாயம் அதிக லாபம் தரும் தொழிலாக மாற வேண்டுமானால், இயற்கை விவசாயத்துக்கு விவசாயிகள் நிச்சயம் மாற வேண்டும் என்று பிரசாரம் செய்து வருகிறோம். ஏனென்றால், இயற்கை வழி சாகுபடி முறையில் சாகுபடிச் செலவு மிகமிக குறைவு.

தற்போதைய சாகுபடி முறையில் நாற்றங்காலைத் தயார்படுத்தி, நாற்று விட வேண்டுமானால் ஏக்கருக்குக் குறைந்தபட்சம் ரூ.2 ஆயிரம் முதல் ரூ.4 ஆயிரம் வரை ஆகும். ஆனால், இயற்கை வழி சாகுபடி முறையில் 2 கிலோ விதை நெல் செலவைத் தவிர, வேறு எந்தச் செலவும் இல்லை. அந்த 2 கிலோ நெல்லைகூட இலவசமாகவே தருகிறோம். கூலி ஆள் தேவை இல்லாமல், நாமே நாற்றங்கால் தயார் செய்து நாற்று விட்டுவிடலாம்.

நடவுக்கு முன்னதாக நாற்று பறிப்பதற்கு ஏக்கருக்குக் குறைந்தது ரூ.2 ஆயிரம் தேவைப்படும். இயற்கை வழி விவசாயத்தில் அந்தச் செலவும் இல்லை. ரசாயன உரங்களோ, பூச்சிக்கொல்லி மருந்துகளோ வாங்கத் தேவையில்லை. மக்கிய தொழு உரம், எல்லோராலும் தயார் செய்யக் கூடிய பஞ்சகவ்யம் போன்றவற்றைப் பயன்படுத்தினால் போதும். அறுவடைப் பணிக்கு மட்டும் தற்போதைய முறையைப் போலச் செலவு செய்ய வேண்டியிருக்கும்” என்கிறார்.

மகசூல் எப்படி?

சாகுபடிச் செலவு குறைகிறது சரி, மகசூல் எப்படி இருக்கும்?

“ஒரு மாவுக்கு 8 மூட்டை, அதாவது ஏக்கருக்கு 24 மூட்டைக்குக் குறைவாகக் கிடைப்பதில்லை. அத்துடன் தமிழ்நாட்டில் இயற்கை வழி சாகுபடி முறையில் உற்பத்தியாகும் பொருள்களைச் சந்தைப்படுத்தும் பணியைத் தமிழ்நாடு இயற்கை வேளாண்மை மற்றும் மருத்துவ வல்லுநர்கள் கூட்டமைப்பு செய்து வருகிறது.

கிரியேட் அமைப்பின் தலைவர் பேராசிரியர் பி.துரைசிங்கம், மேலாண்மை அறங்காவலர் இரா.பொன்னம்பலம் ஆகியோர் வழிகாட்டலில் கேரளத்தின் தணல், கர்நாடகத்தின் சகஜ சமர்தா, ஒடிசாவின் லிவிங் ஃபார்ம், மேற்கு வங்கத்தின் சேவா ஆகிய அமைப்புகளுடன் இணைந்து செயல்படுவதால் நாடு தழுவிய ஒருங்கிணைப்பு கொண்ட ஓர் இயக்கமாக எங்கள் அமைப்பு செயல்பட்டு வருகிறது” என்று ஜெயராமன் கூறுகிறார்.

கிராமங்கள்தோறும் நமது நெல்லைக் காப்போம் இயக்கம் போன்ற முயற்சிகள் மலர்ந்தால் மறைந்துபோன நமது பாரம்பரிய வேளாண் முறை கூடுமானவரை உயிர்ப்பிக்கப்படும் என்ற நம்பிக்கை இப்போது துளிர்க்கிறது.

Arms to defend traditional rice -

The Hindu 14 January 2014

9-10-13 Deccan chronicle

Thiruvananthapuram

Artistic way to say no to GM crops

CRIS
DECCAN CHRONICLE

From 5 am to 5 pm this Saturday, the Manaveeyam Veedhi in Thiruvananthapuram is going to be filled with music, painting, cyclists, film show and lots of people. A day full of activities has been organised in this little lane down Vellyambalam, as Thiruvananthapuram joins the global march against Monsanto.

A group of cyclists from Indus Cycling Embassy will be circling the lane for 12 hours, while members from Thanal and other groups will protest with songs and speeches.

"We have always been fighting for food safety, pushing for organic farming as an alternative to harmful pesticides. The movement, promoted nationally and globally, is a fight for food produced without the use of dangerous chemicals," says Sridhar Radhakrishnan of Thanal. "Multinationals like Monsanto prompt the world to adopt genetically modified crops by lobbying with the government. For three or four years now, there has been a national campaign to keep India free of GM crops. It's been happening in a big way in the US, with several groups across the world coming together to fight MNCs like Monsanto." So Thanal, Indus Cycling Embassy and other groups have decided to join the fight. The day-long Triplathon Cycle Satyagraha will be accompanied by a musical protest by Ganesh Kunjan followed by an open painting from 10 am to 4 pm, a public meeting, folk songs and a film show.

MNCs like Monsanto prompt the world to adopt genetically modified crops

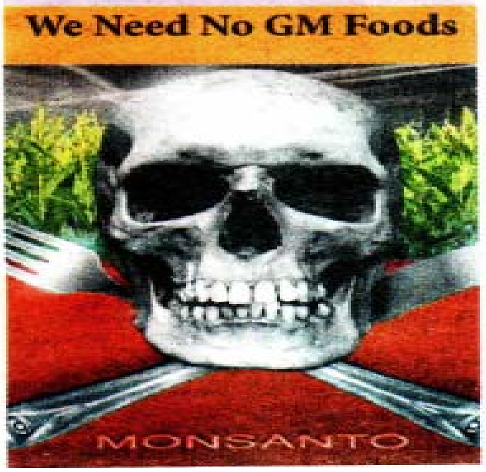

13/10/13

Greens to push organic farming on World Food Day

Laxmi Ajai Prasanna | TNN

Thiruvananthapuram: The scientific community and greens in the state are bracing for the launch of a slew of initiatives to promote safe food. The programme would begin on World Food Day on October 16.

"Natural or organic farming (farming that does not involve use of chemical pesticides but natural fertilizers and bio pesticides for non-toxic soil and water) alone can ensure safe food. To sensitize people and farmers on sustainable organic farming, several initiatives have been planned," said Kerala State Biodiversity Board (KSSB) chairman Oommen V Oommen.

To begin with, a sensitization programme on organic farming and safe food will be held in Kannur by October-end and then at Peermedu in Idukki, he said.

"Sustainable agriculture is the prime mandate of the agriculture department, but ensuring safe food, clean air, potable water and non-toxic soil is the ultimate mandate of the biodiversity board," he said.

Central Tuber Crops Research Institute director S K Chakrabarti said, "Environment-friendly, safe and healthy products like tubers — sweet potato, yam and cassava — are being produced. The pros and cons of new farming technology should be assessed to focus on positives in preventing soil degradation, ensuring water quality and disease prevention".

"For the first time, the theme of the World Food Day will be 'Sustainable food systems for food security and nutrition' and that can happen only through sustainable farming practices," said green activist Sridhar Radhakrishnan.

On Saturday, hundreds of students, athletes and musicians joined the global march in the city for safe food campaign. The protest also saw a 12-hour triplathon cycle satyagraha, 12-hour musical protest by Ganesh Kunjan & team and an open painting programme at Manaveeyam road in Vellyambalam.

A participant at the open painting organised as part of a global call for safe food campaign in Thiruvananthapuram on Saturday

The Hindu

Thiruvananthapuram, October 13, 2013

'March against Monsanto' held

Staff Reporter

'March against Monsanto,' a global event to coincide with the World Food Day, was held in the city on Saturday. The event was aimed at spreading awareness about the 'negative impact of the multinational giant' which has interests in genetically modified crops, seeds, and fertilizers. More than 400 cities spread across 50 countries played host to the event. The programmes in the city were organised by Thanal and Indus Cycling Company. The programmes included a 12-hour cycle sathyagraha.Simultaneously, a 12-hour non-stop musical protest led by singer Ganesh Kunjan, and members of Abhinaya, a city-based theatre group, was held. Students from Fine Arts College created paintings depicting the impact of genetic modification on agriculture.

10-10-2013 മാതൃഭൂമി

ഭക്ഷ്യദിനത്തിൽ അനന്തപുരിയും മോൺസാന്റോയ്ക്കെതിരെ

Trivandrum also against Monsanto in The World Food Day in Mathrubhoomi Newspaper

Rallying against Monsanto

13/10/13
TH

TAKING ON A GIANT: Participants take out 'March against Monsanto,' a protest event organised by Thanal and Indus Cycling Company, on Manaveeyam Road on Saturday. – PHOTO: S. GOPAKUMAR

Staff Reporter

THIRUVANANTHAPURAM: 'March against Monsanto,' a global event to coincide with the World Food Day, was organised in the city on Saturday. The event was aimed at spreading awareness about the 'negative impact of the multinational giant' which has interests in genetically modified crops, seeds, and fertilizers.

More than 400 cities spread across 50 countries played host to the event.

The programmes in the city were organised by Thanal and Indus Cycling Company. The programmes included a 12-hour cycle sathyagraha.

Simultaneously, a 12-hour non-stop musical protest led by singer Ganesh Kunjan, and members of Abhinaya, a city-based theatre group, was held.

Students from Fine Arts College led by Eldo Pachilakkadan and Rajesh made paintings depicting the impact of genetic modification on agriculture.

The cycling team also visited various parts of the city to spreading the message.

നമ്മുടെ സ്വാതന്ത്ര്യം വിത്തിലൂടെ

എസ് ഉഷ

സ്വതന്ത്ര ഇന്ത്യ 66-ാം പിറന്നാളാഘോഷിക്കുമ്പോൾ ഒരു വേള ഇന്ത്യൻ ദേശീയതയുടെ പ്രതീകമായി മാറിയ 'പരുത്തി' കമ്പോളവത്കരിക്കപ്പെടുകയാണ്. ഒരു രണ്ടാം സ്വാതന്ത്ര്യസമരത്തിനൊരുങ്ങുന്ന പരുത്തികർഷകർക്കൊപ്പം നമുക്കും അണിചേരാം.

വര: അജികുമാർ

ഇന്ത്യയ്ക്ക് സ്വാതന്ത്ര്യം കിട്ടിയിട്ട് 66 വർഷം കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ലക്ഷക്കണക്കിനാളുകൾ സ്വന്തം ജീവിതം ത്യജിച്ചാണ് ഈ സ്വാതന്ത്ര്യം നമുക്ക് നേടിത്തന്നത്. നമ്മുടെ ആവശ്യം ഒന്നു മാത്രമായിരുന്നു. നമ്മുടെ മണ്ണിനുമേൽ ജീവിതത്തിന്മേൽ നമുക്കു സ്വാതന്ത്ര്യം വേണം. ആരെയും പേടിക്കാതെ നമുക്ക് ജീവിക്കാൻ കഴിയണം. ഇന്ത്യയിലെ ഭൂരിപക്ഷത്തോളം വരുന്ന കർഷകർക്കും നെയ്ത്തുകാർക്കും അഭിമാനത്തോടെ തലയുയർത്തി നടക്കാൻ കഴിയണം. അവരുടെ ജീവിതത്തെക്കുറിച്ച് തീരുമാനിക്കാൻ അവർക്കു തന്നെ കഴിയണം.

സ്വന്തം വസ്ത്രങ്ങൾ സ്വയം നെയ്തെടുത്ത ഗാന്ധിജിയുടെ മാതൃക പിൻതുടർന്ന് സ്വാശ്രയത്വം ഒരു സമരമാർഗമായി നാമുപയോഗിച്ചു. പരുത്തി കർഷകരെയും നെയ്ത്തുകാരെയും നശിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ബ്രിട്ടീഷ് സർക്കാരിന്റെ നയങ്ങളോടുള്ള വെല്ലുവിളികൂടിയായിരുന്നു ഈ സമരം. വ്യാവസായിക തുണിയുൽപാദനത്തിനെതിരെ കുടിൽവ്യവസായത്തെ വളർത്തുകയും അതിലൂടെ സാധാരണ ജനങ്ങളുടെ ജീവിതം സുരക്ഷിതമാക്കുകയും ചെയ്യുക എന്നതായിരുന്നു ഇതിന്റെ ഉദ്ദേശം. എക്കാലവും പ്രസക്തമായ ഒരു സന്ദേശം. പരുത്തി വസ്ത്രങ്ങൾ നെയ്യുകയും ധരിക്കുകയും

ചെയ്തുകൊണ്ടാണ് ലക്ഷക്കണക്കിനാളുകൾ സ്വാതന്ത്ര്യ സമരത്തിൽ പങ്കെടുത്തത്. ഖാദിവസ്ത്രം ധരിക്കുമ്പോൾ ഇപ്പോഴും നമുക്ക് അഭിമാനം തോന്നുന്നത് അതുകൊണ്ടാണ്. നമ്മുടെ പൂർവികർ കഷ്ടപ്പെട്ട് നേടിത്തന്ന സ്വാതന്ത്ര്യത്തെ സംരക്ഷിക്കുന്നതിന്റെ അഭിമാനം.

എന്നാൽ കഴിഞ്ഞ പത്തു പതിനഞ്ച് വർഷങ്ങളായി ഇന്ത്യയിലെ കർഷകർ, പ്രത്യേകിച്ചും പരുത്തികർഷകർ വീണ്ടും പ്രക്ഷോഭത്തിലാണ്. അവരുടെ സ്വാതന്ത്ര്യവും സ്വാശ്രയത്വവും നഷ്ടപ്പെടുന്നതിന്റെ അങ്കലാപ്പിലാണവർ. ഇതിന്റെ പ്രത്യാഘാതം ഭീകരമായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. രണ്ടു ലക്ഷത്തോളം കർഷകരാണ് ഇക്കാലയളവിൽ ഇന്ത്യയിൽ ആത്മഹത്യ ചെയ്തത്. ഇതിനെ തുടർന്ന് ഇന്ത്യ വീണ്ടും ഒരു സമരഭൂമിയായി മാറിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. കർഷകരും അവരെ പിന്താങ്ങുന്നവരും പറയുന്നത് ഇതൊരു രണ്ടാം സ്വാതന്ത്ര്യസമരമാണെന്നാണ്. നഷ്ടപ്പെട്ട തങ്ങളുടെ വിത്തുകൾ വീണ്ടെടുക്കാനുള്ള സമരമാണിത്. ഉപ്പ് കുറുക്കി ബ്രിട്ടീഷുകാർക്കെതിരെ നടത്തിയ സമരം പോലെ തങ്ങളുടെ പരമ്പരാഗത വിത്തുകൾ കൃഷിചെയ്തുകൊണ്ട് മൊൻസാന്റോ, മഹികോ തുടങ്ങിയ വിത്തു കമ്പനികൾക്കെതിരെയാണ് കർഷകരും നാടിനെ സ്നേഹിക്കുന്ന നിരവധി ആളുകളും ഈ സമരത്തിൽ പങ്കാളികളാകുന്നത്. കഴിഞ്ഞ പത്ത് വർഷങ്ങളായി തങ്ങളെ അടക്കി ഭരിക്കുന്ന രണ്ട് ലക്ഷത്തോളം കർഷകരെ ആത്മഹത്യയിലേക്കെത്തിച്ച ഈ കമ്പനികളിൽ നിന്നുള്ള മോചനമാണിവരുടെ ലക്ഷ്യം.

ഇന്ത്യയിലെ കർഷകരുടെ കൈയിൽ അയ്യായിരത്തിലധികം നാടൻ പരുത്തിവിത്തുകളുണ്ടായിരുന്നു. വ്യത്യസ്ത കാലങ്ങളിൽ കൃഷി ചെയ്യാവുന്നതും വ്യത്യസ്ത പ്രദേശങ്ങളിൽ കൃഷി ചെയ്യാവുന്നതും പ്രത്യേകം ആവശ്യങ്ങൾക്കായി ഉപയോഗിക്കാവുന്നവയുമായിരുന്നു ഇവ. പല നിറങ്ങളിലുള്ള പരുത്തി നൽകുന്ന വിത്തുകൾ വരെ ഇക്കൂട്ടത്തിലുണ്ടായിരുന്നു. (അവയ്ക്ക് കൃത്രിമ നിറം നൽകേണ്ട കാര്യമില്ല). എന്നാൽ ഉൽപ്പാദനം കൂട്ടുന്നതിന്റെ ഭാഗമായി ഉല്പാദനശേഷി കൂടുതലുള്ള ഹൈബ്രിഡ് വിത്തുകൾ കൃഷിക്കാർ ഉപയോഗിക്കാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ പതുക്കെ പതുക്കെ അവരുടെ കൈയിലുണ്ടായിരുന്ന നാട്ടു വിത്തുകൾ അവർ നടാതായി. എന്നാൽ ഹൈബ്രിഡ് വിത്തുകളുടെ ഉപയോഗം കൃഷിച്ചിലവ് കൂട്ടാൻ ഇടയാക്കി. കൂടുതൽ രാസവളങ്ങളും കീടനാശിനിയും ആവശ്യമായി വന്നു. മഴയെ ആശ്രയിച്ചുള്ള കൃഷി സാദ്ധ്യമല്ലാതായി. വിത്തുകൾ സമയത്തിന് കിട്ടാതായി.

ഏകദേശം പത്ത് വർഷങ്ങൾക്കു മുൻപ് ബി ടി പരുത്തിയെന്ന ജനിതക മാറ്റം വരുത്തിയ വിത്ത് മാർക്കറ്റിലിറങ്ങി. കീടനാശിനി ഉപയോഗം കുറയ്ക്കാമെന്നായിരുന്നു വിത്തുകമ്പനികളുടെ വാഗ്ദാനം. വില കൂടുതലാണെങ്കിലും കർഷകർ ഇത് വാങ്ങിക്കാൻ തയ്യാറായി. പതുക്കെ പതുക്കെ മറ്റെല്ലാ വിത്തുകളും മാർക്കറ്റിൽ നിന്ന് അപ്രത്യക്ഷമായി. അതോടെ ബി ടി വിത്തിന് വിലകൂടി. പിടിച്ചു നിൽക്കാനാവാതെ കർഷകർ കടം കയറി ആത്മഹത്യചെയ്യാനും തുടങ്ങി.

ഈ സാഹചര്യത്തിലാണ് ദേശീയതലത്തിൽ തന്നെ വിത്ത് തിരിച്ചുപിടിക്കാനുള്ള സമരപരിപാടികൾ ആരംഭിച്ചത്. സർക്കാരിനെക്കൊണ്ട് ഈ ആവശ്യം അംഗീകരിപ്പിക്കാനുള്ള ശ്രമത്തിലാണവർ. വിത്ത് കർഷകരുടേതാണ്. അല്ലാതെ വിത്തുണ്ടാക്കുന്ന കമ്പനികളുടേതല്ല. എന്നാൽ വിത്തുകമ്പനികൾ പഴയ ബ്രിട്ടീഷ് സർക്കാരിനെയും ഈസ്റ്റിന്ത്യാ കമ്പനിയെയും പോലെ പെരുമാറുകയാണ്. ഇന്ത്യയിൽ കൃഷി ചെയ്യുന്ന എല്ലാ പരുത്തി വിത്തുകളും മൊൻസാന്റോ എന്ന അമേരിക്കൻ കമ്പനിയുടേതാണെന്നാണ് അവർ അവകാശപ്പെടുന്നത്. കർഷകർ ഇത് ഉണ്ടാക്കിക്കൂടാ! സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ പ്രതീകമായിരുന്ന

എന്തിനാണീ സമരം? നല്ല വിത്തില്ലെങ്കിൽ കൃഷി പിഴയ്ക്കും. പട്ടിണി കിടന്നാൽ പോലും കർഷകർ വിത്ത് ഭക്ഷണമാക്കില്ല. കാരണം അതാണ് ഭാവിയിലേക്കുള്ള കരുതൽ. വിത്തുണ്ടെങ്കിൽ തങ്ങൾ സുരക്ഷിതരാണെന്ന ബോധം... മഴയെത്തിയാൽ വിത്ത് വീണ്ടും മണ്ണിലിടാം... ജീവിതം പച്ചപിടിപ്പിക്കാം.

പരുത്തി ഇന്ന് അമേരിക്കൻ കമ്പനിയായ മൊൻസാന്റോയുടെ കൈയിലായിരിക്കുന്നു എന്ന ദുഃഖസത്യമാണ് ഒട്ടനവധി ആളുകളെ ഈ സമരത്തിലേക്കാകർഷിച്ചത്. ഇന്ന് നമ്മൾ ധരിക്കുന്ന പരുത്തി വസ്ത്രങ്ങൾ പോലും ഈ വിത്തിൽ നിന്ന് ഉൽപ്പാദിപ്പിച്ചവയാണ്. പ്രകൃതിവിരുദ്ധമായ, ദേശവിരുദ്ധമായ, കർഷകവിരുദ്ധമായ വിത്തുകളിൽ നിന്ന്. എന്തിന് നമ്മുടെ പ്രധാനമന്ത്രി ചെങ്കോട്ടയിലുയർത്തുന്ന പരുത്തി കൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ ദേശീയപതാകവരെ ഈ അമേരിക്കൻ വിത്തുകമ്പനിയിൽ നിന്നുള്ള പരുത്തി ആണ്!

അതിനാൽ കഴിഞ്ഞ കുറച്ചുവർഷങ്ങളായി കർഷകരും കാർഷികവിദഗ്ധരുമെല്ലാം നമ്മുടെ പാരമ്പര്യ വിത്തുകളെ സംരക്ഷിച്ചെടുക്കാനും വികസിപ്പിക്കാനുമുള്ള ശ്രമത്തിലാണ്. കർണാടകത്തിലെ നാഗപ്പ എന്ന യുവകർഷകൻ മുപ്പതിലധികം ഇനം നാടൻ പരുത്തിവിത്തുകൾ കൃഷിചെയ്ത് മറ്റു കർഷകർക്കൊരു മാതൃകയാവുകയാണ്. ഒരു രണ്ടാം സ്വാതന്ത്ര്യസമരത്തിനുള്ള തയ്യാറെടുപ്പിലാണവർ. ഇക്കൊല്ലം ഈ പരുത്തിയിൽ നിന്ന് അവർ രണ്ടായിരത്തോളം ചെറുതും വലുതുമായ കൊടിയുണ്ടാക്കി ഡൽഹിയിലേക്ക് മാർച്ച് ചെയ്തു. 'മൊൻസാന്റോ കിറ്റിന്ത്യ' എന്നതായിരുന്നു അവരുടെ മുദ്രാവാക്യം. തങ്ങളുണ്ടാക്കിയ കൊടി അവർ പ്രധാനമന്ത്രിക്ക് നൽകുകയും ചെങ്കോട്ടയിൽ ഇത് ഉയർത്തണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെടുകയും ചെയ്തു.

ഉത്സാഹത്തോടെയാണവർ തങ്ങളുടെ ഗ്രാമങ്ങളിലേക്ക് മടങ്ങിയിരിക്കുന്നത്. കൂടുതൽ കർഷകർക്ക് നാട്ടു പരുത്തിവിത്തുകൾ നൽകി കൃഷി ആരംഭിച്ചിരിക്കുകയാണ്. വരുംകൊല്ലം പതിനായിരത്തോളം കൊടി ഉണ്ടാക്കുകയാണ് ലക്ഷ്യം. 'വിത്ത് കർഷകരുടേതാണ്. വിത്ത് ഈ നാടിന്റേതാണ്. ഇത് വരുംതലമുറയ്ക്ക് കൈമാറാനുള്ളതാണ്. വിത്ത് കച്ചവടം ചെയ്ത് ലാഭം കൊയ്യാനുള്ള ഒരു ഉൽപ്പന്നമല്ല. ഇത് നാടിന്റെ പൈതൃകമായി സംരക്ഷിക്കപ്പെടേണ്ട സമ്പത്താണ്.' ഈ മഹത്തായ സന്ദേശം ഉയർത്തിക്കൊണ്ടാണ് ഒരു രണ്ടാം സ്വാതന്ത്ര്യസമരത്തിലേക്ക് ഈ കർഷകർ നടന്നു നീങ്ങുന്നത്. ഇവരുടെ കൂടെ ഇന്ത്യയിലെ എല്ലാ സംസ്ഥാനങ്ങളിൽനിന്നും പ്രകൃതിയെ സ്നേഹിക്കുന്ന, മനുഷ്യരെ സ്നേഹിക്കുന്ന ആളുകളെല്ലാം ഒത്തുചേരുന്നു. നമ്മുടെ രാഷ്ട്രപിതാവിന്റെ സന്ദേശം വീണ്ടും ഉയർത്തിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ട് ഒരു പുതിയ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനായി, അഹിംസയിലൂടെയും സ്വാശ്രയത്വത്തിലൂടെയും ഇന്ത്യയെ വീണ്ടെടുക്കാനായി മണ്ണിനെയും മനുഷ്യനെയും കണ്ടെത്താനായി. നാട്ടുവിത്തിനങ്ങൾ സംരക്ഷിച്ചുകൊണ്ട് നമുക്കും ഈ യജ്ഞത്തിൽ പങ്കാളികളാകാം.

Our freedom through seeds- Article by S Usha in Thaliru Magazine

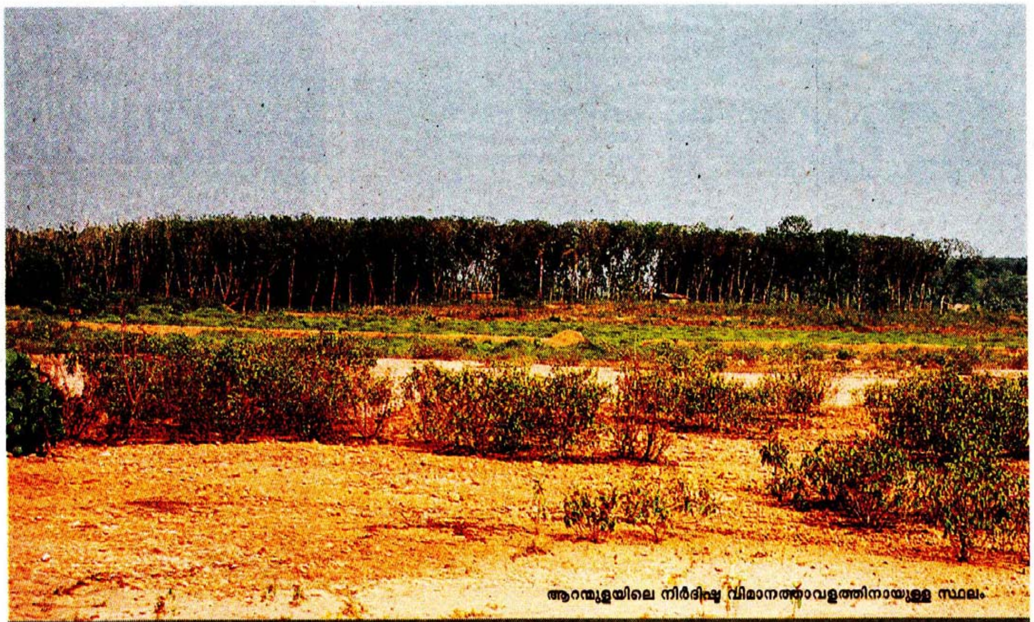

ആറന്മുളയിലെ നിർദിഷ്ട വിമാനത്താവളത്തിനായുള്ള സ്ഥലം

ജീവിതത്തിനു മേലെയുള്ള റൺവേകൾ

എസ്. ഉഷ

ആറന്മുള നിർദിഷ്ട വിമാനത്താവളത്തിന് ഇതുവരെ പാരിസ്ഥിതിക അനുമതി ലഭിച്ചിട്ടില്ല. 150 കിലോമീറ്റർ ചുറ്റളവിനുള്ളിൽ രണ്ട് വിമാനത്താവളങ്ങൾ പാടില്ല എന്ന നിയമമുണ്ടായിരിക്കെ എന്തിനു വേണ്ടിയാണ് ആറന്മുള വിമാനത്താവളത്തിനുവേണ്ടി വാദിക്കുന്നത്? വയനാട്ടിലെ ചീക്കല്ലൂർ, ഇടുക്കിയിലെ അണക്കര, കണ്ണൂർ വിമാനത്താവളങ്ങൾക്കും ഇതേ പ്രശ്നമുണ്ട്. നാടിന് വികസനമുണ്ടാകണമെങ്കിൽ ജനങ്ങളുടെ കുടിയിറക്കലും പാരിസ്ഥിതിക ആഘാതവും സൃഷ്ടിക്കപ്പെടുകതന്നെ ചെയ്യും എന്നുള്ള 'വികസന'വാദികളുടെ മുദ്രാവാക്യത്തിന്റെ അപകടത്തെ ചോദ്യം ചെയ്യുന്നു.

ആറന്മുള വിമാനത്താവളം വേണ്ട... ചീക്കല്ലൂർ വിമാനത്താവളം വേണ്ട... അണക്കര വേണ്ട.... കണ്ണൂർ വേണ്ട... ജനങ്ങളുടെ ഈ പ്രതിഷേധസ്വരം കേരളത്തിലെ പലഭാഗത്തും ഉയർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

ബംഗളൂരു ഇൻറർനാഷണൽ എയർപോർട്ടിന്റെ കീഴിൽ അമർന്നുപോയൊരു ഗ്രാമമുണ്ട്. അന്നേശ്വരിഗ്രാമം. തലമുറകളായി ആ ഗ്രാമത്തെ സ്നേഹിച്ചും പരിപാലിച്ചും ഉണ്ടും ഉറങ്ങിയും കുട്ടികളും അമ്മമാരും മുത്തച്ഛൻമാരും ജീവിച്ചൊരു ഗ്രാമം. അന്താരാഷ്ട്ര എയർപോർട്ടിന്റെ പളപളക്കത്തിൽ ഈ മുഖങ്ങളെ ആരും ഓർക്കാറില്ല. ആ ഗ്രാമത്തിലെ ചെറുപ്പക്കാരായ കുറച്ചു സ്ത്രീകൾ ഒരുപക്ഷേ, വിമാനത്താവളത്തിലെ കക്കൂസ് കഴുകുന്ന ജോലി ചെയ്യുന്നുണ്ടാകാം. കേരളത്തിലെ ഏറ്റവും ഫലഭൂയിഷ്ഠമായ കൃഷിഭൂമിയും കർഷകകുടുംബങ്ങളുമാണ് നെടുമ്പാശ്ശേരി എന്ന 'മോഡൽ വിമാനത്താവള'ത്തിന്റെ വളർച്ചയ്ക്കിടയിൽ വേരുകളറ്റത്. വികസനത്തിന്റെ ശക്തിക്കു മുൻപിൽ സാമ്പത്തികവളർച്ചയുടെ പരാക്രമത്തിനിടയിൽ വേരുകൾ നഷ്ടപ്പെട്ടവരുടെ, ജീവൻപൊലിഞ്ഞവരുടെ കണക്കുകൾ സാമ്പത്തികവിദഗ്ധർ എടുക്കാറില്ല. കാരണം വികസനത്തിന് ആരെങ്കിലുമൊക്കെ വിലകൊടുക്കണമെന്നാണ് ഇവരുടെ അഭിപ്രായം. ഈ അനീതിക്കെതിരെയുള്ള ശബ്ദം എല്ലാ കാലത്തും ഉയർന്നിരുന്നു. എങ്കിലും അവയെല്ലാംതന്നെ അടിച്ചമർത്തപ്പെടുകയായിരുന്നു. മറവിയെന്നത് ആധുനിക സമൂഹത്തിന്റെ ശാപമാണ്. അതിനാൽ ഇത്തരം സംഭവങ്ങളൊന്നുംതന്നെ ആരും ഓർത്തുവെക്കാറുമില്ല.

എങ്കിലും ഇത്തവണ വികസനത്തിന്റെ ഇരകൾ മാത്രമല്ല ഭ്രാന്തമായ ഈ വികസനജ്വരത്തിനെതിരെ ശബ്ദമുയർത്തുന്നത്. കേരളത്തിനു പുറത്ത് മറ്റു സംസ്ഥാനങ്ങളിലും മറ്റു രാജ്യങ്ങളിലും ജോലിചെയ്യുന്നവർതന്നെ സോഷ്യൽ മീഡിയയിലൂടെയും നേരിട്ടും പ്രതികരിക്കാൻ തുടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. കേരളത്തി

നെന്തിനാണ് ഇനി കൂടുതൽ വിമാനത്താവളങ്ങൾ എന്നവർ ചോദിക്കുന്നു. വിമാനയാത്ര ചെയ്യുന്നവരാണിവരെന്നും ഓർക്കണം. അവരുടെത് വൈകാരികമായ പ്രതികരണം മാത്രമല്ലതാനും. വിദ്യാസമ്പന്നരായ, മറുനാട്ടിൽ പണിയെടുക്കുന്ന ഇവർക്കറിയാം കേരളത്തിനു വേണ്ടത് വിമാനത്താവളങ്ങളല്ലെന്ന്. കേരളത്തിന് മറ്റു ചില കാര്യങ്ങൾ വേണ്ടതുണ്ടെന്നും അവർ പറയുന്നു. ലോകം കണ്ട ഇക്കൂട്ടർക്ക് കേരളത്തിന് സംഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന നാശം പെട്ടെന്നുതന്നെ തിരിച്ചറിയാനാകുന്നുണ്ട്.

കേന്ദ്രസർക്കാറിൻെറ നിർദേശങ്ങളനുസരിച്ച് ഒരു ഗ്രീൻഫീൽഡ് എയർപോർട്ട് സ്ഥാപിക്കുമ്പോൾ അത് നിലവിലുള്ള എയർപോർട്ടിന് 150 കി.മീ ദൂരെയായിരിക്കണം എന്നാണ് പറയുന്നത്. എന്നാൽ ആറന്മുള നിർദിഷ്ട വിമാനത്താവളം തിരുവനന്തപുരത്തുനിന്ന് 93 കി.മീറ്ററും കൊച്ചിയിൽ നിന്ന് 96 കി.മീറ്ററും മാത്രം ദൂരത്തിലാണ് (വയനാട് ചീക്കല്ലൂർ- കരിപ്പൂർ ആകാശദൂരം 70 കി.മീറ്റർ, റോഡ് ദൂരം 104 കിലോമീറ്റർ. ചീക്കല്ലൂർ- കണ്ണൂർ ആകാശദൂരം 65 കി.മീറ്റർ, റോഡ് ദൂരം 106 കി.മീറ്റർ. കോഴിക്കോട്- കണ്ണൂർ ആകാശദൂരം 80 കി.മീറ്റർ, റോഡ് ദൂരം 120 കി.മീറ്റർ. കോഴിക്കോട്- കൊച്ചി ആകാശദൂരം 120 കി.മീറ്റർ. റോഡ് ദൂരം 160 കി.മീറ്റർ).

ആറന്മുള വിമാനത്താവളം പദ്ധതിക്കെതിരെ അവിടത്തെ ജനങ്ങൾ നടത്തുന്ന സമരത്തിന് ഇത്രയും പിന്തുണ കിട്ടാൻ കാരണം ഇപ്പോൾ ഉയർന്നുവന്നിരിക്കുന്ന ഈ പൊതുബോധമാകാം. ആറന്മുള വിമാനത്താവളത്തിനെതിരെ കഴിഞ്ഞ രണ്ടുവർഷമായി ശക്തമായ ഐക്യമാണ് ആറന്മുളയിലും കേരളത്തിൽ പൊതുവായും ഉണ്ടായിട്ടുള്ളത്. ഒരു ദേശത്തിൻെറ സംസ്കാരത്തെയും പൈതൃകത്തെയും കണക്കിലെടുക്കാതെയും ഒരു സംസ്ഥാനത്തിൻെറ നിയമങ്ങളെ മാനിക്കാതെയും പ്രകൃതിവിനാശത്തിനു വഴിവെക്കുന്നതുമായ ഈ പദ്ധതി വേണമെന്ന് വളരെ കുറച്ചാളുകളേ ആവശ്യപ്പെടുന്നുള്ളൂ. ഇതിൻെറ ഒരു പ്രധാന വക്താവ് കേരളത്തിൻെറ മുഖ്യമന്ത്രി തന്നെയാണെന്നതാണ് നിർഭാഗ്യകരമായ വസ്തുത. നിയമം നടപ്പിലാക്കാൻ ശ്രമിച്ച 48-ഓളം ഉദ്യോഗസ്ഥരെ പത്തനംതിട്ട ജില്ലയിൽനിന്ന് നാടുകടത്തിയതായി സമരസമിതിയിലെ ആളുകൾ പറയുന്നു. അവർ പറയുന്ന മറ്റൊരു കാര്യവും ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതാണ്. പത്തനംതിട്ട കളക്ടറേറ്റ്, വിമാനത്താവളം നിർമിക്കാൻ വന്നിരിക്കുന്ന കെ.ജി.എസ്. കമ്പനിയുടെ ഓഫീസായി മാറിയിരിക്കുകയാണ് എന്നാണ് അവർ പറയുന്നത്. ജനാധിപത്യവ്യവസ്ഥകളെക്കുറിച്ച് തിരിച്ചറിവുള്ള, രാഷ്ട്രീയബോധം രക്തത്തിലലിഞ്ഞുചേർന്ന ഒരു സംസ്ഥാനത്താണിത് നടക്കുന്നതെന്നോർക്കണം. പണത്തിൻെറ ശക്തി അത്രയും ഭീകരമായിരിക്കുന്നു. നെൽസൺ മണ്ടേല ഒരിക്കൽ അഭിപ്രായപ്പെട്ടുവത്രെ, മദ്യത്തിനും മതങ്ങൾക്കും ചെയ്യാൻ കഴിയാത്തത് പണത്തിന് കഴിയും എന്ന്. പണം കൊണ്ട് എന്തിനെയും വിലയ്ക്കെടുക്കാമെന്ന നില വന്നിരിക്കുന്നു. അഴിമതിയിൽ ഡൽഹിയും ഉത്തരേന്ത്യൻ സംസ്ഥാനങ്ങളും പൊറുതിമുട്ടുമ്പോൾ അവിടെയുള്ള കേരളീയർ അഭിമാനത്തോടെ പറഞ്ഞിരുന്നൊരു കാര്യമുണ്ട്. 'കേരളം, നമ്മുടെ നാട് എത്ര ഭേദമാണ്', ഇന്നത്തെ കേരളത്തിലേക്ക് ആ സുമനസ്സുകളാരും വരാൻ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നില്ല. ▶

ഫോട്ടോ ശ്രീധർ ആർ.

കേന്ദ്രസർക്കാർ നിർദേശങ്ങളനുസരിച്ച് ഗ്രീൻ ഫീൽഡ് എയർപോർട്ട് സ്ഥാപിക്കുമ്പോൾ നിലവിലുള്ള എയർപോർട്ടിന് 150 കി.മീ ദൂരയായിരിക്കണം. ആറന്മുള നിർദിഷ്ട വിമാനത്താവളം തിരുവനന്തപുരത്തുനിന്ന് 93 കി.മീറ്ററും കൊച്ചിയിൽ നിന്ന് 96 കി.മീറ്ററും മാത്രം ദൂരത്തിലാണ്.

ഫോട്ടോ സി. ജയകുമാർ

കുടിയിറക്ക് ഭീഷണി നേരിടുന്ന നിർദിഷ്ട ആറന്മുള വിമാനത്താവള പദ്ധതിപ്രദേശം

ച്ച കലാകാരന്മാരും എല്ലാംതന്നെ ഇതിന്റെ സാക്ഷ്യപത്രങ്ങളാണ്. ഇക്കഴിഞ്ഞ ഏഴാംതീയതി ആറന്മുള സന്ദർശിച്ചശേഷം പ്രൊഫ. മാധവ് ഗാഡ്ഗിൽ അവിടെ കൂടിയിരുന്ന നാട്ടുകാരോട് അവരുടെ സമരം യഥാർഥ ദിശയിലുള്ളതാണെന്നും ഇത് ഈ രാജ്യത്തെ യഥാർഥ വികസനത്തിലേക്ക് നയിക്കുമെന്നും പറഞ്ഞത് ആറന്മുളയുടെ സമ്പന്നത ഒരു ശാസ്ത്രജ്ഞനെന്ന നിലയിൽ തിരിച്ചറിഞ്ഞതുകൊണ്ടാകാം. ഏതൊരു വികസനപദ്ധതി നടപ്പിലാക്കുമ്പോഴും ശ്രദ്ധിക്കേണ്ട നാല് സംഗതികളുണ്ടെന്ന് അദ്ദേഹം പറയുകയുണ്ടായി. മൂലധനത്തെക്കുറിച്ചാണ് അദ്ദേഹം സൂചിപ്പിച്ചത്. മുതലാളിത്ത കാഴ്ചപ്പാടിൽ നോക്കിയാൽ സാമ്പത്തികം- പണം എന്ന മൂലധനത്തെക്കുറിച്ച് മാത്രമാണ് കാണുക. എന്നാൽ ഇത് നിലനിൽക്കുന്ന വികസനമല്ലെന്നും മറിച്ച് വിനാശ

ഇവിടെ വരാൻ ശ്രമിക്കുന്നതും ഭൂമി വാങ്ങിക്കൂട്ടുന്നതും ഈ ഭൂമിയോട് യാതൊരു ബന്ധവുമില്ലാത്തവരും ഈ നാടിന്റെ മര്യാദകളും നിയമവ്യവസ്ഥകളും അറിയാത്തവരും അതിനെ വിലവെക്കാത്തവരുമാണെന്നതാണ് യാഥാർഥ്യം. ഇവർക്കുവേണ്ടിയാണ് വിമാനത്താവളങ്ങളെന്ന മറ്റു ഉദ്ദേശ്യങ്ങളുള്ള വൻ പദ്ധതികൾ.

കേരളത്തിലെ മുഖ്യനദിയാണ് പമ്പ. പമ്പയാർ തഴുകി വളർത്തിയ, കാർഷികപരമായും വിദ്യാഭ്യാസപരമായും തെളിഞ്ഞുവന്ന ഭൂപ്രദേശമാണ് ആറന്മുളയും സമീപപ്രദേശങ്ങളും. 1500 വർഷത്തിലധികം പഴക്കമുള്ള ആറന്മുള പാർഥസാരഥി ക്ഷേത്രവും ആറന്മുള കണ്ണാടിയും ആറന്മുള പുഞ്ചയും ഈ നാട് സമ്മാനി

നിർദിഷ്ട ആറന്മുള വിമാനത്താവള പദ്ധതിപ്രദേശത്ത് കുടിൽകെട്ടി താമസിക്കുന്നവർ

പദ്ധതിപ്രദേശത്തെ പുഞ്ചപ്പാടം

ഫോട്ടോകൾ സി. ജയകുമാർ

മാണുണ്ടാക്കുക എന്നുമാണദ്ദേഹം വിശദീകരിച്ചത്. ഏതൊരു വികസനവും നാലുതരം മൂലധനത്തെ കണക്കിലെടുക്കണം. 1. മനുഷ്യനിർമിതമായ മൂലധനം- ഉദാ: വിമാനത്താവളം, റോഡുകൾ, ക്വാറികൾ തുടങ്ങിയവ. 2. മനുഷ്യ മൂലധനം. 3. പ്രകൃതി മൂലധനം- ഉദാ: ജൈവ വൈവിധ്യം, പുഴകൾ, തോടുകൾ, കുളങ്ങൾ തുടങ്ങിയവ. 4. സാമൂഹിക മൂലധനം-പരസ്പര സഹകരണം, സർക്കാരിലുള്ള വിശ്വാസം തുടങ്ങിയവ. ഈ നാല് മൂലധനവും ഒരേപോലെ വികസിക്കുമ്പോൾ മാത്രമേ യഥാർഥ വികസനമാകുന്നുള്ളൂ എന്നദ്ദേഹം സൂചിപ്പിച്ചു. വികസിത രാജ്യങ്ങളിലെ സാമ്പത്തിക വിദഗ്ധർ ഈ തരത്തിൽ ചിന്തിക്കാൻ തുടങ്ങിയിട്ടുണ്ടെന്ന് അദ്ദേഹം പറയുകയുണ്ടായി. എന്നാൽ പുരോഗതിയുടെ മുൻപിൽ നിൽക്കുന്നുവെന്ന് അവകാശപ്പെടുന്ന കേരളത്തിൽപ്പോ

ലും ആദ്യത്തെ മൂലധനത്തെക്കുറിച്ച് മാത്രമേ ചിന്തിക്കുന്നുള്ളൂ എന്ന് നമുക്ക് കാണാനാകും. അതായത് മനുഷ്യനിർമിതമായ മൂലധനത്തെക്കുറിച്ചു മാത്രം. ആറൻമുള വിമാനത്താവളപദ്ധതി മാത്രം എടുത്ത് പരിശോധിച്ച് നോക്കുക. ചീക്കല്ലൂരും അണക്കരയും കണ്ണൂരുമെല്ലാം ഇതേ സമീപനം തന്നെയാണ്.

കെ.ജി.എസ്. ആറൻമുള എയർപോർട്ട് ലിമിറ്റഡ് എന്ന ചെന്നൈ ആസ്ഥാനമായി പ്രവർത്തിക്കുന്ന കമ്പനിയാണ് ആറൻമുളയിൽ ഒരു ഗ്രീൻഫീൽഡ് എയർപോർട്ടിനായി മുന്നോട്ടുവന്നിരിക്കുന്നത്. 2000 കോടി രൂപയാണ് ഈ വികസനപദ്ധതിക്ക് ചെലവ് പ്രതീക്ഷിക്കുന്നത്. ഇതിൽ 15% റിലയൻസ് ഗ്രൂപ്പിനാണ്. പത്തനംതിട്ട ജില്ലയിലെ കോഴഞ്ചേരി താലൂക്കിൽപ്പെട്ട മൂന്ന് ഗ്രാമങ്ങളിലാണ് (ആറൻമുള, കിടങ്ങന്നൂർ, മല്ലപ്പുഴശ്ശേരി) ഇതിനായുള്ള സ്ഥലം അവർ കണ്ടെത്തിയത്.

ആറൻമുള വിമാനത്താവള പദ്ധതിയെ ന്യായീകരിക്കുന്നതിനായി അവർ കണ്ടെത്തിയ കാര്യങ്ങൾ രസകരമാണ്. തിരുവനന്തപുരം- കൊച്ചി അന്താരാഷ്ട്ര വിമാനത്താവളങ്ങൾക്കിടയ്ക്കാണീ സ്ഥലം. മധ്യതിരുവിതാംകൂറിലെ ജനങ്ങൾക്ക് ഇത് ഗുണം ചെയ്യും. ഈ പദ്ധതിയുടെ ഗുണഭോക്താക്കൾ ശബരിമല തീർഥാടകരും മാരാമൺ കൺവെൻഷന് വരുന്നവരും മധ്യതിരുവിതാംകൂർ സന്ദർശിക്കുന്ന ടൂറിസ്റ്റുകളുമാണ്. (നൂറുകണക്കിന് കർഷകകുടുംബങ്ങളെ കുടിയിറക്കിയ നെടുമ്പാശ്ശേരി വിമാനത്താവളത്തിലോ തിരുവനന്തപുരം വിമാനത്താവളത്തിലോ ആണ് ഇപ്പോൾ ഇവർ വന്നിറങ്ങുന്നത്). ഈ ഗുണഭോക്താക്കൾക്കുവേണ്ടി 500 ഏക്കറോളം ഭൂമിയാണ് കെ.ജി.എസ്. കമ്പനിക്കാവശ്യം. ഇതിൽ 400 ഏക്കറും വയലാണ്. ഈ വയൽ നികത്താൻതന്നെ ടൺ കണക്കിന് മണ്ണും മണലും ആവശ്യമായി വരും. ആദ്യഘട്ടത്തിൽ ദിവസവും 12,000 ലിറ്റർ വെള്ളവും രണ്ടാം ഘട്ടത്തിൽ 58,500 ലിറ്റർ വെള്ളവും വേണ്ടിവരുമെന്നാണ് കണക്കുകൂട്ടിയിരിക്കുന്നത്. ചുറ്റുമുള്ള ആറോളം കുന്നുകൾ ഇടിച്ചുമാറ്റണം. ഏകദേശം 3,000 കുടുംബങ്ങളെ കുടിയൊഴിപ്പിക്കണം. ആറൻമുള പദ്ധതിയെക്കുറിച്ച് പഠനം നടത്തിയ സാലിംഅലി ഫൗണ്ടേഷൻെറ റിപ്പോർട്ട് ഇതുണ്ടാക്കാൻ സാധ്യതയുള്ള പ്രത്യാഘാതങ്ങളെക്കുറിച്ച് കൃത്യമായി പറയുന്നുണ്ട്. 212-ഓളം സസ്യങ്ങളും 60-ഓളം തരം മത്സ്യങ്ങളും 80-ഓളം തരം പക്ഷികളെയുമാണ് വെറും നാലുദിവസം നീണ്ട പഠനത്തിനിടയിൽ, ഡോ. വി.എസ്. വിജയൻെറ നേതൃത്വത്തിലുള്ള ഈ ശാസ്ത്രസംഘം ഇവിടെ കണ്ടെത്തിയത്. ഇതിൽ പലതും പശ്ചിമഘട്ടത്തിലും സമീപപ്രദേശങ്ങളിലും മാത്രം കാണപ്പെടുന്നവയാണ്.

വിമാനത്താവളപദ്ധതിക്കായി കണ്ടെത്തിയ സ്ഥലം, വയൽ, പമ്പയുടെ അധികജലം സംഭരിക്കുന്ന തണ്ണീർതടാകങ്ങളാണ്. അവിടെയുള്ള കർഷകത്തൊഴിലാളികളുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ പമ്പയിൽ വെള്ളം പൊങ്ങുമ്പോൾ അവരുടെ വീടുകളിൽ വെള്ളം കയറാത്തത് ഈ വയലുകൾ ഉള്ളതുകൊണ്ടാണ്. കൃഷി ചെയ്യാത്ത കാലത്ത് വെള്ളം സംഭരിക്കുകയും തരിശിട്ടിരിക്കുന്ന സമയത്ത് പശുക്കളെയും പോത്തുകളെയും ആടുകളെയും മേയാൻ അനുവദിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഈ വയലിന് സാധാരണ ജനജീവിതത്തെ നിലനിർത്തുന്നതിൽ വലിയൊരു പങ്കുണ്ട്. പലപ്പോഴും സാമ്പത്തിക വിദഗ്ധർ കാണാതെ പോകുന്ന കാര്യം ഇതാണ് (മൂന്ന് സെൻറ് ഭൂമി കൊടുത്ത് ഭൂരഹിതരില്ലാത്ത കേരളം സൃഷ്ടിക്കുന്നവർക്കും മനസ്സിലാകാത്തത് പച്ചയായ ഈ ജീവിതയാഥാർഥ്യമാണ്). വയലുകൾ ചില വ്യക്തികളുടെ പേരിലായിരിക്കുമ്പോഴും അത് ചില ഘട്ടങ്ങളിൽ ഒരു പൊതുഭൂമിയാണ്. മനുഷ്യർക്കു മാത്രമല്ല മൃഗങ്ങൾക്കും ഈ നിയമം ഒരു സംസ്കാരത്തിൻെറ ഭാഗമാണ്.

ഈ വയലിൻെറ കുറച്ചുഭാഗം ആദ്യം വാങ്ങിയവർ ചെയ്ത വലിയൊരു ചതിയുമുണ്ട്. ഇവിടെ നടന്നുകൊണ്ടിരുന്ന പുഞ്ചകൃഷിക്ക് ആധാരമായിരുന്ന വലിയ തോട് നികത്തിയതാണിത്. ഇതോടെ വെള്ളം ഇറക്കാനാകാതെ വരികയും വയലുകൾ വെള്ളക്കെട്ടായി മാറുകയും ചെയ്തു. കൃഷി ഇറക്കാൻ കഴിയാതായപ്പോൾ ഇതിനെ തരിശായും പ്രഖ്യാപിച്ചു. അതിനുശേഷം ചതിയുടെ ഒരു ഘോഷയാത്രതന്നെയായിരുന്നു ആറൻമുളയിൽ അരങ്ങേറിയത്. ആറൻമുള പുഞ്ചയെയും ചുറ്റുമുള്ള പ്രദേശങ്ങളെയും ഒരു വ്യവസായ മേഖലയാക്കി സർക്കാർ പ്രഖ്യാപിച്ച ▶

പുസ്തക വാർത്ത

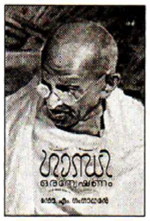

ഗാന്ധി : ഒരന്വേഷണം
ഡോ. എം. ഗംഗാധരൻ
ഗാന്ധിജിയുടെ ജീവിതദർശനത്തെയും തത്ത്വസംഹിതയെയും അവയുടെ അർത്ഥവും വ്യാപ്തിയും പ്രസക്തിയും അറിഞ്ഞ് പഠിക്കാൻ സഹായിക്കുന്ന അപൂർവ്വമായൊരു രചന.
₹ 140

ഗാന്ധി: ഒരു അർത്ഥ-നഗ്ന വായന
എസ്. ഗോപാലകൃഷ്ണൻ
ലോകം ഒരു പുതുക്രമത്തിന്റെ സ്വാർത്ഥത്തിലേക്ക് വലിച്ചെറിയപ്പെടുമ്പോൾ ഗാന്ധിചിന്തകൾ എത്രമാത്രം പ്രസക്തമാണെന്ന് നമ്മെ ഓർമ്മപ്പെടുത്തുകയാണ് ഈ പഠന കൃതി.
₹ 95

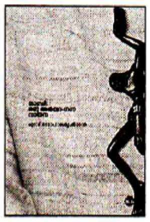

ഞാനും ആർ.സി.സി.യും
ഡോ. എം. കൃഷ്ണൻനായർ
സ്വന്തം കഥ എന്നതിനപ്പുറം ആർ.സി.സി.യുടെ കഥയാവുകയാണ് ഈ ആത്മകഥ. കാൻസർ എന്ന മഹാരോഗത്തോടും അധികാരവടംവലികളോടും പോരാടിയ ഒരു ഡോക്ടറുടെ അനുഭവങ്ങൾ .
₹ 120

വിളക്കുമരങ്ങൾ
പ്രൊഫ. കെ.വി. തോമസ്
രാഷ്ട്രീയജീവിതത്തിലും വ്യക്തിജീവിതത്തിലും വഴിവെളിച്ചമായവരെക്കുറിച്ചുള്ള ഓർമ്മകൾ. ഈ പുസ്തകം കേരളീയ സാമൂഹിക ജീവിതത്തിന്റെ നർമ്മമധുരമായ മറ്റൊരു മുഖം വെളിപ്പെടുത്തുന്നു.
₹ 110

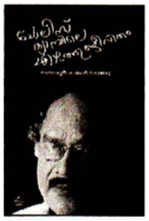

പോലീസ് ക്യാമ്പിലെ എഴുത്തുജീവിതം
മണമ്പൂർ രാജൻ ബാബു
കവി മണമ്പൂർ രാജൻബാബുവിന്റെ പോലീസ് ക്യാമ്പിലെ വ്യക്തിജീവിതവും കാവ്യജീവിതവും ഇടകലർന്ന സംഘർഷഭരിതമായ ഓർമ്മക്കുറിപ്പ്.
₹ 60

സർഗ്ഗസൃഷ്ടിയിലെ രാസവിദ്യകൾ
ഷാബു കിളിത്തട്ടിൽ
മലയാളത്തിലെ വിശിഷ്ടരായ എഴുത്തുകാർ തങ്ങളുടെ സർഗ്ഗനിമിഷങ്ങളെ ഓർത്തെടുക്കുകയാണിവിടെ. ഭാവനാപൂർണമായ സർഗ്ഗലോകത്തേക്ക് പ്രവേശനംനല്കുന്ന അഭിമുഖങ്ങളുടെ സമാഹാരം
₹ 140

ഡി സി ബുക്സ്
ഡി സി കിഴക്കെമുറി ഇടം
ഗുഡ്ഷെപ്പേർഡ് സ്ട്രീറ്റ്, കോട്ടയം1
0481-256 3114, 9846133336
customercare@dcbooks.com Online bookstore at:
www.dcbookshop.net, www.dcbooks.com

വിതരണം
ഡി സി ബുക്സ്, കറന്റ് ബുക്സ്
42 ശാഖകൾ.
കൈരളി പുസ്തകശാല തൃശൂർ-1
DAC-873

നിർദിഷ്ട ചീക്കല്ലൂർ വിമാനത്താവള പദ്ധതിപ്രദേശം

ഫോട്ടോകൾ മുരളി

ഇവിടെ വരാൻ ശ്രമിക്കുന്നതും ഭൂമി വാങ്ങിക്കൂട്ടുന്നതും ഈ ഭൂമിയോട് ബന്ധമില്ലാത്ത, ഈ നാടിന്റെ മര്യാദകളും നിയമവ്യവസ്ഥകളും അറിയാത്ത, വിലവെക്കാത്തവരാണെന്നതാണ് യാഥാർഥ്യം. ഇവർക്കുവേണ്ടിയാണ് വിമാനത്താവളങ്ങളെന്ന മറ്റുദ്ദേശ്യങ്ങളുള്ള വൻ പദ്ധതികൾ.

താണ് ഇതിൽ ആദ്യത്തേത്. പദ്ധതിക്ക് കേന്ദ്ര പരിസ്ഥിതി മന്ത്രാലയത്തിന്റെ അനുമതി കിട്ടിയെന്ന കള്ളപ്രചാരണം നടത്തി കെ.ജി.എസ് കമ്പനി നാട്ടുകാരെയും സാമൂഹ്യ-രാഷ്ട്രീയ പ്രവർത്തകരെയും തെറ്റിദ്ധരിപ്പിച്ചു. ഒടുവിലത് കള്ളമാണെന്ന് തെളിഞ്ഞു. കേരള വയൽ-തണ്ണീർത്തട സംരക്ഷണ നിയമത്തിന് ഭേദഗതി വരുത്തണമെന്ന സർക്കാറിന്റെ നിർദേശമാണ് ചതിയുടെ അടുത്തഘട്ടം. ഇത് ഭൂമിയില്ലാത്ത കർഷകത്തൊഴിലാളികളുടെ ജീവിതത്തെയും ഈ പ്രദേശത്തിന്റെ കാർഷിക സംസ്കൃതിയെയും സാരമായി തന്നെ ബാധിച്ചു. (ആറന്മുള കണ്ണാടി നിർമാണത്തിൽ ഉപയോഗിക്കുന്ന മണ്ണ് ഈ മേഖലയിലെ വിദഗ്ധർ എടുക്കുന്നത് ഈ വയലിൽ നിന്നാണ്).ഇതിനോടുള്ള ശക്തമായ പ്രതിഷേധമാണ് കർഷകത്തൊഴിലാളികളും നാട്ടുകാരും ഇവിടെ ഉയർത്തിയിരിക്കുന്നത്. രാഷ്ട്രീയ പാർട്ടികൾക്കും സാമൂഹിക നേതാക്കൾക്കും ഈ സമരത്തിനോട് ഐക്യദാർഢ്യം പറയേണ്ടിവന്നു. ആറൻമുള പൈതൃക ഗ്രാമസമിതിയും പള്ളിയോട സമിതികളും പരിസ്ഥിതി പ്രവർത്തകരുമെല്ലാം സുഗതകുമാരി ടീച്ചറുടെ നേതൃത്വത്തിൽ കഴിഞ്ഞ കുറേ നാളുകളായി എന്തുവിലകൊടുത്തും ഈ പൈതൃക ഭൂമിയെ രക്ഷിക്കും എന്ന് തീരുമാനിച്ച് മുന്നോട്ട് പോകുക തന്നെയാണ്. കൃഷി വീണ്ടും ആരംഭിക്കാനുള്ള ശ്രമങ്ങളും ഇവിടെ തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു.

പ്രൊഫ. ഗാഡ്ഗിൽ പറഞ്ഞ നാലു തരം മൂലധനവളർച്ചയുമായി തട്ടിച്ചുനോക്കിയാൽതന്നെ ബോധ്യമാകും ഈ വിമാനത്താവള പദ്ധതി ഒരു തരം മൂലധനത്തെ മാത്രമേ വളർത്തുകയുള്ളൂ എന്ന്. അത് കെ.ജി.എസ്. കമ്പനി നിർമിക്കാനുദ്ദേശിക്കുന്ന വിമാനത്താവളവും അനുബന്ധ പദ്ധതികളുമാണ്. മറ്റ് മൂന്ന് തരം മൂലധനവും-പ്രകൃതി, മനുഷ്യ, സാമൂഹിക മൂലധനങ്ങൾ-ഇപ്പോൾ തന്നെ നശിക്കാൻ തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. പദ്ധതി പൂർത്തിയായാലത്തെ അവസ്ഥ എന്തായിരിക്കും? ഇക്കഴിഞ്ഞ വേനലിൽ തന്നെ ആറൻമുളക്കാർ (മുൻ എം.എൽ.എ. അടക്കം) രണ്ട് കിലോമീറ്റർ ദൂരെ പോയാണ് കുടിവെള്ളം എടുത്തത്.

ചീക്കല്ലൂരും അണക്കരയും പരിശോധിക്കുക. ചീക്കല്ലൂർ നിർദിഷ്ട വിമാനത്താവള പദ്ധതി പ്രദേശം വയനാട്ടിലെ സാധാരണ ജനങ്ങൾ വസിക്കുന്ന ഒരു ഗ്രാമപ്രദേശമാണ്. വയനാട്ടിലെ ഒരു ആദ്യകാല ജനവാസ കേന്ദ്രമാണ് ചീക്കല്ലൂർ-എരനെല്ലൂർ പ്രദേശം. പനമരം പഞ്ചായത്തിൽ പെടുന്ന ഈ ഗ്രാമം നല്ലൊരു കാർഷിക മേഖലയാണ്. 90 ശതമാനം ആളുകളും കൃഷിയെ ആശ്രയിച്ചാണ് കഴിയുന്നത്. ഇതിൽതന്നെ 27 ശതമാനത്തോളം പേർ ആദിവാസികളാണ്. പണിയ-കുറുമ വിഭാഗത്തിൽ പെടുന്നവരാണിവർ. ഇതിൽതന്നെ കുറുമ വിഭാഗത്തിലെ ആളുകൾ ഇതിനുമുൻപ് കാരാപ്പുഴ അണക്കെട്ട് പദ്ധതിയുടെ പേരിൽ കുടിയൊഴിപ്പിക്കപ്പെട്ടവരാണ്. കൃഷിയും കന്നുകാലി വളർത്തലും അനായാസമായി ചെയ്യുന്ന കുറുമർക്ക്, അവർക്ക് നഷ്ടപ്പെട്ട വിസ്തൃതമായ കൃഷിഭൂമിക്കും കാലിമേച്ചിൽ ഭൂമിക്കും പകരമായി കിട്ടിയത് ഒന്നും രണ്ടും ഏക്കർ ഭൂമി മാത്രമാണ്. 1980- കളിൽ സ്വന്തം വേരറ്റ ഇവർ ചീക്കല്ലൂരിൽ തങ്ങളുടെ ജീവിതം മുൻപോട്ട് കൊണ്ടുപോകാൻ ശ്രമിക്കുന്നതിനിടയിലാണ് അടുത്ത കു

ടിയിറക്ക് ഭീഷണി (വികസനത്തിന് ഒരു കൂട്ടർതന്നെ എപ്പോഴും വില കൊടുക്കേണ്ടി വരുന്നതെന്തുകൊണ്ടാണ്?). ഇവർക്കും മൂന്ന് സെൻറ് കൊടുത്ത് 'ഭൂരഹിതരില്ലാത്ത കേരളം' പദ്ധതിയിലേക്ക് ആളെ കൂട്ടുകയാണോ ഈ പദ്ധതിയുടെ ഒരു ഗുണം?

ഏകദേശം 340 ഏക്കർ വരുന്ന ഈ പ്രദേശം ജൈവവൈവിധ്യ സമ്പന്നമാണെന്ന് ഇവിടെ പഠനം നടത്തിയ ദിലീപ് കുമാറിൻെറയും എസ്. രാജുവിൻെറയും പ്രിയങ്കയുടെയും നിരീക്ഷണങ്ങൾ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. 26- ഓളം കുളങ്ങളാണ് ഇവിടെയുള്ളതെന്ന് ഈ പഠനം സൂചിപ്പിക്കുന്നു. വനമേഖലയായ ചെതലയം റേഞ്ചിൽ നിന്ന് ഇവിടേക്ക് മൂന്ന് കിലോമീറ്റർ ദൂരമേയുള്ളൂ താനും. 340 ഏക്കറിൽ ഏകദേശം 170 ഏക്കറും വയലാണ്. നിരന്തരം നെൽകൃഷി നടക്കുന്ന വയനാട്ടിലെ അപൂർവം വയലുകളിലൊന്നാണ് ഈ പ്രദേശത്തുള്ളത്. പരമ്പരാഗത വയനാടൻ നെല്ലിനങ്ങളും ഇവിടെ കൃഷി ചെയ്തു വരുന്നു. വയനാടൻ നെല്ലിനങ്ങൾക്ക് ദേശീയ തലത്തിൽതന്നെ പെരുമ വന്നു കൊണ്ടിരിക്കുന്ന കാലഘട്ടത്തിൽതന്നെ ഈ വിത്തുകൾ കൃഷി ചെയ്യുന്ന പാടങ്ങൾ വിമാനത്താവളങ്ങൾ പോലെ നാട്ടുകാർക്ക് ആവശ്യമില്ലാത്ത പദ്ധതികൾക്കായി മാറ്റപ്പെടുന്നത് ദുരന്തം എന്നേ പറയാനാകൂ. ആയിരത്തിലധികം ആളുകളുടെ ഭക്ഷ്യസുരക്ഷയും ഊർജ സുരക്ഷയും തകർത്തുകൊണ്ടും ഈ ആവാസ വ്യവസ്ഥയെ ആശ്രയിക്കുന്ന 102 വ്യത്യസ്ത തരം പക്ഷികളുടെയും 64 തരം പൂമ്പാറ്റകളുടെയും ജീവനെ കശക്കിയെറിഞ്ഞുകൊണ്ടും ഞണ്ടുകൾ, തുമ്പികൾ, തവളകൾ, പാമ്പുകൾ, തുടങ്ങി ഒരു പ്രദേശത്തിൻെറ സ്വാഭാവിക സന്തുലിതാവസ്ഥ നിലനിർത്തുന്ന എല്ലാ ജൈവ വൈവിധ്യത്തെയും തകർത്തുകൊണ്ടും എന്തിനൊരു വിമാനത്താവളം എന്ന് നാട്ടുകാർ ചോദിക്കുന്നതിൽ യാതൊരു തെറ്റുമില്ല. ആർക്കാണിവിടെ വിമാനത്താവളം പണിയാനിത്ര വെമ്പൽ? ഭൂമിയെ, മണ്ണിനെ, ജീവൻെറ ആധാരമായി കാണുന്ന സംസ്കാരത്തെ തകർത്തു കളയാൻ എന്താണിവർക്കിത്ര ധൃതി?

വയലിൻെറ കുറച്ചുഭാഗം ആദ്യം വാങ്ങിയവർ ചെയ്ത വലിയ ചതിയുണ്ട്. പുഞ്ചകൃഷിക്ക് ആധാരമായിരുന്ന വലിയ തോട് നികത്തിയതാണിത്. ഇതോടെ വെള്ളം ഇറക്കാനാകാതെ വെള്ളക്കെട്ടായി മാറി. കൃഷി ഇറക്കാൻ കഴിയാതായപ്പോൾ ഇതിനെ തരിശായും പ്രഖ്യാപിച്ചു.

ഭക്ഷ്യോത്പാദനത്തിൻെറ കാര്യത്തിൽ ഏറ്റവും പുറകിൽ നില്ക്കുന്ന സംസ്ഥാനമായ കേരളത്തിന് ഇനിയും കൃഷി ഭൂമികൾ നശിപ്പിക്കാനുള്ള അവകാശമുണ്ടോ? ചീക്കല്ലൂർ വയലിൽതന്നെ കണ്ടെത്തിയ 38-ഓളം തരം ഇലക്കറികൾ, കൃഷി ചെയ്യാതെതന്നെ അമ്മമാർക്ക് ലഭിക്കുന്ന പോഷക പ്രധാനമായ ഇലക്കറികൾ, ഏതു സർക്കാറിനും മാർക്കറ്റിനുമാണ് നല്കാൻ കഴിയുക? നിർഭാഗ്യവശാൽ വളരെയേറെ കൈയടികളോടെ പാസായ ഭക്ഷ്യ സുരക്ഷാ ബില്ലും ഇത്തരം ഗ്രാമീണ ഭക്ഷ്യ സുരക്ഷയ്ക്ക് യാതൊരു വിലയും കൊടുത്തില്ല. എല്ലാവരേയും സ്വന്തം കാലിൽ നിൽക്കാൻ പഠിപ്പിക്കുന്നതിനു പകരം ആശ്രിതരാക്കുക എന്ന തത്ത്വമാണ് ഇവിടെയും മുന്നോട്ട് വെച്ചിരിക്കുന്നത്.

ഇടുക്കി ജില്ലയിലെ അതിമനോഹരമായ അണക്കരയിലും 450 ഹെക്ടർ വയലിൽ ഒരു വിമാനത്താവള പദ്ധതി നിർദേശിച്ചിരിക്കുകയാണ് സർക്കാർ. ഇതിൻെറ പ്രായോഗികതയെക്കുറിച്ചുള്ള പഠനം നടത്തി ജില്ലാ ഭരണം റിപ്പോർട്ട് എയർപോർട്ട് അതോറിറ്റിക്ക് സമർപ്പിച്ചിരിക്കുകയാണ്. ഇവിടെയും കർഷകർ പ്രക്ഷോഭത്തിലാണ്. ഇടുക്കിയിലെ ടൂറിസ വ്യവസായത്തെ ഈ പദ്ധതി സഹായിക്കുമെന്നാണ് ഇതിൻെറ വക്താക്കൾ പറയുന്നത്. 6,000 കുടുംബങ്ങളെ കുടിയൊഴിപ്പിച്ചാണ് ടൂറിസ വ്യവസായത്തെ സഹായിക്കാൻ സർക്കാർ ഒരുമ്പെടുന്നത്. ഇതിൽ തമിഴ് കുടുംബങ്ങളും ഉൾപ്പെടുന്നു. കുമിളി ടൗണിനുള്ള വെള്ളത്തിൻെറ ശ്രോതസ്സും ഈ പ്രദേശമാണ്.

വിമാനത്താവളങ്ങൾ നിർദേശിച്ചിരിക്കുന്ന പ്രദേശങ്ങൾക്കുണ്ടാകുന്ന നേരിട്ടുള്ള നാശത്തിനു പുറമേ ഇത് പണിയാനുള്ള മണ്ണും കല്ലും മണലും മറ്റ് വസ്തുക്കൾക്കുമായി എത്ര കുന്നുകൾ ഇടിക്കേണ്ടിവരും? എത്ര പുഴയിൽ നിന്നുകൂടി മണൽ വാരേണ്ടിവരും? (കൊച്ചി മെട്രോക്കുവേണ്ടി മണലെടുക്കാൻ മരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഭാരതപ്പുഴയെയും പെരിയാറിനെയും അനുവദിക്കണമെന്ന് പറഞ്ഞുകേൾക്കുന്നു) എത്ര പുതിയ ക്വാറികൾ തുടങ്ങേണ്ടിവരും?

വെറുതെയല്ല പശ്ചിമഘട്ട സംരക്ഷണത്തിനുള്ള നിർദേശങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന പ്രൊഫ. മാധവ്ഗാഡ്ഗിൽ കമ്മിറ്റി റിപ്പോർട്ട് ഒറ്റക്കെട്ടായി രാഷ്ട്രീയ പാർട്ടികളും നേതാക്കളും സാമൂഹിക-മതനേതാക്കളും തള്ളിക്കളഞ്ഞത്. പ്രൊഫ. ഗാഡ്ഗിൽ സൂചിപ്പിച്ച ഒരുതരം മൂലധനത്തെ ക്കുറിച്ച് മാത്രം ചിന്തിക്കാൻ കഴിയുന്ന, തലതിരിഞ്ഞു പോയ വികസന കാഴ്ചപ്പാട് സൂക്ഷിക്കുന്നവർക്ക്, നാടിനെ ആത്മഹത്യയിലേക്ക് നയിക്കാനേ കഴിയൂ. സുസ്ഥിരതയെക്കുറിച്ചും ഭാവി തലമുറയെക്കുറിച്ചും ചിന്തിക്കാൻ ഇവർക്കെവിടെ സമയം! നെൽസൺ മണ്ടേല പറഞ്ഞതുപോലെ പണം ഇവിടെ കുറേ പേരെ മയക്കിയിരിക്കുന്നു. മദ്യത്തിനേക്കാൾ വലിയ വിപത്തായി ഇത് മാറിയിരിക്കുന്നു. കേരളത്തിൽ ജീവിക്കണമെങ്കിൽ, കേരളത്തിന് യഥാർഥ വികസനം ഉണ്ടാകണമെങ്കിൽ, ബോധംകെട്ട, ഭ്രാന്തമായ ഇത്തരം 'വികസന' പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കെതിരെ നമ്മൾ ഒറ്റക്കെട്ടായി നിന്നേ കഴിയൂ- പ്രവർത്തിച്ചേ തീരൂ.■

തഥാഗതം

സച്ചിദാനന്ദൻ

₹ 75

ദുരന്തനിർഭരമായ ഒരു കാലത്തിന്റെ ചരിത്രരേഖകളായ *ബലി, ഇത്തിരി രക്തംകൂടി, ആ കല്ല്,* പ്രണയവും പരിഹാസവും തത്ത്വചിന്തയും ആത്മപരിഹാസവും തിളക്കുന്ന *അദൃശ്യം, കൈലാസം, പ്രകൃതിനിയമം, ആവർത്തനം* തുടങ്ങിയവയും. ചിന്ത രവിയുടെ വേർപാടിലെഴുതിയ *തഥാഗതം, കരിഞ്ഞ കവിത, പാവക്കുട്ടികൾ* എന്നിങ്ങനെ സച്ചിദാനന്ദന്റെ പുതിയ കവിതകളുടെ സമാഹാരം.

സ്വരങ്ങളും രൂപങ്ങളും ശൈലീഭേദങ്ങളും ചൈതന്യവത്താക്കുന്ന കവിതകൾ

മാതൃഭൂമി ബുക്സ്
MATHRUBHUMI BOOKS

കോഴിക്കോട്, പാലക്കാട്, കല്പറ്റ, തിരുവനന്തപുരം, കൊച്ചി, കണ്ണൂർ, മലപ്പുറം മാതൃഭൂമി ബുക്സ്റ്റാളുകളിലും തൃശ്ശൂർ, കോട്ടയം, കൊല്ലം മാതൃഭൂമി യൂണിറ്റുകളിലും വടകര ബ്യൂറോയിലും പുസ്തകം ലഭിക്കും.

ഫോൺ : 0495 2367744

www.mathrubhumibooks.com

Protest against Aranmula Airport - Article by S Usha in Mathrubhoomi Magazine

എസ്. ഉഷ

കേരളത്തിന്റെ നിലനിൽപ്പും

ഫുക്കുവോക്ക

ആധുനിക വികസനവും കൃഷിസമ്പ്രദായവും എൻഡോസൾഫാനും ബി.ടി വഴുതനയും ജൈവകൃഷി നയവുമൊക്കെ ചർച്ച ചെയ്യുന്ന കേരളത്തിൽ ഫുക്കുവോക്കയുടെ പ്രസക്തിയും സ്വാധീനവും എന്താണ്

ഒറ്റവൈക്കോൽ വിപ്ലവവും

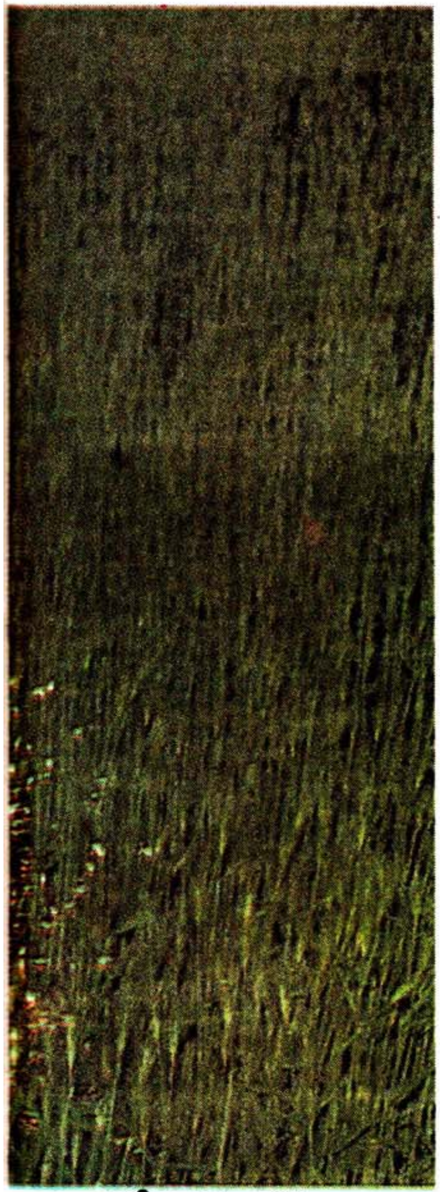

1984ലാണ് ആദ്യമായി ഞാൻ മസനോബു ഫുക്കുവോക്കയെപറ്റി കേൾക്കുന്നത്. കോളജിൽ എന്റെ കൂട്ടുകാരിക്കു വന്നിരുന്ന 'സൂചിമുഖി' മാസികയിൽ നിന്ന്. 'ഒറ്റ വൈക്കോൽ വിപ്ലവത്തിലെ' ഒന്നു രണ്ട് ചാപ്റ്ററുകൾ അന്ന് ആ മാസികയിൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു വന്നിരുന്നു. അന്ന് അത്ര ശ്രദ്ധയോടെ വായിക്കുകയുണ്ടായില്ല.

അതിനുശേഷമാണ് മധ്യപ്രദേശിലെ ഹോഷാംഗബാദിലുള്ള ഫ്രണ്ട്സ് റൂറൽ സെന്റർ, റസൂലിയ ഒറ്റ വൈക്കോൽ വിപ്ലവത്തിന്റെ ഇംഗ്ലീഷ് രൂപമായ 'വൺ സ്ട്രോ റവല്യൂഷൻ' പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നത്. ഗഹനമായ തത്വങ്ങൾ വളരെ ലളിതമായ ഭാഷാപ്രയോഗതയിലും അർത്ഥം ഒട്ടും ചോരാതെയും എങ്ങനെ എഴുതാം എന്നതിന്റെ ഉത്തമോദാഹരണമായി തോന്നി ഈ പുസ്തകം. 1983-ൽ ഫ്രണ്ട്സ് റൂറൽ സെന്ററിലെ പർതാപ് അഗർവാൾ കണ്ടെത്തിയ ഈ പുസ്തകം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആമുഖത്തോടെ പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ ഇതൊരു വലിയ മാറ്റത്തിന് കാരണമാകുമെന്ന് അദ്ദേഹം പോലും കരുതിയിട്ടുണ്ടാവില്ല. ഇന്ത്യയിലെ കാർഷികമേഖല കടുത്ത വെല്ലുവിളികൾ നേരിടാൻ തുടങ്ങിയ കാലത്തുതന്നെയാണ് ഈ പുസ്തകം പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടതും. ഹരിത വിപ്ലവത്തിലൂടെ ധാന്യങ്ങളുടെ ഉൽപാദന ക്ഷമത കൂട്ടി രാജ്യത്തിന്റെ ഭക്ഷ്യസുരക്ഷ ഉറപ്പാക്കാമെന്ന സ്വപ്നത്തിന് 10-15 വർഷത്തിന്റെ ആയുസ്സേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. കാർഷിക ശാസ്ത്രജ്ഞരെ തന്നെ അത്ഭുതപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് സംഭവിച്ച ഉൽപാദന മുരടിപ്പ് എൺപതുകളുടെ ആദ്യത്തിൽതന്നെ ചർച്ച ചെയ്യാൻ തുടങ്ങിയിരുന്നു. എന്നാൽ ഇതിന്റെ യഥാർത്ഥ കാരണങ്ങളിലേക്കു പോകാൻ അവർക്കായില്ല.

1984ൽ ഉണ്ടായ മറ്റൊരു ദുരന്തത്തിലൂടെയാണ് പൊതുസമൂഹം ചില പാഠങ്ങൾ പഠിച്ചത്. അത് ഭോപ്പാലിൽ നടന്ന കീടനാശിനി ദുരന്തമായിരുന്നു. സെവിൻ എന്ന അതിമാരക കീടനാശിനി ഉൽപാദിപ്പിച്ചു കൊണ്ടിരുന്ന ഹിന്ദുസ്ഥാൻ ലിവറിന്റെ കമ്പനി (ഇന്ന് ഡൗ കമ്പനി) പൊട്ടിത്തെറിച്ച് ആയിരക്കണക്കിനാളുകൾ പിടഞ്ഞു മരിക്കുകയും നിത്യരോഗികളായിത്തീരുകയും ചെയ്തു. ആ ദുരന്തത്തിന് മറുപടി കൂടിയായി മധ്യപ്രദേശിൽ നിന്നു തന്നെ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച ഒറ്റ വൈക്കോൽ വിപ്ലവം. ഒട്ടനവധി ചെറുപ്പകാർക്ക് ഇതൊരു സ്വപ്നമായി. സ്വപ്നങ്ങൾ എപ്പോഴും യുവതലമുറയുടെ പ്രതീക്ഷയാണല്ലോ? ഫുക്കുവോക്ക എന്ന പേര് പരിസ്ഥിതി സാമൂഹ്യ പ്രവർത്തകരുടെ ഇടയിൽ സുപരിചിതമായി. ഇന്ത്യയിലെ പാരമ്പര്യകൃഷി, ഇവിടുത്തെ വിത്തുകൾ, മണ്ണ് എന്നിവയെക്കുറിച്ചുള്ള അന്വേഷണങ്ങളിലേക്കും ഇത് വഴിവെച്ചു. ഗാന്ധിജി, ധരംപാൽ തുടങ്ങി ഇന്ത്യയെ അതിന്റെ യാഥാർത്ഥ്യത്തിൽ കണ്ടെത്താൻ ശ്രമിച്ച മഹാന്മാരുടെ ചിന്തകൾ, പുസ്തകങ്ങൾ എന്നിവ വീണ്ടും പുറത്തെടുക്കപ്പെട്ടു. ഏകവിള തോട്ടങ്ങളെന്ന പാശ്ചാത്യ വ്യാവസായിക കൃഷിയുടെ നിലനിൽപ്പിനെകുറിച്ച് ഒട്ടേറെ ചർച്ചകൾ ഇന്ത്യയിൽ ആരംഭിച്ചു.

ഇത് ഇന്ത്യയിൽ മാത്രമാണോ സംഭവിച്ചത്? അല്ല ലോകത്ത് എല്ലായിടത്തും തന്നെ ഒറ്റ വൈക്കോൽ വിപ്ലവം ഒരു യഥാർത്ഥ വിപ്ലവത്തിന്റെ വിത്ത് പാകി. കീടനാശിനികളും രാസവസ്തുക്കളും മൂലം ഒരു യുദ്ധക്കളമായി മാറിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന കൃഷിയിടങ്ങളെയും അതിലൂടെ തകർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന മനുഷ്യന്റെ ശാരീരിക -മാനസിക ആരോഗ്യത്തെയും ഭക്ഷണ

വ്യവസ്ഥയേയും രക്ഷിക്കേണ്ടതുണ്ടെന്ന് ലോകം തിരിച്ചറിയുകയായിരുന്നു. ആഗോളവൽക്കരണത്തിന്റെ പട്ടാളക്കാർ ലോകത്തെ ചവിട്ടിമെതിച്ച് കടന്നുപോകുമ്പോഴും കാർഷികമേഖലയിൽ നവോത്ഥാനത്തിന്റെ വെളിച്ചം പകർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത് ഒറ്റ വൈക്കോൽ വിപ്ലവം നൽകിയ വ്യക്തതയും ആത്മീയശക്തിയും കർഷകരിൽ നിലനിൽക്കുന്നതിനാലാകാം.

കേരളത്തിൽ 1987ലാണ് ഈ പുസ്തകത്തിന്റെ മലയാള പതിപ്പ് പുറത്തിറങ്ങുന്നത്. കൃഷിയോട്, കാർഷിക സംസ്കാരത്തോട് പിൻതിരിഞ്ഞ് നടന്നുകൊണ്ടിരുന്ന കേരളത്തിലെ ആളുകൾക്ക് ഒരു നവോന്മേഷവും പ്രതീക്ഷയും നൽകിയതിൽ ഈ കൊച്ചുപുസ്തകത്തിനുള്ള പങ്ക് ചെറുതല്ല. ഏകവിളത്തോട്ടങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുന്ന പാരിസ്ഥിതിക പ്രശ്നങ്ങൾ കീടനാശിനി ഉയർത്തുന്ന പ്രശ്നങ്ങൾ, ഭക്ഷണത്തിലെ വിഷം ഒക്കെ കേരളത്തിൽ സജീവമായി ചർച്ച ചെയ്യപ്പെട്ടു തുടങ്ങിയ കാലമായിരുന്നു അത്. വിദ്യാഭ്യാസത്തെപറ്റി, ആരോഗ്യത്തെപറ്റി, വികസനത്തെപറ്റിയൊക്കെ തുറന്ന ചർച്ചകൾ പരിസ്ഥിതി സ്നേഹികളുടെ നേതൃത്വത്തിൽ നടന്നിരുന്ന സമയം. സമരങ്ങൾക്കും കോടതി വ്യവഹാരങ്ങൾക്കും അപ്പുറത്ത് മനുഷ്യന് മുമ്പോട്ട് പോകാനുള്ള വഴി, അതിന്റെ ദർശനം എന്നിവ രൂപപ്പെടുത്തിയെടുത്തതിൽ ഫുക്കുവോക്കയെന്ന ഋഷി തുല്യനായ ശാസ്ത്രജ്ഞന്റെ പരീക്ഷണ നിരീക്ഷണങ്ങൾക്ക് വലിയൊരു പങ്കുണ്ട്. ശത്രുവിനെ കൊന്ന് മുന്നേറുക എന്ന പരാജയപ്പെട്ട വിപ്ലവബോധത്തിൽ നിന്ന് ജീവനെ നിലനിർത്തുന്ന യഥാർത്ഥ ഹരിത വിപ്ലവത്തിലേക്ക് പോകാനുള്ള ഒരു ഊന്നുവടിയായും 'ഒറ്റ വൈക്കോൽ വിപ്ലവ' വായന കേരളത്തെ സഹായിച്ചു.

എൺപതുകളുടെ ഒടുവിൽ ഒറ്റപ്പെട്ട ജൈവ കാർഷിക പരീക്ഷണങ്ങൾ ആരംഭിച്ചു. തത്വത്തെ പ്രയോഗവൽക്കരിക്കുമ്പോൾ നേരിടുന്ന എല്ലാ പ്രശ്നങ്ങളും ഈ ആളുകൾ നേരിട്ടു. ഫുക്കുവോക്ക കണ്ടെത്തിയ 'ഉഴാതെ തന്നെ കൃഷി ചെയ്യാം' എന്ന

1984ൽ ഉണ്ടായ മറ്റൊരു ദുരന്തത്തിലൂടെയാണ് പൊതുസമൂഹം ചില പാഠങ്ങൾ പഠിച്ചത്. അത് ഭോപ്പാലിൽ നടന്ന കീടനാശിനി ദുരന്തമായിരുന്നു. സെവിൻ എന്ന അതിമാരക കീടനാശിനി ഉൽപാദിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ഹിന്ദുസ്ഥാൻ ലിവറിന്റെ കമ്പനി (ഇന്ന് ഡൗ കമ്പനി) പൊട്ടിത്തെറിച്ച് ആയിരക്കണക്കിനാളുകൾ പിടഞ്ഞു മരിക്കുകയും നിത്യരോഗികളായിത്തീരുകയും ചെയ്തു. ആ ദുരന്തത്തിന് മറുപടി കൂടിയായി മധ്യപ്രദേശിൽ നിന്നു തന്നെ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച ഒറ്റ വൈക്കോൽ വിപ്ലവം

ഭോപ്പാൽ ദുരന്തം

തത്വം അതേപടി നടത്താൻ ശ്രമിച്ച് ഒരുപാടാളുകൾ പരാജയപ്പെടുകയും ചെയ്തു. ചിലർ ക്ലോപർ അന്വേഷിച്ചു പോയി. തൊണ്ണൂറുകളുടെ ആദ്യത്തിൽ ആലപ്പുഴ ജില്ലയിലെ മുഹമ്മയിലുള്ള പരിസ്ഥിതി സ്നേഹിയായ കെ.പി ദയാൽ ഇത്തരത്തിലുള്ള ഒരു കൃഷിരീതി അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഒരു ഏക്കർ വരുന്ന തെങ്ങിൻ പുരയിടത്തിൽ പരീക്ഷിക്കാൻ തുടങ്ങുകയും പിന്നീട് ഈ കൃഷിയിടം ഒരു ജൈവകൃഷിയുടെ പഠന കളരിയായി മാറുകയും ചെയ്തു. പ്രകൃതി കൃഷി എന്നാണ് ഈ കൃഷി രീതിയെ ഫുക്കുവോക്ക വിളിച്ചത്. കേരളത്തിലും പ്രകൃതി കൃഷി എന്ന പേരിലായിരുന്നു ഈ കൃഷി രീതി ആദ്യ കാലങ്ങളിൽ പ്രചാരം നേടിയത്. ഈ പേര് ഒട്ടനവധി തെറ്റിദ്ധാരണകൾക്കും ഇടയാക്കി. Do nothing farming എന്നത് വിമർശിക്കപ്പെട്ടു. കളിയാക്കപ്പെട്ടു. ഇത് പറയുന്നവരെ ഭ്രാന്തന്മാരെന്ന് വിളിച്ചു.

പക്ഷേ ഇതൊന്നും തന്നെ പ്രകൃതി കൃഷിയുടെ വളർച്ചയ്ക്ക് തടസ്സമായില്ല. അതായിരിക്കും ജീവന്റെ ശക്തി പരിണാമത്തിന്റെ നീതി. ജീവന, വൈവിധ്യത്തെ സമ്പുഷ്ഠമാക്കിയാണ് കാർഷിക സംസ്കൃതി ലോകമെമ്പാടും ഉയർന്നുവന്നത്. അതാണ് നിലനിന്നുപോകുന്നത്. ഇന്നത്തെ സുസ്ഥിര കൃഷിയെക്കുറിച്ചുള്ള ചർച്ചകളിലും ഇതു തന്നെയാണ് കാർഷിക വിദഗ്ധരും പറയുന്നത്. മണ്ണിനെ നശിപ്പിച്ചുകൊണ്ട്, ജൈവ വൈവിധ്യത്തെ നശിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് കൃഷിക്ക് നിലനിൽക്കാനാവില്ല ഇന്ന് കേരളത്തിൽ രാസകൃഷി തുടരുന്ന കർഷകർ കടക്കെണിയിലാകുന്നതും, കൃഷി ഉപേക്ഷിക്കുന്നതും അവരുടെ മക്കൾ നഗരങ്ങളിലേക്ക് ചേക്കേറുന്നതുമെല്ലാം തന്നെ ഇക്കാരണത്താലാണ്.

തൊണ്ണൂറുകളുടെ അവസാനത്തിൽ കേരളത്തിലെ സുഗന്ധവിള- പ്ലാന്റേഷൻ മേഖലയിൽ ജൈവകൃഷിയിലേക്കുള്ള മാറ്റങ്ങൾ തുടങ്ങി. അന്താരാഷ്ട്ര തലത്തിൽ ജൈവ ഉൽപ്പന്നങ്ങൾക്കുണ്ടായ മാർക്കറ്റാണ് സർക്കാറിനെ പോലും ഇത്തരത്തിൽ ചിന്തിക്കാൻ പ്രേരിപ്പിച്ചത്. ജൈവകൃഷി വിദേശവിപണി പിടിക്കാൻ എന്ന പ്രചാരണമായിരുന്നു പിന്നീട്. ജൈവകൃഷിയെ ജൈവവള കൃഷി

യായും തരം താഴ്ത്തിയ ഒരു സമീപന രീതിയായിരുന്നു ഇത്. എന്നാൽ കേരളത്തിന്റെ മണ്ണിൽ നിന്ന് മാരക വിഷങ്ങൾ ഒഴിവാക്കുകയും ഇവിടുത്തെ ജനങ്ങൾക്ക് വിഷമല്ലാത്ത ഭക്ഷണം ലഭ്യമാക്കുകയും ചെയ്യുകയാണ് വേണ്ടതെന്നായിരുന്നു പ്രകൃതികൃഷി തുടങ്ങിയവർ പറഞ്ഞത്. കാസർകോട് ജില്ലയിലുണ്ടായ എൻഡോസൾഫാൻ ദുരന്തം കീടനാശിനികളുടെ പ്രത്യാഘാതങ്ങളെക്കുറിച്ച് പഠിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ഞങ്ങൾക്കും മറ്റു പലർക്കും ഈ മേഖലയിൽ കൂടുതൽ ശക്തമായി പ്രവർത്തിക്കണമെന്ന തീരുമാനമെടുക്കാൻ പ്രേരണയായി.

ഇന്ന് കേരളത്തിലെ എല്ലാ ജില്ലകളിലും ജൈവകർഷകരുണ്ട്. പ്രകൃതികൃഷിയിൽ നിന്നു തുടങ്ങി സീറോ ബജറ്റ് ഫാമിന് വളരെ വ്യത്യസ്തതരം, പ്രകൃതിയെ നശിപ്പിക്കാത്ത കൃഷിരീതികൾ അനുവർത്തിക്കുന്ന ആയിരക്കണക്കിന് കർഷകരുണ്ട്. ചെറിയ ജൈവചന്തകൾ കേരളത്തിന്റെ പലഭാഗത്തും ജൈവകർഷകരുടെ നേതൃത്വത്തിലോ, ജൈവകൃഷിയെ സാങ്കേതികമായും രാഷ്ട്രീയമായും (ബദൽ) പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്ന സംഘടനകളുടെ നേതൃത്വത്തിലോ നടക്കുന്നുണ്ട്. കേരളത്തിന്റെ എല്ലാ വികസന നയങ്ങളും ഭൂമിക്കെതിരെയും ജൈവകൃഷിക്കെതിരെയും നിലകൊള്ളുമ്പോഴും അങ്ങേയറ്റം പ്രതീക്ഷ

മുല്ലക്കര രത്നാകരൻ

യോടെ ഭൂമിയെ സംരക്ഷിക്കുവാനും നമ്മുടെ ആഹാരം സുരക്ഷിതമാക്കാനും മനുഷ്യന്റെ നിലനിൽപ്പ് സാധ്യമാക്കാനുമായുള്ള ഒറ്റക്കും കൂട്ടായുമുള്ള ശ്രമങ്ങൾ തുടരുകതന്നെ ചെയ്യുകയാണ്. കീടനാശിനികൾക്കും ജനിതക മാറ്റം വരുത്തിയ ബി.ടി വഴുതനങ്ങ പോലുള്ള വിളകൾക്കുമെതിരെ ശക്തമായ നിലപാടെടുക്കാൻ കേരളത്തെ സഹായിച്ചത് ഇത്തരം ചിന്തകൾ സമൂഹത്തിൽ നിലനിർത്താൻ സഹായിക്കുന്ന ജൈവകൃഷി കൂട്ടായ്മകളായിരിക്കാം.

കേരളത്തിനിന്നൊരു ജൈവകൃഷി നയമുണ്ട്. ശ്രീ മുല്ലക്കര രത്നാകരൻ കൃഷിമന്ത്രിയായിരുന്നപ്പോൾ ജൈവ വൈവിധ്യ ബോർഡിന്റെ അന്നത്തെ ചെയർമാനായിരുന്ന ഡോ. വി.എസ് വിജയന്റെ നേതൃത്വത്തിലാണ് ഈ നയം രൂപീകരിക്കപ്പെട്ടത്. ഏറെ ജനകീയമായി ചർച്ച ചെയ്യപ്പെട്ടതിനു ശേഷമാണ് ഈ നയത്തിന്റെ അവസാന കരട് സർക്കാർ 2010ൽ പാസ്സാക്കിയത്. പല ഭാഗത്തുനിന്നും ഇത് പ്രായോഗികമല്ലെന്ന വാദം ഉയർന്നപ്പോഴും കേരളത്തിലെ പൊതുസമൂഹം ഈ നയത്തെ രണ്ട് കൈയ്യും നീട്ടി സ്വീകരിക്കുകയായിരുന്നു. കാരണം മാർക്കറ്റിലെ പളപളക്കുന്ന ഭക്ഷണത്തിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന കീടനാശിനികളെക്കുറിച്ച് ഇന്നിവിടുത്തെ ഒരു കുഞ്ഞിനു പോലുമറിയാം. ഒട്ടേറെ സുഖ സൗകര്യങ്ങൾ നമ്മുടെ ജീവിതത്തിൽ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടെങ്കിലും നമ്മുടെ ഭക്ഷണം മുഴുവനും വിഷമയവും അനാരോഗ്യകരവുമായി മാറുന്നത് കേരളത്തിലെ അച്ഛനമ്മമാരെ തെല്ലൊന്നുമല്ല വിഷമിപ്പിക്കുന്നത്. കാൻസർ, ഡയബറ്റിസ് പോലുള്ള രോഗങ്ങൾ, പ്രത്യുൽപാദന തകരാറുകൾ, കുട്ടികൾക്കുണ്ടാകുന്ന മാനസിക-ശാരീരികത്തകരാറുകൾ ഇവയെല്ലാം തന്നെ നമ്മുടെ നിലനിൽപിനെ ഒരു പ്രതിസന്ധിയിലെത്തിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇന്ന് ഒട്ടേറെ കലാകാരന്മാർ, സിനിമാ നടന്മാർ വരെ കൃഷി ചെയ്യാനിറങ്ങുന്നു. ഇത് തുടങ്ങിയത് അനൂപ് ചന്ദ്രനെന്ന ചേർത്തലക്കാരനായ നടനാണെന്നാണെന്റെ അറിവ്. ബി.ടി വഴുതനങ്ങക്കെതിരെയുള്ള സമരത്തിൽ മുൻനിരയിലുണ്ടായിരുന്നു അനൂപ്. ഇക്കഴിഞ്ഞ ദിവസം പാടത്തെ ചളിയിൽ ഞാറുമായി നിന്ന് റീമ കല്ലിങ്കൽ പറഞ്ഞത് നല്ല ഭക്ഷണം കഴിക്കണമെങ്കിൽ സ്വന്തമായി കൃഷി ചെയ്തേ പറ്റൂ എന്നാണ്.

മുല്ലക്കര രത്നാകരനെന്ന മുൻ കൃഷിമന്ത്രി പ്രകൃതിയെ, കർഷകനെ, മണ്ണിനെ അടുത്തറിഞ്ഞ ആളാണെന്ന് പലപ്പോഴും തോന്നി

ബി.ടി വഴുതനങ്ങക്കെതിരെ കേരളത്തിൽ ഉയർന്ന പ്രതിഷേധം

യിട്ടുണ്ട്. കാർഷിക വൃത്തിയിൽ നിന്ന് പിന്മാറിക്കൊണ്ടിരുന്ന ഒരു സംസ്ഥാനത്തെ കൃഷിയുടെ സംസ്കാരത്തിലേക്ക് തിരികെ കൊണ്ടുവരാൻ ഒട്ടേറെ വഴികൾ അദ്ദേഹം സ്വീകരിച്ചു. സ്കൂളുകളിലെ കൃഷി, ജയിലിലെ കൃഷി, വഴിയോര കൃഷി, കരനെൽ കൃഷി, നാട്ടുകൂട്ടം തുടങ്ങി പല പുതിയ ആശയങ്ങളും അനൗപചാരികമായി തന്നെ അദ്ദേഹം ആവിഷ്കരിച്ചു. പ്രകൃതിയും മനുഷ്യനും തമ്മിലുള്ള ബന്ധം കർഷകരെയും കുട്ടികളെയും മനസ്സിലാക്കിപ്പിക്കുന്നതിൽ പ്രത്യേക വൈദഗ്ദ്ധ്യം തന്നെ അദ്ദേഹത്തിനുണ്ട്. ജൈവകൃഷിയിൽ താൽപര്യമുള്ള പല കൃഷി ഓഫീസർമാരും ഇപ്പോഴും അദ്ദേഹത്തിന്റെ സമീപനത്തെക്കുറിച്ച് പറയാറുണ്ട്. ജോലിയിൽ മാത്രമല്ല, തങ്ങളുടെ ജീവിതത്തിൽ തന്നെ പുതിയൊരു വെളിച്ചവും ആത്മശക്തിയും തങ്ങൾക്ക് ലഭിച്ചതായി സന്തോഷത്തോടെ അവരിപ്പോഴും സൂചിപ്പിക്കാറുണ്ട്. കുടുംബശ്രീയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ തുടങ്ങിയ കൃഷി ഇന്ന് പൂർണ്ണമായും ജൈവകൃഷിയാക്കി മാറ്റാനുള്ള ശ്രമങ്ങളിലാണ്. ഇത് വിജയിച്ചാൽ കേരളത്തിനതൊരു വലിയ മുതൽക്കൂട്ടാകും. കാരണം കൃഷി എന്നത് സ്ത്രീകളുടെ കൈകളിലേക്ക് തിരിച്ചുവരേണ്ടതുമുണ്ട്. പ്രത്യേകിച്ചും കൃഷിയിലെ തീരുമാനങ്ങൾ. ഹരിത വിപ്ലവത്തിലൂടെ സ്ത്രീകൾക്ക് നഷ്ടപ്പെട്ട കൃഷിയിലെ പദവി പുന:സ്ഥാപിക്കാൻ ജൈവകൃഷിക്ക് കഴിയുമെന്നു തന്നെ വിശ്വസിക്കുന്നു.

ഒട്ടേറെ കടമ്പകൾ ഇനിയും നമുക്ക് കടക്കാനുണ്ട്. കീടനാശിനി കമ്പനികളും അവരുടെ വക്താക്കളായ ശാസ്ത്രജ്ഞരും ജൈവകൃഷിക്കെതിരെ തന്നെയാണ്. ജൈവ കർഷകരെ സഹായിക്കാനുള്ള ഒരു പൊതുസമൂഹം ഇവിടെ വളർന്നുവരേണ്ടതുണ്ട്. കൃഷി എന്നത് ജീവിക്കാനുള്ള ഒരു ഉപാധിയായിത്തീരുകയും വേണം. ഇല്ലെങ്കിൽ ഇവിടെ ഭൂമിയെന്നത് വെറും ഒരു കച്ചവടവസ്തുവായി മാറ്റപ്പെടും. വിദ്യാഭ്യാസം നേടിയ യുവതലമുറക്ക് ജൈവകൃഷിയിലൂടെ നല്ലൊരു ജീവിതം സാധ്യമാക്കും എന്ന് ബോധ്യപ്പെടുത്താൻ വേണ്ട ശ്രമങ്ങളും ഉണ്ടാകേണ്ടതുണ്ട്. കേരളത്തിലെ ചെറുപ്പക്കാർക്ക് ജീവിക്കാനായി തങ്ങളുടെ നാട് വിട്ടോടേണ്ട സ്ഥിതി തന്നെ മാറ്റാൻ വേണമെങ്കിൽ നമുക്ക് കഴിയും. നിതാഖാത്തിനെ പേടിക്കാതെ തന്റേടത്തോടെ ജീവിക്കാൻ അങ്ങനെ മാത്രമേ നമുക്ക് സാധിക്കൂ. കേരളത്തിന്റെ മണ്ണുമായുള്ള ആത്മബന്ധം പുതിയ തലമുറയിൽപ്പെട്ട കുട്ടികളിൽ നഷ്ടപ്പെടാതിരിക്കാൻ ഇത്രയെങ്കിലും നമ്മൾ ചെയ്യേണ്ടതുണ്ട്. നമ്മുടെ കുട്ടികൾ അത് അർഹിക്കുന്നുണ്ട്. ഒറ്റ വൈക്കോൽ വിപ്ലവത്തിന്റെ പുനർവായനക്ക് പറ്റിയ അവസരമാണ് കേരളത്തിൽ ഇന്ന് ഉള്ളത്. എല്ലാ അർത്ഥത്തിലും ശിഥിലീകരിക്കപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന കേരള സമൂഹത്തിന്റെ യഥാർത്ഥ ആത്മസത്ത തിരിച്ചറിയാൻ ഒരു പക്ഷേ ഇത് സഹായിച്ചേക്കും. □

One straw revolution-
Article by S Usha in Chadrika Weekly

നമ്മാൾവാർ: കൃഷിയിടമാണ് കാർഷിക സർവ്വകലാശാല

ഓർമ/ എസ്. ഉഷ

കാൽ നൂറ്റാണ്ടായി പ്രകൃതി കൃഷിയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് കർഷകരുടേയും വിദ്യാർത്ഥികളുടേയും പ്രൊഫഷണലുകളുടെയും ഇടയിൽ പ്രവർത്തിച്ചിരുന്ന അയ്യാ നമ്മാൾവാർ എന്ന ഡോ.ജി.നമ്മാൾവാർ ഡിസംബർ 30 ന് അന്തരിച്ചു. 1938 ൽ തഞ്ചാവൂർ ജില്ലയിലെ ഇളങ്കാട് എന്ന ഗ്രാമത്തിൽ ഒരു കർഷക കുടുംബത്തിലാണ് അദ്ദേഹം ജനിച്ചത്. സ്കൂൾ വിദ്യാഭ്യാസത്തിന് ശേഷം അണ്ണാമലൈ സർവ്വകലാശാലയിൽ നിന്ന് കാർഷിക ശാസ്ത്രത്തിൽ ബിരുദം നേടി.

1963 ൽ സർക്കാരിന്റെ കീഴിലുള്ള കോവിൽപ്പട്ടി കാർഷിക ഗവേഷണ കേന്ദ്രത്തിൽ ഗവേഷകനായി ചേർന്നു. ഹരിത വിപ്ലവത്തിനായി തയ്യാറെടുപ്പ് നടന്നിരുന്ന ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ പരുത്തിയിലും ചെറുധാന്യങ്ങളിലും രാസവള-കീടനാശിനി പ്രയോഗങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള ഗവേഷണമായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജോലി. മഴയെ ആശ്രയിച്ച് കൃഷി ചെയ്യുന്ന, വിഭവ ദാരിദ്ര്യം അനുഭവിക്കുന്ന കർഷകർക്ക് യോജിച്ചതല്ല ഈ രീതിയെന്ന് തിരിച്ചറിഞ്ഞ നമ്മാൾവാർ ജോലി ഉപേക്ഷിച്ചു.

പിന്നീടുള്ള 10 വർഷക്കാലം അദ്ദേഹം നോബൽ ജേതാവായ ഡൊമിനിക് പൈർ തുടങ്ങിയ ഐലന്റ് ഓഫ് പീസ് എന്ന സംഘടനയിൽ അഗ്രോണമിസ്റ്റ് ആയിരുന്നു. തിരുനൽവേലി ജില്ലയിലെ ദരിദ്രരായ കർഷകരുടെ വികസനത്തെ ലക്ഷ്യമിട്ടായിരുന്നു ഈ പ്രവർത്തനം. ഇക്കാലത്ത് മനസ്സിലാക്കിയ ചില കാര്യങ്ങളാണ് പിൽക്കാലത്തുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രവർത്തനത്തിന് അടിത്തറയായത്. കൃഷിയിടത്തിൽ നിലനിൽക്കുന്ന ഉൽപ്പാദനം നടക്കുകയും കർഷകന് വലിയ ബാധ്യത ഇല്ലാതിരിക്കുകയും ചെയ്യണമെങ്കിൽ പുറമേനിന്ന് പണം കൊടുത്ത് സാധനങ്ങൾ വാങ്ങി കൃഷി ചെയ്തുകൂടാ എന്നദ്ദേഹം തിരിച്ചറിഞ്ഞു. കൃഷിയിടത്തിൽ വസ്തുക്കളുടെ പുനരുപയോഗമാണ് നടക്കേണ്ടത്.

70 കളുടെ അവസാനം വിനോബ ഭാവെ, പൗലോ ഫ്രെയർ തുടങ്ങിയവരുടെ ചിന്തകളിലും പ്രവർത്തനത്തിലും ആകൃഷ്ടനായ നമ്മാൾവാർ വിദ്യാഭ്യാസത്തെക്കുറിച്ച് കൂടുതൽ ആലോചിക്കാൻ തുടങ്ങി. 'വിദ്യാഭ്യാസത്തിലൂടെ സ്വാതന്ത്ര്യം' - അതായി അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രവർത്തന രീതി. സ്വാശ്രയത്വത്തിൽ നിന്നേ സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ടാകൂ. വിദ്യാഭ്യാസത്തിലൂടെ മനുഷ്യൻ നേടേണ്ടത് സ്വാശ്രയത്വമാണെന്ന് അദ്ദേഹം വിശ്വസിച്ചു. വിദ്യാഭ്യാസത്തിലൂടെ അറിവ് ആർജ്ജിക്കുവാനുള്ള കഴിവും നേടണം. ഈ ആശയങ്ങൾ പ്രാവർത്തികമാക്കുന്നതിനായി 1979 ൽ 'കുടുംബം' എന്ന പേരിൽ ഒരു സൊസൈറ്റി രൂപീകരിച്ച് പ്രവർത്തനമാരംഭിച്ചു. തദ്ദേശീയരായ കർഷകരോടൊപ്പമായിരുന്നു പ്രവർത്തനം. അവരുടെ ആവശ്യങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കി, അവരോടൊത്തുചേർന്ന് ഓരോ പ്രദേശത്തിനും അനുയോജ്യമായ കാർഷിക രീതികൾ വികസിപ്പിക്കുന്നതിലായി അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശ്രദ്ധ.

2004 ൽ തമിഴ്നാട്ടിലെ തീരപ്രദേശങ്ങളെ സുനാമി തകർത്തപ്പോൾ, അവിടത്തെ ഗ്രാമങ്ങളിൽ പ്രകൃതികൃഷിയിലൂടെ കൃഷി തിരിച്ചുകൊണ്ടുവരുവാനുള്ള ശ്രമങ്ങളിൽ കർഷകരോടും സർക്കാരിനോടുമൊപ്പം നമ്മാൾവാർ പ്രവർത്തിച്ചു. നാഗപട്ടണം ജില്ലയിൽ ഇത് വലിയ മാറ്റമുണ്ടാക്കിയപ്പോൾ ഇൻഡോനേഷ്യയിലേയും ശ്രീലങ്കയിലേയും കർഷക സംഘടനകൾ അവരുടെ കൃഷിയിടങ്ങൾ പുനരുജ്ജീവിപ്പിക്കുന്നതിനായി നമ്മാൾവാറിനെ തേടിയെത്തി. മാസങ്ങളോളം അദ്ദേഹം അവിടെ ചെലവഴിച്ച് മോഡൽ കൃഷിയിടങ്ങൾ വികസിപ്പിച്ചെടുത്തു.

നമ്മാൾവാറുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് അംഗീകാരം നൽകി 2007 ൽ ഗാന്ധിഗ്രാം റൂറൽ യൂണിവേഴ്സിറ്റി അദ്ദേഹത്തിന് ഡോക്ടറേറ്റ് നല്കി.

കൃഷിയിടങ്ങളെ കർഷകരുടെ സർവ്വകലാശാലകളായിട്ടാണ് നമ്മാൾവാർ കണ്ടത്. ചെലവ് കുറഞ്ഞ ഗവേഷണം, അതാത് പ്രദേശത്തിന് യോജിച്ചത്. അങ്ങനെ 60 ലധികം കൃഷിയിടങ്ങൾ കർഷകരുമായി ചേർന്ന് അദ്ദേഹം വളർത്തിയെടുത്തു. 2009 ൽ 'വാണഗം' (Heaven on Earth) എന്ന പേരിൽ കരൂർ ജില്ലയിൽ ഒരു പ്രകൃതികൃഷി പരിശീലന-ഗവേഷണ സെന്റർ ആരംഭിച്ചു. യാത്രകൾ കുറയ്ക്കുകയും മണ്ണിലെ പരീക്ഷണങ്ങൾക്ക് കൂടുതൽ സമയം കണ്ടെത്തുകയുമായിരുന്നു ഉദ്ദേശം. ഒട്ടനവധി ചെറുപ്പക്കാർക്ക് 'വാണഗം' ഒരു പഠനകളരിയായി. ആഴ്ചകളോളം താമസിച്ച് നഗരത്തിൽ നിന്നുള്ള ചെറുപ്പക്കാർ അയ്യായുടെ കൂടെ പണിയെടുത്ത് ജീ

കാൽ നൂറ്റാണ്ടായി പ്രകൃതി കൃഷിയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് കർഷകരുടേയും വിദ്യാർത്ഥികളുടേയും പ്രൊഫഷണലുകളുടെയും ഇടയിൽ പ്രവർത്തിച്ചിരുന്ന അയ്യാ നമ്മാൾവാർ കൃഷിയിടങ്ങളെ കർഷകരുടെ സർവ്വകലാശാലകളായിട്ടാണ് കണ്ടത്.

ധനരാജ് കീഴറ

പി നാരായണ മേനോൻ (പ്രസിഡന്റ്), പി. കൃഷ്ണകുമാർ (സെക്രട്ടറി)
എഡിറ്റോറിയൽ : എ.പി. കുഞ്ഞാമു, ടോമി മാത്യു, വടക്കേടത്ത് പത്മനാഭൻ, വിജയരാഘവൻ ചേലിയ, സിവിക് ചന്ദ്രൻ

ജനുവരി 2014

പുസ്തകം : 2 ലക്കം : 1

വിത ദർശനം രൂപപ്പെടുത്തിയെടുത്ത് മടങ്ങി. അവരിൽ പലരും പിന്നീട് കർഷകരുമായി.

എന്നാൽ സമാധാനമായിരിക്കാൻ ഇക്കാലം ആരേയും അനുവദിക്കുന്നില്ല. തഞ്ചാവൂർ മേഖലയെ നശിപ്പിക്കാനിടയുള്ള മീഥേൻ വാതകം കുഴിച്ചെടുക്കാനുള്ള ഒരു പദ്ധതിയുടെ പ്രഖ്യാപനം കഴിഞ്ഞ രണ്ട് വർഷങ്ങളായി നമ്മാൾവാറുടെ ഉറക്കം കെടുത്തി. പ്രായത്തിന്റെ അവശതകളെ മറികടന്നുകൊണ്ടുള്ള, ഊണും ഉറക്കവും ഉപേക്ഷിച്ചുള്ള പ്രവർത്തനം കൂടെയുള്ളവരെ, അദ്ദേഹത്തെ സ്നേഹിക്കുന്നവരെ തെല്ലൊന്നുമല്ല വിഷമിപ്പിച്ചിരുന്നത്. അങ്ങനെയൊരു മീറ്റിങ്ങിനിടയിലാണ് മരണം അദ്ദേഹത്തെ തൊട്ടത്.

‘നമ്മുടെ ആത്മാവ് ഇടക്കാലത്ത് സ്വീകരിക്കുന്ന ഒരു ശരീരത്തിൽ നിന്ന് സ്ഥിരമായ ഒരിടത്തിലേക്ക് കുടിയേറുന്നതിനെ നമ്മൾ മരണം എന്നു വിളിക്കുന്നു’ – നമ്മാൾവാർ മരണത്തെ കുറിച്ച് ഇങ്ങനെയാണ് പറയാറ്. തഞ്ചാവൂരിൽ ഭൗതിക ദേഹം പൊതുദർശനത്തിനായി വെച്ചപ്പോൾ ആയിരക്കണക്കിനാളുകളാണ് അവസാനമായി അദ്ദേഹത്തെ ഒരു നോക്കു കാണാൻ എത്തിയത്. വന്നവരെല്ലാം ഓരോ മരത്തൈയുമായാണ് മടങ്ങിയത്.

Article about Dr. G. Nammalvar by S Usha in Patabhedam

⇨ നേട്ടങ്ങൾ കൈവരിക്കാൻ കഴിഞ്ഞ പല വികസന-ആസൂത്രണ പരിപാടികളും അട്ടിമറിക്കപ്പെടും ⇨

കേരള പരിപ്രേക്ഷ്യ നയരേഖ 2030

കേരളത്തെ മനസ്സിലാക്കാത്ത വികസന നയരേഖ

2030ൽ കേരളം എങ്ങനെയാകണമെന്ന കാഴ്ചപ്പാട് രൂപീകരിക്കുന്നതിനായി സർക്കാർ മുന്നോട്ട് വച്ചിരിക്കുന്ന കേരള പരിപ്രേക്ഷ്യ നയരേഖ കേരളത്തിൽ ഇതുവരെ നടന്ന പ്രാദേശികതല ആസൂത്രണത്തെ അട്ടിമറിക്കുന്ന ഒന്നാണ്. പരിപ്രേക്ഷ്യ നയരേഖ തള്ളിക്കളയുകയും കെ. കൃഷ്ണൻകുട്ടി അദ്ധ്യക്ഷനായ കാർഷിക വികസന കമ്മിറ്റി റിപ്പോർട്ട് ചർച്ച ചെയ്യുകയുമാണ് കേരളം ചെയ്യേണ്ടത്.

ആർ. ശ്രീധർ

2030 ൽ കേരളം എങ്ങനെയാകണമെന്ന കാഴ്ചപ്പാട് രൂപീകരിക്കുന്നതിനായി സർക്കാർ മുന്നോട്ട് വച്ചിരിക്കുന്ന കേരള പരിപ്രേക്ഷ്യ നയരേഖ 2030 (Kerala Perspective Plan 2030) ഒറ്റ വായനയിൽ തന്നെ കേരളത്തിന് ഒട്ടും അനുയോജ്യമായ വികസനനയമല്ല മുന്നോട്ട് വയ്ക്കുന്നതെന്ന് വ്യക്തമാണ്. മാത്രമല്ല, കേരളത്തിന് ഒട്ടേറെ നേട്ടങ്ങൾ കൈവരിക്കാൻ കഴിഞ്ഞ പല വികസന-ആസൂത്രണ പരിപാടികളെയും അട്ടിമറിക്കുകയും അവയുടെ തുടർച്ച അസാധ്യമാക്കിതീർക്കുകയും ചെയ്യുന്ന സങ്കൽപ്പങ്ങളാണ് പരിപ്രേക്ഷ്യ നയരേഖ കേരളത്തിനായി അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്. കേന്ദ്ര ആസൂത്രണ കമ്മീഷന്റെ സഹകരണത്തോടെ ഡൽഹി ആസ്ഥാനമാക്കി പ്രവർത്തിക്കുന്ന നാഷണൽ കൗൺസിൽ ഫോർ അപ്ലൈഡ് ഇക്കണോമിക് റിസർച്ച് (NCAER) ആണ് കേരള സർക്കാറിന് പരിപ്രേക്ഷ്യ നയരേഖ തയ്യാറാക്കുന്നതിനുള്ള സാങ്കേതിക പിന്തുണ നൽകിയിരിക്കുന്നത്. അവർ മുന്നോട്ട് വയ്ക്കുന്ന വികസനകാഴ്ച്ചപ്പാടുകളിലെ പ്രശ്നങ്ങൾ വിലയിരുത്തുന്നതിന് മുമ്പ് കേരളത്തിന്റെ വികസനാസൂത്രണ ചരിത്രത്തിന്റെ ഒരു പ്രത്യേക എന്താണ് എന്നുകൂടി വിശദമാക്കേണ്ടതുണ്ട്.

ഇന്ത്യയിലെവിടെയും കാണാൻ കഴിയാത്തവിധം പ്രാദേശിക വികസന പ്രക്രിയയ്ക്കും അധികാര വികേന്ദ്രീകരണത്തിനും ഊന്നൽ നൽകുന്ന ഒരു വികസനാസൂത്രണം 90കൾ മുതൽ നടന്നിട്ടുള്ള സംസ്ഥാനമാണ് കേരളം. സംസ്ഥാന ആസൂത്രണ കമ്മീഷന്റെ അദ്ധ്യക്ഷന്മാരായി വന്ന വി. രാമചന്ദ്രനും ഐ.എസ്. ഗുലാത്തിയും പ്രഭാത്പട്നായിക്കുമെല്ലാം ആ സങ്കൽപ്പത്തെ മുന്നോട്ട് കൊണ്ടുപോകുന്ന തരത്തിൽ ആസൂത്രണ പ്രക്രിയയക്ക് ഊന്നൽ നൽകിയവരാണ്. തദ്ദേശസ്വയംഭരണ സ്ഥാപനങ്ങൾക്ക് വികസനപദ്ധതികൾ ആസൂത്രണം ചെയ്യുന്നതിനും, നടപ്പിലാക്കുന്നതിനുമുള്ള അധികാരം കൈമാറിക്കൊണ്ട് 1996ൽ കേരളത്തിൽ നടപ്പിലാക്കിയ ജനകീയാസൂത്രണ പദ്ധതിയുടെ ആത്മാവുൾക്കൊണ്ടുകൊണ്ട് പദ്ധതികൾ ആസൂത്രണം ചെയ്യുന്നതിൽ പ്ലാനിംഗ് ബോർഡ് വളരെയധികം ശുഷ്കാന്തി കാണിച്ചിട്ടുണ്ട്. അക്കാലങ്ങളിലെ ഇടത്-വലത് സർക്കാറുകളും പ്രാദേശിക വികസന പരിപാടികൾ ഏറെ താത്പര്യമെടുത്തിരുന്നു. ഒട്ടേറെ

⇨ ആദ്യസ്ഥാനങ്ങളിലെത്തിയ പഞ്ചായത്തുകളിൽ കോൺഗ്രസ് ഭരിക്കുന്ന പഞ്ചായത്തുകളുമുണ്ടായിരുന്നു ⇨

ദൂരദർശൻ സംഘടിപ്പിച്ച ഗ്രീൻ കേരള എക്സ്പ്രസ് പരിപാടിയിൽ നിന്നും

പാളിച്ചകളുണ്ടായെങ്കിലും 1993ൽ നിലവിൽ വന്ന 73, 74 ഭരണഘടനാ ഭേദഗതിയെ അർത്ഥപൂർണ്ണമാക്കുന്നതിൽ നിർണ്ണായക പങ്കുവഹിച്ച സംസ്ഥാനമായി കേരളം മാറി. കേന്ദ്രീകൃത ഘടനയുടെ ശീലങ്ങളിൽ കുടിങ്ങിക്കിടക്കുകയും അധികാരവികേന്ദ്രീകരണത്തിന്റെ സത്ത ഉൾക്കൊള്ളാൻ കഴിയാതെ പോവുകയും ചെയ്ത സർക്കാർ വകുപ്പുകളാണ് അതിന്റെ പൂർണ്ണാർത്ഥത്തിലുള്ള നടപ്പിലാക്കലിന് തടസ്സമായിത്തീർന്നത്. എന്നാലും ദേശീയ നിലവാരമെടുത്താൽ, വികസന നയപരിപാടികളുടെ ആസൂത്രണത്തിലും നടപ്പിലാക്കലിലും കേരളത്തിലെ തദ്ദേശസ്വയംഭരണ സ്ഥാപനങ്ങൾ ഏറെ മുന്നിലാണെന്ന് സംശയമേതുമില്ലാതെ പറയാം. വിദ്യാഭ്യാസം, ആരോഗ്യം, ജലസേചനം തുടങ്ങിയ ഒട്ടേറെ വകുപ്പുകളെ ഭാഗീകമായെങ്കിലും പഞ്ചായത്ത് തലത്തിലേക്ക് കൊണ്ടുവരാനും കൂടുതൽ ജനോപകാരപ്രദമാക്കാനും കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഇനിയും പൂർണ്ണതയിലെത്തിക്കാൻ കഴിയാതെ പോയ പരിപാടിയാണ് ജനകീയാസൂത്രണം. അത് പൂർത്തിയാക്കുന്നതിന് പകരം, ഈ സർക്കാർ അധികാരമേറ്റ കാലം മുതൽ വികേന്ദ്രീകൃതാസൂത്രണ പരിപാടികളെ അട്ടിമറിക്കാനുള്ള ശ്രമമാണ് നടത്തുന്നത്. പ്രാദേശിക വികസനപ്രക്രിയയ്ക്കുള്ള ഊന്നൽ കുറഞ്ഞു.

കഴിഞ്ഞ സർക്കാറിന്റെ കാലത്ത്, മന്ത്രിയായിരുന്ന തോമസ് ഐസക്കിന്റെയും സി-ഡിറ്റിന്റെയും ദൂരദർശന്റെയും മുൻകൈയിൽ നടപ്പാക്കിയ ഗ്രീൻ കേരള എക്സ്പ്രസ് എന്ന പരിപാടി പ്രാദേശിക വികസനാസൂത്രണ രംഗത്ത് മാതൃകാപരമായ നേട്ടങ്ങൾ കൈവരിക്കാൻ കേരളത്തിലെ ബഹുഭൂരിപക്ഷം തദ്ദേശസ്വയംഭരണ സ്ഥാപനങ്ങൾക്കും കഴിഞ്ഞു എന്നത് ഏവരെയും ബോധ്യപ്പെടുത്തിയ പരിപാടിയാണ്. ഞാൻ മുൻപ് സൂചിപ്പിച്ച, പ്രാദേശിക വികസനാനുഭവങ്ങളുടെ വിജയം നേരിൽ കാണുന്നതിനും വിലയിരുത്തുന്നതിനുമുള്ള ഒരവസരമായിരുന്നു ഗ്രീൻ കേരള എക്സ്പ്രസ്. ജനകീയാസൂത്രണത്തെക്കുറിച്ച് ഏറെ വിമർശനങ്ങൾ ഉയർന്ന കാലത്താണ് ആ പരിപാടിവരുന്നത്. പഞ്ചായത്തുതലത്തിൽ എന്തെല്ലാം നടന്നു എന്നതിനുള്ള ഒരു സോഷ്യൽ ഓഡിറ്റിംഗ് ആയി ഗ്രീൻ കേരള എക്സ്പ്രസ് മാറി. ചെറുതെങ്കിലും ശക്തവും സുന്ദരവുമായ ഒട്ടേറെ വികസന പദ്ധതികളാൽ സമ്പന്നമാണ് കേരളത്തിലെ പഞ്ചായത്തുകളെന്ന് കാണിച്ചുതന്ന ആ പരിപാടി തീർത്തും രാഷ്ട്രീയ ഭേദമന്യേ നടന്ന ഒന്നാണ്. കാരണം, ഇടതുസർക്കാറാണ് അന്ന് ഭരിച്ചിരുന്നതെങ്കിലും ഗ്രീൻ കേരള എക്സ്പ്രസിൽ ആദ്യസ്ഥാനങ്ങളിലെത്തിയ പഞ്ചായത്തുകളിൽ കോൺഗ്രസ് ഭരിക്കുന്ന പഞ്ചായത്തുകളുമുണ്ടായിരുന്നു. ജനകീയാസൂത്രണം ശരിയായ അർത്ഥത്തിൽ ആവിഷ്കരിക്കാൻ കക്ഷി-രാഷ്ട്രീയ ഭേദമന്യേ ആർക്കും സാധ്യമാകുമെന്നും തദ്ദേശീയ നേതൃത്വത്തിനും ജനങ്ങൾക്കും അതിനുള്ള കരുത്തുണ്ടെന്നും തെളിയിച്ച പരിപാടികൂടിയായിരുന്നു ഇത്.

അത്രയും ശക്തമായ അടിത്തറയുള്ള പ്രദേശിക വികസനാസൂത്ര പ്രക്രിയയെ അട്ടിമറിച്ച്, വികസനത്തെ വീണ്ടും കേന്ദ്രീകൃതമായി നിലനിർത്തുന്നതരത്തിൽ നയങ്ങൾ തിരുത്തിയെഴുതാനുള്ള ശ്രമമാണ് കേരള പരിപ്രേക്ഷ്യ നയരേഖയിലൂടെ സർക്കാർ മുന്നോട്ട് വയ്ക്കുന്നത്. ഉമ്മൻചാണ്ടി സർക്കാർ അധികാരമേറ്റെടുത്തകാലം മുതൽ അതിനുള്ള ശ്രമങ്ങൾ തുടങ്ങയിരുന്നു. എമർജിംഗ് കേരള പരിപാടിയായിരുന്നു ആദ്യശ്രമം. വലിയ പ്രോജക്ടുകൾ വലിയ ആഘോഷത്തെ അ

വതരിപ്പിക്കപ്പെടുകയും ഒന്നും നടപ്പിലാ
ക്കാൻ കഴിയാതെ പോവുകയും ചെയ്തതാ
ണ് എമർജിംഗ് കേരളയുടെ ബാക്കി പത്രം.
എമർജിംഗ് കേരളയിൽ അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ട
ഒറ്റ പദ്ധതിപോലും കടലാസിനപ്പുറം പോയി
ട്ടില്ലെന്ന് ഓഡിറ്റ് റിപ്പോർട്ടുകൾ തന്നെ വ്യ
ക്തമാക്കുന്നുണ്ട്. എന്തുകൊണ്ടാണ് ഇത്ര
ആഘോഷമായി അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ട എമർ
ജിംഗ് കേരള പരിപാടിയിൽ വന്ന ഒരു പദ്ധ
തിപോലും സർക്കാറിന് യാഥാർത്ഥ്യമാക്കാൻ
കഴിയാതെ പോയത്? കേരളത്തിൽ അത്തരം
കേന്ദ്രീകൃത വികസന പദ്ധതികൾക്ക് സാധ്യ
തയില്ല എന്നതിനാലാണ് അവയെല്ലാം പരാ
ജയപ്പെട്ടത്. എന്തുകൊണ്ട് സാധ്യത ഇല്ലാ
തെയായി എന്നത് പരിശോധിച്ചാൽ, ഈ
വൻ പദ്ധതികളെല്ലാം വികേന്ദ്രീകൃതാസൂത്ര

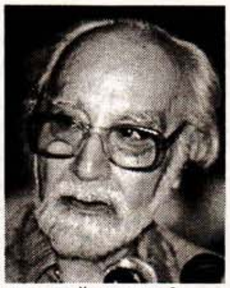

ഐ.എസ്. ഗുലാത്തി

പ്രഭാത് പട്നായിക്

**അത്രയും ശക്തമായ അടിത്തറയുള്ള
പ്രദേശിക വികസനാസൂത്രണ പ്രക്രിയയെ
അട്ടിമറിച്ച്, വികസനത്തെ വീണ്ടും
കേന്ദ്രീകൃതമായി നിലനിർത്തുന്നതരത്തിൽ
നയങ്ങൾ തിരുത്തിയെഴുതാനുള്ള ശ്രമമാണ്
കേരള പരിപ്രേക്ഷ്യ നയരേഖയിലൂടെ
സർക്കാർ മുന്നോട്ട് വയ്ക്കുന്നത്**

ണത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ ഏറെ മുന്നോട്ട് പോ
യ പഞ്ചായത്തുകളിലാണ് വരാനുദ്ദേശിച്ചത്
എന്നതാണ് കാരണമെന്ന് കാണാം. എമർ
ജിംഗ് കേരളയിൽ വന്ന പല പരിപാടികളും
മൾട്ടി പഞ്ചായത്ത് ഏരിയയിൽ ആണ് വ
രാൻ ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നത്. രണ്ടോ മൂന്നോ പ
ഞ്ചായത്തുകളുടെ ആസൂത്രണ പ്രക്രിയയെ
ഒറ്റയടിക്ക് ബാധിക്കുന്ന പദ്ധതികൾ. ഉദാഹര
ണമായി എമർജിംഗ് കേരളയിൽ അവതരിപ്പി
ക്കപ്പെട്ട നാഷണൽ മാനുഫാക്ച്ചറിംഗ് ഇൻ
വെസ്റ്റ്മെന്റ് സോൺ പാലക്കാട് ജില്ലയിലെ
പല പഞ്ചായത്തുകളുടെ ഏരിയയിൽ വരാ
നിരുന്ന പദ്ധതിയാണ്. ഈ പഞ്ചായത്തുകൾ
ക്കെല്ലാം അവരുടേതായ വികേന്ദ്രീകൃതമായ
വികസന പദ്ധതികളുണ്ടാകും. സ്വാഭിവകമാ
യും കാർഷിക മേഖലയ്ക്ക് ഊന്നൽ നൽകു
ന്ന പദ്ധതികളാകും അവർക്കുണ്ടാകുക. ആ
പദ്ധതികൾക്കായി അവർ കണ്ടുവച്ചിരിക്കുന്ന
അതേ ഇടമാകും മാനുഫാക്ചറിംഗ് ഇൻ
വെസ്റ്റ്മെന്റ് സോണിന് വേണ്ടി ഏറ്റെടു
ക്കാൻ സർക്കാറും ഉദ്ദേശിക്കുന്നു. സ്വാഭാവി
കമായും സംഘർഷം ഉടലെടുക്കും. തദ്ദേശീ
യമായ ആവശ്യങ്ങളെയും സാഹചര്യങ്ങളെ
യും പരിഗണിച്ചുകൊണ്ടുള്ളു പദ്ധതിയായി
രിക്കും പഞ്ചായത്തുകളുടേത്. എന്നാൽ മാ
നുഫാക്ചറിംഗ് സോൺ പോലെയുള്ള കേ
ന്ദ്രീകൃത പദ്ധതികൾക്ക് അത്തരം പരിഗണ
നകൾ ഉണ്ടായിരിക്കില്ല. ആ സ്ഥലത്ത് അനു
യോജ്യമായ വികസനപദ്ധതിയാണോ അത്
എന്ന് അവർക്ക് നോക്കേണ്ട കാര്യമില്ല. ഗ്രൗ
ണ്ട് റിയാലിറ്റി എന്താണ് എന്ന് തിരിച്ചറിയാ
തെ നടത്തുന്ന അത്തരം വികസന പദ്ധതി
കൾക്കെതിരെ എതിർപ്പുണ്ടാകുന്നതും സ്വാ
ഭാവികമാണ്. ഉമ്മൻ ചാണ്ടി സർക്കാറിന് അ
ത് മനസ്സിലായിട്ടില്ല. മുഖ്യമന്ത്രിയുടെ വാക്കു
കൾ തന്നെ അത് വ്യക്തമാക്കുന്നുണ്ട്. അദ്ദേ
ഹം പലപ്പോഴും പറയുന്നത്, പ്രാദേശികമാ
യ തടസ്സങ്ങൾ കാരണം വികസന പദ്ധതി
കൾക്ക് ഭൂമി കിട്ടിയില്ല, ജനങ്ങൾ സമ്മ
തിക്കുന്നില്ല എന്നെല്ലാമാണ്. ജനങ്ങൾ
സമ്മതിക്കുന്നില്ല എന്നുപറഞ്ഞാൽ എ
ന്താണർത്ഥം? അവർക്ക് അനുയോജ്യമ
ല്ലാത്ത വികസനം എന്ന ഒന്നുണ്ടെ
ന്നും അത് തള്ളിക്കളയണമെന്നും ജന
ങ്ങൾ പല സ്ഥലത്തും തിരിച്ചറിഞ്ഞിരി
ക്കുന്നു. വികേന്ദ്രീകൃത വികസനാസൂ
ത്രത്തണത്തിന്റെ ഗുണഫലം കൂടിയാ
യി അതിനെ വിലയിരുത്തണം. എ
ന്നാൽ അത്തരത്തിലുണ്ടായ പ്രാദേശി
ക വികസന മാതൃകകളെ പാടെ ത
ള്ളിക്കളയുന്ന സമീപനമാണ് കേരള പരിപ്രേ
ക്ഷ്യ നയരേഖ സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നത്. പരാജ
യപ്പെട്ട എമർജിംഗ് കേരള ഉച്ചകോടിയുടെ ഒ
രു തുടർച്ചയായിതന്നെയാണ് ഞാൻ ഇതി
നെ കാണുന്നത്.

വികേന്ദ്രീകൃത ആസൂത്രണത്തിൽ സം
സ്ഥാന ആസൂത്രണ കമ്മീഷൻ ഇത്രയും ഫ
ലപ്രദമായി ഇടപെട്ടതിന്റെ ചരിത്രമുള്ള കേര
ളത്തിന്, പുറത്തുനിന്നും വന്ന NCAER പോ

➪ 19 ദിവസം മാത്രമാണ് നയരേഖയുടെ മേൽ പൊതുജനാഭിപ്രായം സ്വരൂപിക്കുന്നതിനായി സർക്കാർ നൽകിയത് ➪

ലെയുള്ള ഒരു സ്ഥാപനത്തിന്റെ സഹായത്തോടെ നയരേഖയുണ്ടാക്കേണ്ടിവരുന്നു എന്നത് അപമാനകരമായ കാര്യമാണ്. കേരളത്തിന്റെ വികസനം എങ്ങനെയാകണം എന്ന് ചിന്തിക്കാൻ ശേഷിയുള്ള എത്രയോ വിദഗ്ധരുള്ള സംസ്ഥാനമാണ് നമ്മുടേത്. പ്രത്യേകിച്ച് വികേന്ദ്രീകൃത ആസൂത്രണ പ്രക്രിയയിൽ വിശ്വാസവും പരിചയസമ്പന്നതയുമുള്ളവർ. അക്കാര്യം അറിയാഞ്ഞിട്ടല്ല സർക്കാർ അവരെ ഒഴിവാക്കിയതെന്ന് പരിപ്രേക്ഷ്യ നയരേഖ വായിച്ചാൽ ആർക്കും വ്യക്തമാകും. കേരളത്തിന്റെ വികസനത്തെക്കുറിച്ച് ചിന്തിക്കാൻ മറ്റേതോ നാട്ടിലുള്ള കുറെ അക്കാദമീഷ്യന്മാരെ ഏൽപ്പിച്ചാൽ എങ്ങനെയാണ് ശരിയാകുന്നത്. കേരളത്തിന് പരിചിതമല്ലാത്ത മാതൃകകളെ പരിചയപ്പെടുത്തുന്നതിനായി അവരുടെ സേവനം ഉപയോഗപ്പെടുത്താം. പക്ഷെ പൂർണ്ണമായും അവർ രൂപകല്പന ചെയ്യുന്ന

റിപ്പോർട്ട് നമുക്ക് അനുഗുണമാകണമെന്നില്ല. പരിപ്രേക്ഷ്യ നയരേഖയുടെ കാര്യത്തിൽ NCAER അതാണ് ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. കേന്ദ്ര ആസൂത്രണ കമ്മീഷന്റെ പിന്തുണയോടെ പ്രവർത്തിക്കുന്ന NCAER, തീർച്ചയായും മൊൺടേക്സിംഗ് അലുവാലിയയെപ്പോലുള്ളവരുടെ വികസന സങ്കൽപ്പങ്ങൾ പിൻപറ്റുന്ന സ്ഥാപനമാണ്. സ്ഥിതിവിവര കണക്കുകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് അവർ കേരളത്തിലെ സാഹചര്യങ്ങൾ വിശകലനം ചെയ്തിരിക്കുന്നതെന്ന് പരിപ്രേക്ഷ്യ നയരേഖ വായിച്ചാൽ കാണാം.

കാർഷിക മേഖലയെ മാത്രമെടുത്തുകൊണ്ട് ആ വിശകലനത്തിന്റെ പ്രശ്നങ്ങൾ വ്യക്തമാക്കാം. കേരളത്തിലെ കർഷകരിൽ 95 ശതമാനം പേരും ഒരു ഹെക്ടറിൽ താഴെ മാത്രം കൃഷി ചെയ്യുന്ന ചെറുകിട കർഷകരാണെന്ന് റിപ്പോർട്ട് പറയുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ അത്തരം കർഷകരെ കേന്ദ്രീകരിച്ചുള്ള നിർദ്ദേശങ്ങളല്ല തുടർന്നുള്ള ഭാഗങ്ങളിൽ നയരേഖ സംസാരിക്കുന്നത്. ഹൈടെക് ഫാമിംഗിനെയും കാർഷിക മേഖലയിലെ വിദേശനിക്ഷേപത്തെയും ഹൈഡ്രോപോണിക് കൃഷിരീതിയേയും ഹൈബ്രിഡ് റൈസ് ടെക്നോളജിയേയും ജി.എമ്മിനെയും കുറിച്ചാണ് നയരേഖ കൂടുതൽ സംസാരിക്കുന്നത്. ചെറുകിട കർഷകരാണ് കൂടുതലെങ്കിൽ അവർക്ക് ഇത്തരത്തിലുള്ള കാർഷിക വികസനം കൊണ്ട് എന്ത് ഗുണമാണുണ്ടാകുന്നത്? കാർഷിക നയത്തിൽ നീർത്തടങ്ങൾ നികത്താൻ പാടില്ലെന്നും നെൽകൃഷി സംരക്ഷിക്കണമെന്നുമെല്ലാം പറയുന്നുണ്ടെങ്കിലും ഇതേ പരിപ്രേക്ഷ്യ നയരേഖ മറ്റ് കാർഷികേതര മേഖലകളിലെ വികസനത്തെക്കുറിച്ച് പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന നിർദ്ദേശങ്ങൾ വായിച്ചാൽ അതിലെ വൈരുദ്ധ്യം നമുക്ക് ബോധ്യമാകും. വലിയ തോതിൽ ഭൂമി ഏറ്റെടുക്കൽ വേണ്ടിവരുന്ന പദ്ധതികൾക്കാണ് മുൻതൂക്കം നൽകിയിരിക്കുന്നത്. ഭൂമി ഏറ്റെടുക്കലും നെൽവയൽ-നീർത്തട സംരക്ഷണം കൂടി എങ്ങനെയാണ് ഒത്തുപോകുന്നത്? അത്തരത്തിൽ പരസ്പര വിരുദ്ധമായാ കാര്യങ്ങളാണ് പരിപ്രേക്ഷ്യ നയരേഖ ഓരോ മേഖലയ്ക്കുമായി പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്.

19 ദിവസം മാത്രമാണ് പരിപ്രേക്ഷ്യ നയരേഖയുടെ മേൽ പൊതുജനാഭിപ്രായം സ്വരൂപിക്കുന്നതിനായി സർക്കാർ നൽകിയത്. മലയാളത്തിൽ രേഖ പരിഭാഷപ്പെടുത്തുന്നതിനും തയ്യാറായിട്ടില്ല. വെബ്സൈറ്റിൽ ഇട്ട് പൊതുജനാഭിപ്രായം തിരയേണ്ട പരിപാടിയായല്ല വിഷൻ 2030 അവതരിപ്പിക്കേണ്ടത്. സർക്കാറിന് ജനങ്ങളോട് ആത്മാർത്ഥതയുണ്ടെങ്കിൽ അവരോട് നേരിട്ട് കാര്യങ്ങൾ ചർച്ച ചെയ്യാൻ തയ്യാറാകേണ്ടതാണ്. പരിപ്രേക്ഷ്യ നയരേഖയുടെ കാര്യത്തിൽ സർക്കാർ അതുദ്ദേശിക്കുന്നില്ല എന്നത് വ്യക്തമാണ്. അതുകൊണ്ടാണ് മലയാളത്തിൽ പോലും പരിഭാഷപ്പെടുത്താതെ, വെബ്സൈറ്റിൽ മാത്രം കൊടുത്ത്, ഇത്രവേഗം രേഖയുടെ മേലുള്ള ചർച്ച അവസാനിപ്പിച്ചത്. NCAER പോലെയുള്ള ഒരു ഏജൻസിയുടെ സഹായം തിരഞ്ഞതും സംശയാസ്പദമാണ്. ഈ രേഖ തത്വത്തിൽ അം

ഗീകരിച്ചുകൊണ്ട് സംസ്ഥാനത്തിന്റെ നയങ്ങളിൽ തിരുത്തൽ വരുത്തുന്നതിനും ജനങ്ങളുടെ പ്രതിഷേധങ്ങളെ നിഷ്പ്രഭമാക്കി, കേന്ദ്രീകൃത വികസന പദ്ധതികൾക്ക് സുഗമമായ വഴിയൊരുക്കുന്നതിനുമാണ് സർക്കാർ ആലോചിക്കുന്നതെന്ന് വ്യക്തം.

കെ. കൃഷ്ണൻകുട്ടി കമ്മിറ്റി

ആ സാഹചര്യം ഒരുവശത്ത് നിലനിൽക്കുമ്പോൾ തന്നെയാണ് ഇതേ സർക്കാർ നിയോഗിച്ച മറ്റൊരു കമ്മിറ്റി തയ്യാറാക്കിയ കേരള കാർഷിക വികസനനയം ഒട്ടേറെ ഗുണകരമായ നിർദ്ദേശങ്ങളുമായി പുറത്തുവന്നത്. ജനതാദൾ നേതാവായ കെ. കൃഷ്ണൻകുട്ടി ചെയർമാനായ കമ്മിറ്റിയാണ് റിപ്പോർട്ട് തയ്യാറാക്കിയിരിക്കുന്നത്. കർഷകൻ കൂടിയായ ഒരു രാഷ്ട്രീയ പ്രവർത്തകൻ കാർഷിക മേഖലയെക്കുറിച്ച് പഠിക്കാൻ നിയോഗിക്കപ്പെടുന്നതുതന്നെ അപൂർവ്വ സംഭവമാണ്. ആർ. ഹേലി, ഡോ. പി.വി. ബാലചന്ദ്രൻ തുടങ്ങിയ വിഷയ വിദഗ്ധരും കമ്മിറ്റിയിലുണ്ടായിരുന്നു. കേരളത്തിന്റെ കാർഷിക മേഖലയിൽ അഭിവൃത്തിയുണ്ടാകണമെന്ന് ഗൗരവമായി ആഗ്രഹിക്കുന്നവർ നിശ്ചയമായും ചർച്ചചെയ്യേണ്ട ഒരു റിപ്പോർട്ടാണ് കൃഷ്ണൻകുട്ടി കമ്മീഷന്റേത്. കേരള പരിപ്രേക്ഷ്യ നയരേഖയേക്കാൾ എന്തുകൊണ്ടും സമഗ്രവും ചർച്ച ചെയ്യപ്പെടാൻ യോഗ്യവുമാണ് ഈ റിപ്പോർട്ട്. കേരളത്തിന്റെ കാർഷിക മേഖലയിലെ അടിസ്ഥാന പ്രശ്നങ്ങളെന്തെല്ലാമാണെന്ന് റിപ്പോർട്ട് വസ്തുതകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ, ഒരോ മേഖലകളായി തിരിച്ച് വ്യക്തമാക്കുന്നുണ്ട്. പ്രശ്നങ്ങൾക്ക് പരിഹാരങ്ങളും റിപ്പോർട്ട് നിർദ്ദേശിക്കുന്നുണ്ട്. അതിൽ എനിക്ക് പ്രധാനമായി തോന്നിയ രണ്ട് നിർദ്ദേശങ്ങൾ സൂചിപ്പിക്കാം. സാമ്പത്തിക പ്രശ്നം കാരണം കർഷകർ കൃഷി ഉപേക്ഷിച്ച് പോകുന്ന സാഹചര്യം ഒഴിവാക്കുന്നതിനായി, ഒരു അഗ്രിക്കൾച്ചറൽ ഇൻകം കമ്മീഷനെ നിയോഗിച്ച് കർഷകർക്ക് മാന്യമായ വേതനം ഉറപ്പുവരുത്തണമെന്ന നിർദ്ദേശം കേരളം ഗൗരവമായി ചിന്തിക്കണം. ദേവീന്ദർ ശർമ്മയെപ്പോലുള്ള കാർഷികനയ വിദഗ്ദ്ധർ വർഷങ്ങളായി പറയുന്ന ഒരു നിർദ്ദേശമാണിത്. വേതനം ഉറപ്പാക്കുക എന്നത് ശമ്പളം കൊടുക്കുക എന്ന പ്രക്രിയപോലെ ആകണമെന്നില്ല. കർഷകർക്ക് ഒരു മിനിമം വേതനം കൃഷിയിൽ നിന്നുതന്നെ ഉറപ്പുവരുത്താൻ കഴിയുകയാണ് വേണ്ടത്. പല രീതിയിൽ അത് സാധ്യമാണ്. അതിനുള്ള അനുഗുണമായ വഴികൾ ഏതെല്ലാമെന്ന് നിർദ്ദേശിക്കുന്നതിനാണ് ഇൻകം കമ്മീഷൻ രൂപീകരിക്കണം എന്ന നിർദ്ദേശം കൃഷ്ണൻകുട്ടി റിപ്പോർട്ട് മുന്നോട്ട് വച്ചിരിക്കുന്നത്. ചില ഉത്പന്നങ്ങളുടെ മാർക്കറ്റ് വിലകൊണ്ടുതന്നെ കർഷകർക്ക് മതിയായ ജീവിതസാഹചര്യം ഉറപ്പുതരുന്ന പണം കിട്ടിയെന്നിരിക്കും. അങ്ങനെ കിട്ടാത്തവർക്ക് പുറമെ നിന്നും പിന്തുണകൊടുക്കാൻ സർക്കാർ തയ്യാറാകണം. സങ്കീർണ്ണമായ പ്രക്രിയായി തോന്നാമെങ്കിലും കർഷകർക്ക് മെച്ചപ്പെട്ട ജീവിതസാഹചര്യത്തിനുള്ള അവസരം ഉറപ്പുവരുത്തുക എന്നത് തീർച്ചയായും സർക്കാർ പരിഗണിക്കേണ്ട വിഷയമാണ്. ജീവിതനിലവാരത്തിൽ വ്യത്യാസം വരുന്നതനുസരിച്ച്, വർഷംതോറും സർക്കാർജീവനക്കാരുടെ ശമ്പളം വർദ്ധിപ്പിക്കാറുണ്ടല്ലോ. സമാനമായ ഒരു പിന്തുണ കർഷകർക്കും നൽകാൻ കഴിയണം.

കൃഷ്ണൻകുട്ടി കമ്മിറ്റിയുടെ മറ്റൊരു പ്രധാന നിർദ്ദേശമാണ് അവകാശലാഭം. അതായത്, കശുവണ്ടി ഉത്പാദിപ്പിക്കുന്ന ഒരു കർഷകൻ 150 രൂപയ്ക്ക് ഒരു കിലോ കശുവണ്ടി വിൽക്കുന്നു എന്ന് കണക്കാക്കുക. ആ കശുവണ്ടി കിലോയ്ക്ക് 300-400 രൂപ മുടക്കി പ്രോസസ്സ് ചെയ്ത്, ഒരു കമ്പനി 1200 രൂപയ്ക്ക് (ഒരു കിലോ) വിപണിയിൽ വിൽക്കുന്നു. അവർക്ക് കശുവണ്ടിയുടെ ഉത്പാദകനായ കർഷകന് ലഭിക്കുന്നതിന്റെ അഞ്ചിരട്ടി ലാഭം കിട്ടുന്നു. ഇത് വളരെ വ്യാപകമായി സംഭവിക്കുന്നുണ്ട്. അതുകൊണ്ടാണ് ആളോഹരി വരുമാനം വളരെ ഉയർന്നുനിൽക്കുമ്പോഴും കർഷകരുടെ സ്ഥിതി വളരെ ദയനീയമായി തുടരുന്നത്. ആളോഹരി വരുമാനം കൂടുന്നതിന്റെ ഗുണം കർഷകർക്ക് ലഭിക്കുന്നില്ല. ഈ വിടവ് നികത്തുക എന്ന ലക്ഷ്യവുമായാണ് അവകാശലാഭം എന്ന നിർദ്ദേശം കമ്മിറ്റി മുന്നോട്ട് വച്ചിരിക്കുന്നത്. ഒരു കർഷകൻ ഉത്പാദിപ്പിക്കുന്ന ഉത്പന്നത്തിലൂടെ ഏതെങ്കിലും കമ്പനി അമിതലാഭമുണ്ടാക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അതിന്റെ ഒരു വിഹിതം കർഷകനും കിട്ടാൻ അവകാശമുണ്ടെന്നാണ് ഇതിന്റെ ചുരുക്കം. ഇതും കൂടുതൽ ചർച്ചയ്ക്ക് വിധേയമാക്കി അടിയന്തിരമായി നടപ്പിലാക്കേണ്ട കാര്യമാണ്.

പ്രാദേശിക വികസന പ്രക്രിയയെ തകർക്കാത്തതരത്തിലുള്ള പദ്ധതികൾ മാത്രമാണ് നമുക്കനുയോജ്യം. അപ്പോഴാണ് പരിസ്ഥിതിയുടെ രാഷ്ട്രീയത്തിനും വികസന പ്രക്രിയയിൽ ഒരിടമുണ്ടാകുന്നത്. അതുപരിഗണിച്ച്, കേരള പരിപ്രേക്ഷ്യ നയരേഖ തള്ളിക്കളയുകയും കൃഷ്ണൻകുട്ടി കമ്മിറ്റി റിപ്പോർട്ട് വിശദമായി ചർച്ച ചെയ്യുകയുമാണ് വേണ്ടത്. ■

Article by Sridhar R in Keraleeyam Magazine

The Arunachal Times

30 October 2013

Workshop on 'Save Indigenous Rice Varieties' held at Namsai, Sunpura & Roing Green Farming Policy-The need of the hour for Arunachal

ITANAGAR, Oct 29: The time has dawned for Arunachal to set in motion a Green Farming Policy to build a prosperous, healthy and happy Arunachal. Only then can we ensure food and economic security for the farmers and a disease free younger generation in the coming decades," declared C Jayakumar and R Sridhar, experts from 'Thanal', a reputed Kerala NGO in the forefront of the national 'Save Rice Campaign' and poison-free Holistic agriculture during the last 15 years.

"This is not a matter for just the Govt., the political leaders and farmers, but involves all of you: doctors, engineers, teachers, students, traders and parents."

The Thanal team led by Ushakumari, its Director and the National Coordinator of 'Save Our Rice campaign', was conducting a series of workshops at Namsai, Sunpura and Roing during its five-day visit to Arunachal, aimed at sensitizing and mobilizing farmers and eco-activists, for taking lead to conserve the rich tradition of rice-and food bio-diversity in Arunachal.

A number of Govt. officials, doctors, NGO activists, teachers, students and villagers, apart from agri-officials attended the workshops, organized jointly by the KhunTa Nau Welfare Society and Lohit Youth Libraries Network in Lohit and by RIWATCH, at Roing.

An exhibition of indigenous rice varieties of Namsai, Wakro, Sunpura and Dibang Valley was an added attraction of the campaign.

Inaugurating the campaign at Namsai, ADC Nilima Kumar appealed to the participants to make the best of the rich expertise of the visiting scientists.

Jayanti Pertin, EAC, guided the discussions jointly with SDAO B Biswas, SDHO B Deb and Dr. Namita Manchekum of ATMA, Namsai. Timita Mungyak, teacher acted as the interpreter.

The guest team also visited Khamti rice fields for a first-hand experience of farming practices.

The 'Farmers Meet' at Sunpura organized by Bakhrim Chikro, a leading farmer, saw the active participation of several women and mothers under the guidance of Tengliang Chaitom, a teacher.

Joji Mikhu, an Idu Mishmi elder, elaborated on the traditional linkage between rice cultivation and the Mishmi life in the workshop at Roing.

Welcoming the guests, Vijay Swami, Executive Director, RIWATCH, stressed the importance of initiating a museum/repository nursery of the region's vast vanishing seed and grain varieties.

S Mundayoor, Coordinator, Lohit Youth Libraries, introducing the guests, said that a major role of the library Network is to strive to promote the love of our heritage and environmental awareness among the common people and youth.

The workshops covered issues like the vanishing rice-strains of Arunachal that led to change in cultivation patterns and food habits, threats of junk-food replacing traditional dishes, increasing threats to India's rich rice-biodiversity due to the emergence of GM seeds, the devastation of nature and environmental degradation due to the use of chemical pesticides and the resultant serious health problems, not only of farmers, but nearby communities, for decades.

Introducing the workshops, Ushakumari informed that Rice is not just a grain, but a culture for entire South and Eastern India. While we had in 1966, 3 lakh varieties of rice-strains, we have lost most of them, many of them medicinal "Kerala, which had 3000 varieties have today just 160 and 90% of Kerala's rice needs to come from other states, in spite of the Green revolution. We don't wish to see this tragic state to come to Arunachal."

Sridhar, R Programme Director Thanal and steering committee member of Alliance for Sustainable and Holistic Agriculture, explained using a PowerPoint that heavy dependencies on a number of non-traditional seeds, have led to heavy use of commercial fertilizers, pesticides and depletion of water-resources. The resultant family impoverishment has created severe food supply imbalances, indebtedness and poverty-suicides. India never had food shortages since Independence, but only bottlenecks in distribution.

"People die of hunger, even as grains rot in gowdowns. What we need are not GM seeds for food security, but strengthening our own traditional food habits", he said.

C Jayakumar, Director, Pesticide Action Network India elaborated on the terrible destruction of public health by the rampant misuse of pesticides, by quoting several instances from pesticides like Endosulfan, and how they struggled hard in a campaign to get it banned. Lenneesh, Asstt State Coordinator explained about Thanal's Rice Repository Nursery which has saplings of 206 rice varieties of South India.

Dr Ista Pulu, a senior research associate of RIWATCH thanked the faculty for coming all the way from Kerala to Arunachal at their own expense, to help spread educational awareness among the farmers, educated elite and the students.

The Thanal has offered to extend and share their expertise to Arunachal in the coming months

livevartha.com
വാർത്തകൾ വിശദമായി
Saturday 16 November 2013

വിത്തെടുത്തു കഞ്ഞി വെക്കരുത്

ബാംഗ്ലൂർ : പരമ്പരാഗതമായി സംരക്ഷിച്ചു വരുന്ന, വിവിധ കാർഷിക വിളകളുടെ വിത്തുകളുടെ പ്രദർശനവും ,കൈമാറ്റങ്ങളുമായി ഉള്ള "വിത്തുത്സവം 2013 " ബാംഗ്ലൂരിലെ നെബ്ബാൾ വെറ്റിനറി കോളേജ് കാമ്പസ്സിൽ നടന്നു. കർഷകർ, സന്നദ്ധ പ്രവർത്തകർ, ഗവേഷകർ, വിദ്യാർഥികൾ എന്നിവർ പങ്കെടുക്കുന്ന വിത്തുത്സവത്തിൽ അഞ്ചു തലമുറകളായി സൂക്ഷിച്ചു വന്നിരുന്ന പരമ്പരാഗത നെൽവിത്തുകൾ, വിവിധ ധാന്യങ്ങളുടെ വിത്തുകൾ, വിവിധ ചോളങ്ങളുടെ വിത്തുകൾ, വിവിധ പച്ചക്കറികളുടെ വിത്തുകൾ, വിവിധ ഔഷധ ചെടികളുടെ വിത്തുകൾ, വിവിധ കിഴങ്ങ് വർഗങ്ങളുടെ വിത്തുകളുടെ പ്രകാശനവും കൈമാറ്റങ്ങളും നടന്നു .

"വിത്ത്" സംസ്കാരത്തിന്റെയും, അതിജീവനത്തിന്റെയും മൂലകണ്ണിയാണ് എന്ന ബോധ്യത്തിൽ നിന്നും, ഇവ സംരക്ഷിക്കേണ്ടതും, നിലനിർത്തേണ്ടതും നമ്മുടെ അതിജീവനത്തിന്റെ ആവശ്യമാണെന്ന തിരിച്ചറിവുമാണ് വിത്തുത്സവം നടത്താൻ പ്രേരിപ്പിച്ചത്. തെറ്റായ കാർഷിക നയങ്ങൾ, നമ്മുടെ കാർഷിക ജൈവവൈവിധ്യത്തെ അന്യമാക്കുകയും, കൃഷിയും വയലും നമുക്ക് നൽകിയ നന്മകൾ പാടെ തകർക്കുകയും ചെയ്ത കാലഘട്ടത്തിലാണ് നാം ജീവിക്കുന്നത്. വയലിൽ കൃഷി നടക്കുമ്പോൾ നിശബ്ദമായി അവിടെ നടക്കുന്ന പ്രതിപ്രവർത്തനങ്ങൾ നാം അറിയണം. ഭൂഗർഭ ജലം അവിടെ സംരക്ഷിക്കുന്നു. ഒരു പരിസ്ഥിതി ആവാസചക്രം വഴി ജന്തുസസ്യകീട വ്യവസ്ഥയെ നിലനിർത്തുന്നു. ഈ ചക്രം നിന്നു പോയാൽ നമുക്കെങ്ങനെ ശുദ്ധവായു, ശുദ്ധവെള്ളം, ശുദ്ധഭക്ഷണം, കിട്ടും."വിത്തുത്സവത്തിൽ "പങ്കെടുക്കുന്ന വയനാട്ടിലെ കർഷകൻ ചെറുവയൽ രാമൻ ചോദിക്കുന്നു.

അഞ്ചു തലമുറകളായി കാത്തുപോന്ന പൈതൃക നെൽവിത്തുകളുടെ കാവലാണ് ചെറുവയൽ രാമൻ. ചെറുവയൽ രാമൻ മലയാളത്തിന്റെ നിറസാന്നിധ്യമായപ്പോൾ ബംഗാളിലേയും ഒറീസ്സയിലെയും ചത്തീസ്ഗഡിലേയും, പഞ്ചാബിലേയും, ബീഹാറിലേയും, യുപിയിലെയും, കർണാടകയിലെയും, തമിഴ്നാട്ടിലെയും, കർഷക മൂപ്പന്മാർ "വിത്തുത്സവത്തിൽ" ഭാഗമായി.

ജൈവ വൈവിധ്യങ്ങളുടെ കാര്യത്തിൽ ലോകത്തിനു തന്നെ ഇന്ത്യ മാതൃകയാകുമ്പോൾ, അവ സംരക്ഷിക്കേണ്ടതിന്റെ ഉത്തരവാദിത്വം ഒരു രക്ഷകനെയും എൽപിക്കാതെ സ്വന്തം കടമായി കണ്ടാണ് കർഷകർ ഈ വിത്തുത്സവത്തിൽ പങ്കാളികളായത്. ഈ

വിത്ത് പെരുന്നാളിൽ നന്മയുടെ പ്രതീകമായ വിത്ത് കൈമാറ്റത്തിലൂടെ, അവർ കൂടുതൽ നന്മകൾ കൈമാറ്റം ചെയ്യപ്പെട്ടു.

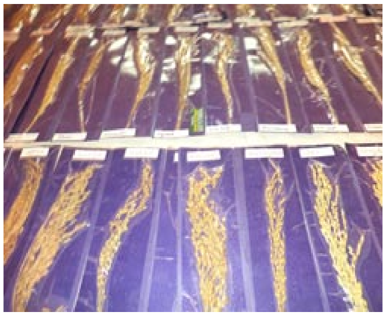

പരമ്പരാഗത കാർഷിക വൈവിധ്യ സംരക്ഷണ മേഖലയിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്ന "സഹജ സമൃദ്ധയും " അലയൻസ് ഫോർ സസ്റ്റേനബിൾ അഗ്രികൾച്ചറും (ആശയും) സംയുക്തമായി നടത്തിയ വിത്തുത്സവത്തിൽ ആയിരത്തോളം ആളുകൾ പങ്കെടുത്തു. വംശനാശം വന്ന കിഴങ്ങുകളുടെ വൈവിധ്യമായ വയനാട്ടിലെ ഇടവക പഞ്ചായത്തിന്റെ സാന്നിധ്യം ശ്രദ്ധേയമായി. പ്രാദേശിക തലത്തിൽ വിത്തുത്സവങ്ങളും, വിത്തു സംരക്ഷണ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കുമായ, കർഷകരുടെ പങ്കാളിത്തത്തോടെ, ദേശീയ കൂട്ടായ്മ ഉണ്ടാക്കുമെന്ന് കാർഷിക നയവിദഗ്ധൻ ദേബീന്ദ്ര ശർമയും, സഹജ സമൃദ്ധിയിലെ മുഖ്യ സംഘാടകൻ കൃഷ്ണപ്രസാദും "ലൈവ് വാർത്തയോട് പറഞ്ഞു. പ്രതീക്ഷകളുടെയും നന്മകളുടെയും ചുവടുവെയ്പുകൾ ഈ കാലത്തിന്റെ അനിവാര്യമാണെന്ന ബോധ്യമാണ് വിത്തുത്സവം നൽകിയ ധാർമിക സന്ദേശം.

സി ഡി സുനീഷ്

The seed festival held in Banglore -
The news from Live Vartha.com

Annual seed festivals have helped in conserving paddy varieties

Photo: Author

Seed festivals promote seed conservation

The Nel Thiruvizha in Adirengam

Sreedevi Lakshmi Kutty

There is renewed interest in conserving seeds and growing traditional paddy varieties among the farmers in South India. The annual seed festivals have played a significant role in bringing about this change. This initiative by Save our Rice Campaign has resulted in improving agro-diversity of paddy, re-introducing healthy red rice into the diet and also rebuilding the germplasm of climate resilient paddy seeds.

May 25th, 2013 was an occasion for celebration for farmers in Tamil Nadu. It was an occasion for celebrating biodiversity in paddy. More than 3000 paddy farmers from all the 32 districts of Tamil Nadu joined the two day paddy seed festival in Adirengam village in Tiruvarur district in Tamil Nadu. Besides exchanging information and experiences, farmers also shared 61 traditional varieties of paddy, largely brought from Tamil Nadu, Kerala and Karnataka. Farmers in the festival share seeds in good faith that they will cultivate the seeds organically, share the seeds freely and return double the quantity during the next festival.

Genesis of *Nel Thiruvizha*

The seed festival which has become a prominent event for many paddy farmers in Tamil Nadu, had its humble origins in 2006, two years into the Save Our Rice (SOR) campaign in India.

The CREATE team, an NGO, that runs the SOR campaign in Tamil Nadu, began its seed conservation work under the aegis of Mr. Jayaraman, the Tamil Nadu State Coordinator for the campaign. Initially, the team just began collecting traditional/indigenous paddy seeds from various groups and growing them in their training centre at Adirengam village. They began with three varieties of paddy seeds including the famous *Jeeraka Samba.* The team had no idea about purification of seeds or the selection process. Seed multiplication and conservation was the focus.

In 2006, the idea of a seed festival originated to bring together interested paddy farmers. The first *Nel Thiruvizha* (paddy festival in Tamil) was born. Organised during the month of May, the first gathering in 2006 saw 425 farmers who chose from sixteen traditional paddy varieties. Two kilograms of paddy seeds were distributed to all the farmers.

As Mr. Ponnambalam, Trustee, CREATE says, “The seed festival was not the result of a long term plan or strategy. The festival was a result of the interest of the SOR team to involve the farmers in the village and surrounding villages in the indigenous paddy cultivation effort; then it took a life of its own, growing bigger each year. The late Dr. Nammalvar, the legendary organic farmer in Tamil Nadu began talking about it at every meeting and slowly the word spread.” The festival and seed conservation work grew organically with Jayaraman taking the lead with guidance from partners of the campaign and many other seed savers.

Further impetus for the festival came with coverage in the Tamil media. The story of *Aruvatham Kuruvai* (a paddy variety which matures in 60 days, as its name suggests), the seeds of which were procured by SOR from a farmer in one of the meetings and multiplied over years, made a cover story by Pasumai Vikatan, a Tamil magazine on agrarian issues. This brought considerable attention to the existence and need for revival of traditional paddy seeds. It aroused the interest of many farmers who read the story. The interest on traditional varieties grew. Today, around 2000-3000 farmers cultivate *Aruvatham Kuruvai* variety. Similarly, *Kattuyanam* and *Mappilai Chemba* are two other varieties which have gained immense popularity through the campaign.

Growing seed diversity

Tremendous efforts are required to multiply and conserve seeds. Seed festival provides an opportunity for farmers to share and multiply traditional varieties. Though, initially only some farmers who took seeds from the festival cultivated, now, most farmers collect the seeds and plant them. Every year, more number of farmers return double the amount of seeds taken from the seed festival.

Among the 61 varieties being distributed, some are more popular than others. According to an analysis done by SOR, it was observed that 19 varieties are most popular, which include *Mappilai Sambha, Jeeraka Sambha, kattuyanam, Kattu ponni, Aruvadam Kuruvai* and others. Farmers have reported good yields for the traditional varieties they have grown and have observed high resilience during adverse climatic conditions.

Sometimes SOR made extra efforts to multiply seeds. For instance, in the last two years, when the Kaveri belt in Tamil Nadu was reeling under drought, the SOR team had to lease-in land with

> Starting from a little over 400 farmers in 2006, the number of farmers participating in the festival has increased to more than 3000.

Table 1: Number of farmers who procured seeds during the seed festivals

Year	Varieties	Total Farmers
2005-2006	*16*	*425*
2006-2007	*26*	*1116*
2007-2008	*28*	*1629*
2008-2009	*47*	*2016*
2009-2010	*51*	*2320*
2010-2011	*53*	*2860*
2011-2012(Nov 2011)	*61*	*2900 +*
2013	*63*	*3000+*

Source: PADDY, July 2103

irrigation facility to produce the required quantity of paddy seeds for the festival.

Growing popularity

The festival has gained tremendous popularity among farmers with the 2013 festival witnessing farmers coming from Kanyakumari district in the south to the Tiruvallur district at the northern tip of the state. Starting from a little over 400 farmers in 2006, the number of farmers participating in the festival has increased to more than 3000.

With growing popularity, the support for the festival has also been pouring from numerous organizations and individuals. Many organizations and individuals have been supporting the festival and the two day event has seen many illustrious people come to address the farmers. Many banks including NABARD have been supporting the festival since many years. Presently, the government is also showing interest. Last year, the agriculture department took the responsibility of sending invitations to farmers across the districts of Tamil Nadu which resulted in farmers being represented from Kanyakumari to Thiruvallur.

The support from farmers is also worth mentioning in organizing this event. Though initially farmers did not bear the costs, gradually they started paying an entry fee to cover some costs. The entry fee which was Rs 10, has been increased to Rs 50 and to Rs.100 last year. Inspite of the fee, there has been tremendous response to the festival. Now the festival is so much in demand that in the last two

Save Our Rice Campaign

The Save Our Rice campaign was initiated in India by Thanal (Kerala) with CREATE (Tamil Nadu), Sahaja Samruddha (Karnataka) and Living Farms (Orissa). Subsequently the campaign also moved to West Bengal in 2009 with a new formation called the Save Our Rice, West Bengal. The campaign is founded on five objectives: (1) conserving rice ecosystems (2) sustaining rice culture and diversity (3) protecting traditional wisdom (4) preventing GMOs and toxics and (5) ensuring safe and nutritious food. The groups have been working in their respective states on all these areas.

years small seed festivals were held in other districts to reach farmers who could not attend the seed festival at Adirengam.

In addition to the thousands of farmers who come directly, many more thousands are involved in organic paddy cultivation, by further sharing of seeds. In many cases, a farmer from a far away district comes on behalf of more than one person.

Outcomes

The farmers who are cultivating traditional paddy through organic means are finding a distinct economic advantage as well. *" While conventional farmers spend around 15,000 – 20,000 rupees on inputs and reap around 32 bags of paddy (each bag containing 60 kilos) these farmers are on an average spending 5,000 as input costs and reaping around 24 bags of paddy. In addition, their paddy fetches 1,200 rupees per bag as against the Rs 800 that conventional paddy fetches in the open market"* says Jayaraman. However, the sad reality is that the Government does not procure traditional paddy and procures only high yielding varieties or hybrids.

Many families of small farmers earn their livelihood by processing traditional red rice, creating value added products and selling it. Further, many people in Tamil Nadu across different cross sections of the society have started talking about traditional red rice and its benefits. Anecdotal observation is that now supermarkets in many or most towns are stocking red rice, a marked change from the times when one would find only white rice. Also, another interesting outcome is that all the paddy farmers who are growing traditional paddy varieties, the seeds of which they had collected during the festivals, are now using these varieties for home consumption too. They also preserve some quantity for special occasions like weddings and festivals. Earlier, most of these paddy farmers sold the paddy they grew and bought white rice from the market for household consumption.

According to Usha, the National Coordinator for the SOR campaign, *"The interest shown by farmers to grow traditional paddy is encouraging. It shows that farmers still value their traditional agro biodiversity and given a choice they will adopt it. The experience of these farmers also shows that these varieties have a great potential for good yield, quality in terms of nutrition and climate resilience'.*

The traditional seed festival has achieved the very important purpose of popularizing traditional paddy among many farmers all over Tamil Nadu. There is a clear revival of traditional paddy cultivation and renewed interest in conserving seeds and growing them. This is a great step in improving agro-diversity of paddy, re-introducing healthy red rice into the diet and also rebuilding the germ plasm of climate resilient paddy seeds.

◆

Sreedevi Lakshmi Kutty is a consultant with the Save Our Rice campaign and works and writes on issues related to safe food and sustainable agriculture. She can be contacted at *slakshmikutty@rocketmail.com*

PHOTO COMPETITION

Visualizing the potential and contributions of family farmers worldwide

2014 International Year of Family Farming

The International Year of Family Farming (IYFF) highlights the decisive role of family farming in the sustainable production of 80% of the world's food and in the conservation of ecosystems and biodiversity. The IYFF-2014 photo competition collects visual expressions to build stronger recognition and support for family farming, and encourage broad participation in the IYFF.

The IYFF-2014 photo competition is calling for photos that represent the motto: Family Farming: Feeding the world, caring for the earth.

Entries must visualize the strength, potential and challenges of sustainable, multifunctional family farmers worldwide, in all their diversity and contexts.

A jury consisting of Angèle Etoundi, Bernward Geier, S Jayaraj, Tomás Munita, Deo Sumaj and Jun Virola will choose the winning photos. The deadline for entries is 1 May 2014, but we appreciate receiving photos earlier. The winning photos will be announced in October 2014.

The photo competition is an initiative of the AgriCultures Network and the World Rural Forum, in close collaboration with the Asian Farmers Association, CLOC/La Via Campesina and the More and Better Network.

Read more and submit your photo at www.agriculturesnetwork.org/photocompetition

www.leisaindia.org